

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije,
organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala
Broj: 11 0 K 021428 22 K 2
Dana: 02.10.2023. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Banjaluci-Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, u vijeću sastavljenom od sudija Pane Gavrić kao predsjednika vijeća, Blagoja Dragosavljevića i Darke Stamenića kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Dobrile Sandić, u krivičnom predmetu protiv optuženih D. A, G. D, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, a optužena K. D, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 3. u vezi sa članom 25. Krivičnog zakona Republike Srpske, te optuženi G. D, krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, a optužena K. D, krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 3. u vezi sa članom 25. Krivičnog zakona Republike Srpske, i optuženi G. D. i M. Ž, zbog krivičnog djela trgovina uticajem iz člana 353. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske, postupajući po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, broj: T12 1 KTK 0000385 17 od 28.12.2017. godine, izmijenjenoj na glavnom pretresu dana, 11.09.2020. godine i 22.09.2023. godine, nakon održanog glavnog, usmenog i javnog glavnog pretresa dana, 28.09.2023. godine, u prisustvu Republičkog javnog tužioca Gorana Glamočanina, optuženih G. D, K. D. i M. Ž. i branioca Milana Petković advokata iz Banjaluke, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog D. A. i branilaca Jasminke Jovišević i Gorana Bubića advokata iz Banjaluke i Tanasić Zorana, advokata iz Modriče, donio je i javno objavio dana 02.10.2023. godine sljedeću:

PRESUDU

Optuženi i to:

1. D. A, zv. A, sin R. i Z, rođene V, rođen [...] godine u mjestu Č, opština H. P, stalno nastanjen u H. P, ulica [...], JMBG [...], Srbin, državljanin RS/BiH i Republike Srbije, pismen, sa završenim pravnim fakultetom, po zanimanju diplomirani pravnik, oženjen, otac četvoro djece, zaposlen u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, na mjestu pomoćnika direktora za osnivanje i održavanje katastra nepokretnosti, oženjen, otac četvoro djece od kojih je jedno maloljetno, vojsku služio [...] godine u Beogradu, bez čina i odlikovanja, u vlasništvu ima stan na adresi stanovanja, u površini od 54 m², PMV marke „čiroki“, godina proizvodnje 1992., ostvaruje redovna mjesečna primanja po osnovu plate u iznosu od oko 2.000,00 KM, supruga zaposlena u Opštini H. P. sa mjesečnim primanjima od oko 700-800 KM, neosuđivan, protiv njega se ne vodi drugi krivični postupak, nalazio se u pritvoru po Rješenju sudije za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 021428 17 Kpp od 28.10.2017. godine, koji se računa od časa lišenja

slobode, odnosno od dana 26.10.2017. godine u 15.00 časova, koji je produžen Rješenjem Okružnog suda u Banjaluci, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 021428 17 Kv 2 od 23.11.2017. godine i po kojem je pritvor trajao do 26.12.2017. godine do 15.00 časova, brani se sa slobode;

2. G. D, sin J. i B, rođene Š, rođen [...] godine u Z. (1), Republika Hrvatska, stalno nastanjen u B. (1), u ulici [...], JMBG [...], Srbin, državljanin RS/BiH i Republike Hrvatske, pismen, sa završenim pravnim fakultetom, po zanimanju diplomirani pravnik, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, zaposlen u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, na poslovima vršioca dužnosti načelnika nadzora u upravi, za vršenje nadzora u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko pravne poslove, vojsku služio [...] godine u Podgorici, po činu rezervni vodnik, bez odlikovanja, u vlasništvu ima stan na adresi stanovanja u površini 44 m², roditeljsku kuću u naselju K, Republika Hrvatska, PMV „škoda oktavia“, godina proizvodnje 2008., ostvaruje mjesečna primanja po osnovu plate iz radnog odnosa u iznosu od 1.600 KM, supruga mu je zasnovala advokatsku praksu, neosuđivan, protiv njega se ne vodi drugi krivični postupak, nalazio se u pritvoru po Rješenju sudije za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 021428 17 Kpp od 28.10.2017. godine, koji se računa od časa lišenja slobode, odnosno od dana 26.10.2017. godine u 15.00 časova, koji je produžen Rješenjem Okružnog suda u Banjaluci, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 021428 17 Kv 2 od 23.11.2017. godine i po kojem je pritvor trajao do 26.12.2017. godine do 15.00 časova, brani se sa slobode;
3. K. D, kći M. B. i G. rođ. P, rođena [...] godine u P. (1), stalno nastanjena u B. (1), [...], JMBG [...], po nacionalnosti Hrvatica, državljanica BiH, pismena sa završenim pravnim fakultetom, po zanimanju diplomirani pravnik, zaposlena u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, na mjestu višeg stručnog saradnika za imovinsko-pravne poslove, udata, majka jednog djeteta, prema vlastitom kazivanju bez vlastite imovine, živi na adresi stanovanja u porodičnoj kući koja je vlasništvo njenog svekra, ostvaruje lična primanja po osnovu plate u prosječnom mjesečnom iznosu od oko 1.300,00 KM, muž je vlasnik PMV marke „mercedes“ C klase, isti radi po osnovu ugovora o djelu, po projektu Svjetske banke sa trenutnim primanjima od oko 1.000,00 KM, neosuđivana, protiv nje se ne vodi drugi krivični postupak, brani se sa slobode; i
4. M. Ž, kći R. (1) i N, rođ. Š, rođena [...] godine u B. (1), gdje je i stalno nastanjena ulica [...], JMBG [...], po nacionalnosti Srpskinja, državljanica RS/BiH, pismena sa završenim pravnim fakultetom, po zanimanju diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom, zaposlena u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, privremeno raspoređena na mjesto Načelnika odjeljenja za dopunski premjer u upravi, majka jednog djeteta, prema vlastitom kazivanju na adresi ima stan u površini od 50 m², PMV marke „Pežo“, godina proizvodnje 2015., ostvaruje redovna mjesečna primanja po osnovu plate iz radnog odnosa u iznosu od 2.300,00 KM, dodatne prihode ostvaruje uz pomoć porodice koja živi i radi u inostranstvu, neosuđivana, protiv nje se ne vodi drugi krivični postupak, brani se sa slobode.

Na osnovu odredbe člana 298. stav 1. tačka v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

D. A, G. D. i K. D.

1. U vremenskom periodu od 01.12.2015. godine do 21.04.2017. godine u Banjaluci, u svojstvu službenih lica i to D. A, kao pomoćnik direktora za osnivanje i održavanje katastra nepokretnosti u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, G. D, kao šef Područne jedinice Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka i K. D, kao viši stručni saradnik za imovinsko-pravne poslove u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka, u namjeri da privrednom društvu „Naš dom“ a.d. Banja Luka pribave imovinsku korist, iskoristili službeni položaj i prekoračili granice svojih ovlaštenja tako što su, i to G. D. donio i potpisao Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka broj 21.05/476-363/12 od 01.12.2015. godine, kojim je utvrđeno da je privredno društvo „Naš Dom“ a.d. Banja Luka steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala u ODP „Naš Dom“ Banja Luka na poslovnom objektu, upravnoj zgradi površine 625,61 m² i dvorišnom objektu površine 91,76 m² u ulici Grčka 4, u Banjaluci, koji su sagrađeni na zemljištu označenom kao k.č. broj 75/21 upisanom u ZK izvadak broj 6890 k.o. [...] (stari premjer) površine 801 m², odnosno po novom premjeru označenom kao k.č. broj 3272 upisanom u P.L. broj 3670 k.o. [...] – nekretnini broj 75/21 (n.p. k.č. broj 3272) u površini od 801 m², upisanoj u zemljišno-knjižni izvadak broj 6890 k.o. [...] kao društvena svojina sa 1/1 dijela sa upisom Skupštine opštine Banja Luka u B vlasničkom listu kao organa upravljanja predmetnim nekretninama i pravom korištenja zemljišta u korist Centra za ekonomiku domaćinstva „Naš Dom“ Banja Luka, a što po novom premjeru odgovara nekretnini označenoj kao k.č. broj 3272 upisanoj u P.L. br. 3670 k.o. [...], kao posjed Centra za ekonomiku domaćinstva „Naš Dom“ Banja Luka, iako je znao da je predmetno zemljište uknjiženo kao društvena svojina sa Skupštinom opštine Banja Luka kao upisanim organom upravljanja u B vlasničkom listu na predmetnim nekretninama, a D. A, u postupku po žalbi Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka protiv navedenog rješenja, donio i potpisao Rješenje broj 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine, kojim se žalba Pravobranilaštva odbija, zasnivajući svoje odluke na navodnoj ispunjenosti uslova za primjenu člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima, iako su znali da u konkretnom slučaju navedeno preduzeće nije moglo steći pravo svojine na predmetnim nepokretnostima po navedenom osnovu jer iste nisu bile predmet ugovora o privatizaciji sa Direkcijom za privatizaciju Republike Srpske, odnosno da predmetne nekretnine nisu svojina navedenog preduzeća, kao i da su predmetne nekretnine u postupku privatizacije nuđene na prodaju kao sporne te da se u predmetnom slučaju radi o stvari iz sudske nadležnosti, te iako su znali da je Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 OPS 009394 11 Rev od 01.11.2012. godine odbijena revizija tužitelja „Naš dom“ protiv Presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 PS 009394 11 PŽ od 22.09.2011. godine, u kojim odlukama su nadležni sudovi zauzeli stanovište da „Naš dom“ kao tužitelj u tom sporu u postupku privatizacije nije kupio predmetne nepokretnosti, te da na istima nema pravo raspolaganja i da „Naš dom“ nije mogao steći pravo svojine na predmetnim nepokretnostima jer iste nisu predmet ugovora o privatizaciji i nisu svojina privrednog društva „Naš dom“, nakon čega je K. D, znajući za navedene činjenice, sačinila i parafirala Zaključak Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine kojim se odbacuje Prijedlog Grada Banja Luka za ponavljanje postupka okončanog pravosnažnim rješenjem broj 21.11/476-363/12 od 01.12.2015. godine, koje je potom potpisao i G. D, zasnivajući ovu odluku na navodnoj ispunjenosti uslova za primjenu člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima, kao i na tvrdnji da Grad Banja Luka ne može imati svojstvo stranke u predmetnom upravnom postupku, nakon čega je D. A. dana 21.04.2017. godine donio i potpisao Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.05/476-35/17 od 21.04.2017. godine, na osnovu kojeg se odbija kao neosnovana žalba Grada Banja Luka izjavljena protiv Zaključka Republičke uprave za geodetske i imovinsko-

pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine, iznoseći u istom rješenju da Gradu Banja Luka nije onemogućeno učešće u upravnom postupku, te da je isto u tom postupku učestvovalo putem zakonskog zastupnika Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka, iako je na osnovu stanja spisa i argumentacije žalbe znao da je odluka u upravnom postupku donesena, a da Gradu Banja Luka nije omogućeno da u istom učestvuje radi zaštite svojih prava i pravnih interesa, te su na taj način osumnjičeni uskratili pravo Gradu Banja Luka, kao nosiocu prava upravljanja na predmetnim nekretninama u društvenoj svojini da, radi zaštite svojih prava i pravnih interesa, učestvuje u ovom postupku i iznosi činjenice i dokaze u cilju zaštite svojih prava i pravnih interesa, koji bi bili od značaja za pravilno i zakonito odlučivanje i na taj način postupili suprotno članu 38. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02), usljed čega je, na osnovu opisanih radnji osumnjičenih, u javnim evidencijama izvršena uknjižba prava svojine na predmetnim nekretninama u korist privrednog društva „Naš dom“ a.d. Banja Luka na štetu Grada Banja Luka kao organa upravljanja na predmetnom zemljištu u državnoj svojini.

Dakle, D. A. i G. D, kao službena lica, u namjeri da drugome pribave imovinsku korist, iskoristili svoj položaj i prekoračili granice svojih ovlašćenja, a K. D. sa umišljajem pomogla drugome u izvršenju krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske.

G. D. i K. D.

2. U vremenskom periodu od 18.11.2016. godine do 03.01.2017. godine u Banjaluci u svojstvu službenih lica, i to G. D, kao šef Područne jedinice u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka, a K. D, kao viši stručni saradnik za imovinsko-pravne poslove u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka, u namjeri da privrednom društvu „Građa“ a.d. Banja Luka u stečaju pribave imovinsku korist, iskoristili službeni položaj i prekoračili granice svojih ovlašćenja na taj način što su, postupajući pritom suprotno članu 38. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02), nakon što je K. D. dana 18.11.2016. godine, nakon provedenog postupka sačinila i parafirala rješenje kojim je odbijen zahtjev preduzeća „Građa“ a.d. Banja Luka u stečaju, za utvrđivanje prava vlasništva po osnovu kupovine državnog kapitala na objektima i zemljištu označenom kao k.č. br. 1337/1 (s.p.k.č. br. 524/115) u površini od 14.148 m², k.č. br. 1337/2 (s.p.k.č. br. 524/116, 524/118, 524/22, 524/322, 524/326, 524/471, 524/472) u površini od 13.381 m², k.č. br. 1337/3 (s.p.k.č. br. 524/469) u površini od 2515 m², k.č. br. 1337/4 (s.p.k.č. br. 524/403) u površini od 301 m², k.č. br. 1337/5 (s.p.k.č. br. 524/402) u površini od 313 m², k.č. br. 1337/6 (s.p.k.č. br. 524/401) u površini od 208 m², k.č. br. 1337/7 (s.p.k.č. br. 524/400) u površini od 309 m², k.č. br. 1337/8 (s.p.k.č. br. 524/399) u površini od 309 m², k.č. br. 1337/9 (s.p.k.č. br. 524/398) u površini od 204 m², k.č. br. 1337/10 (s.p.k.č. br. 524/397) u površini od 303 m², k.č. br. 1337/16 (s.p.k.č. br. 524/397) u površini od 152 m² i k.č. br. 1337/17 (s.p.k.č. br. 524/494) u površini od 12 m² sve upisane u pl. broj 4 k.o. [...], a što se po starom premjeru odnosi na gore označene parcele iz ZK. ul. br. 13202, 6173, 4592, 6115 k.o. [...], k.č. br. 1137/11 (s.p.k.č. br. 524/383) u površini od 297 m², k.č. br. 1337/12 (s.p.k.č. br. 524/395) u površini od 201 m², k.č. br. 1337/13 (s.p.k.č. br. 524/394) u površini od 295 m² i k.č. br. 1337/14 (s.p.k.č. br. 524/393) u površini od 293 m², sve upisane u pl. broj 1706 k.o. [...], odnosno u ZK. ul. br. 13193 k.o. [...], k.č. br. 1337/15 (s.p.k.č. br. 524/392) u površini od 192 m², upisana u pl. br. 1705 k.o. [...], a što se po starom premjeru odnosi na upis u ZK. ul. broj 13201 k.o. [...], k.č. br. 1520/4 (s.p.k.č. br. 524/383) u površini od 325 m², k.č. br. 1520/5 (s.p.k.č. br. 524/384) u površini od 247 m², k.č. br. 1520/6 (s.p.k.č. br. 524/385) u površini od 252 m², k.č. br. 1520/7 (s.p.k.č. br. 524/386 i 524/404) u površini od 171 m², k.č. br. 1520/8 (s.p.k.č. br. 524/387 i 524/405) u površini od 175 m², k.č. br. 1520/9 (s.p.k.č. br. 524/388 i 524/406) u površini od 275 m², k.č. br. 1520/10 (s.p.k.č. br. 524/389 i 524/407) u

površini od 281 m², k.č. br. 1520/11 (s.p.k.č. br. 524/390 i 524/408) u površini od 36 m² i k.č. br. 1520/12 (s.p.k.č. br. 524/382) u površini od 744 m², sve upisane u pl. broj 1019 k.o. [...], a što se po starom premjeru odnosi na gore označene parcele iz ZK. ul. broj 13202, 4592 k.o. [...], uknjiženim kao društvena svojina sa upisanim posjedom u korist Grada Banja Luka, a koje rješenje je kao šef Područne jedinice Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka, potpisao G. D, utvrđujući u predmetnom rješenju da u toku postupka podnosilac zahtjeva nije dokazao pravni slijed između upisanih nosilaca prava niti je dostavio teretnost sticanja predmetnih nekretnina da bi uopšte mogle biti u programu privatizacije, kao i da se radi o neizgrađenom građevinskom zemljištu i nakon što je podnosilac zahtjeva „Građa“ a.d. u stečaju izjavio žalbu na predmetno rješenje, optuženi su, najprije dostavili spis po žalbi drugostepenom organu Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, na nadležno odlučivanje, a potom pismenim putem zatražili od drugostepenog organa vraćanje spisa na uvid sa obrazloženjem da je prvostepeni organ propustio odlučiti u skladu sa članom 219. Zakona o opštem upravnom postupku, po kojem osnovu se utvrđuje da li je žalba dopuštena, blagovremena i izjavljena od strane ovlašćenog lica, nakon čega su dana 03.01.2017. godine, postupajući pritom suprotno članu 8a stav 2. Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 51/2006, 1/2007, 53/2007, 41/2008, 58/2009, 79/2011 i 28/2013), bez prethodno provedenog uviđaja na licu mjesta, na šta ih obavezuje predmetna zakonska odredba i i bez prethodno drugačije utvrđenog činjeničnog stanja, i to: K. D. sačinila i parafirala novo rješenje broj 21.11/476-126/15 od 03.01.2017. godine, na osnovu kojeg se utvrđuje da je privredno društvo „Građa“ a.d. Banja Luka steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala u ODTP „Građa“ Banja Luka u odnosu na navedeno zemljište uknjiženo kao društvena svojina sa upisanim posjedom u korist Grada Banja Luka, koje je potom potpisao i G. D, a u kojem navode da se u konkretnom slučaju radi o izgrađenom građevinskom zemljištu te da su ispunjeni uslovi iz člana 8a Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima, iako u postupku po žalbi nisu priloženi dokazi koji bi doprinijeli drugačijem rješenju ove upravne stvari, onemogućavajući u toku upravnog postupka Gradu Banja Luka da učestvuje u postupku, te ne dostavljajući predmetna rješenja Gradu Banja Luka, uskraćujući na taj način pravo Gradu Banja Luka, kao nosiocu posjeda na predmetnim nekretninama u društvenoj svojini da radi zaštite svojih prava i pravnih interesa učestvuje u ovom postupku i iznosi činjenice i dokaze u cilju zaštite svojih prava i pravnih interesa, koji bi bili od značaja za pravilno i zakonito odlučivanje, usljed čega je u javnim evidencijama izvršena uknjižba prava svojine na predmetnim nekretninama u korist privrednog društva „Građa“ a.d. Banja Luka na štetu Grada Banja Luka.

Dakle, G. D, kao službeno lice, u namjeri da drugome pribavi imovinsku korist, iskoristio svoj položaj i prekoračio granice svojih ovlašćenja, a K. D. sa umišljajem pomogla drugome u izvršenju krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske.

G. D. i M. Ž.

3. Dana 12.07.2017. godine u Banjaluci, G. D, kao šef Područne jedinice Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka, a M. Ž, kao viši stručni saradnik za imovinsko-pravne poslove u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Banja Luka, kao službena lica a na osnovu prethodnog zajedničkog dogovora, postignutog između njih u službenim prostorijama Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, dogovorili da se G. D. obrati A. N. i S. D. iz Banja Luke, u vezi sa predmetom upravnog postupka „Varnica Marija“ koji je vođen u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske i u kojem su kao službena lica postupali G. D, S. D, D. A. i

A. N. i povodom kojeg upravnog postupka je Okružno javno tužilaštvo u Banjaluci provodilo određene istražne radnje u krivičnom predmetu broj T13 0 KTAPO 0033164 16, na taj način da od S. D. i A. N. zatraže određeni novčani iznos sa obrazloženjem da je postupajućeg okružnog javnog tužioca potrebno počastiti određenim novčanim iznosom kako isti navedeni krivični predmet ne bi dostavio Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, odnosno da nastavi i sam dovrši rad po istom predmetu uz donošenje odluke u korist navedenih lica, te su se G. D. i M. Ž. dogovorili da o tome sa S. D. i A. N. razgovara lično G. D, što je isti i učinio istog dana oko 15.15 časova, tako što se sa S. D. i A. N. sastao u ugostiteljskom objektu u sklopu Hotela „Talijski“ u Banjaluci, gdje je istima tokom razgovora rekao da je M. Ž. u odličnim odnosima sa postupajućim tužiocem i da kod njega može da utiče da se predmet ne dostavlja u dalje nadležno postupanje Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala i da se u slučaju dostavljanja predmeta u nadležnost tog tužilaštva može sa sigurnošću očekivati određivanje pritvora, te je od istih tražio određeni novčani iznos da bi M. Ž. posredovala kod postupajućeg tužioca da isti ne dostavi predmet na dalje nadležno postupanje već da isti zadrži i donese odluku bez daljeg procesuiranja osumnjičenih lica.

Dakle, zahtijevali nagradu za drugog da korišćenjem svog službenog, odnosno društvenog položaja i pretpostavljenog uticaja posreduju da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja.

Čime bi počinili i to:

- D. A. i G. D.,
  - radnjom opisanom pod tačkom 1), izreke ove presude, krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske;
- K. D.,
  - radnjom opisanom pod tačkom 1), izreke ove presude, krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, u vezi sa članom 25. istog zakona;
- G. D.,
  - radnjom opisanom pod tačkom 2), izreke ove presude, krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske,
- K. D.,
  - radnjom opisanom pod tačkom 2), izreke ove presude, krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, u vezi sa članom 25. istog zakona;
- G. D. i M. Ž.,
  - radnjom opisanom pod tačkom 3), izreke o ove presude, krivično djelo Trgovina uticajem iz člana 353. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske.

Na osnovu odredbe člana 100. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, troškovi krivičnog postupka u iznosu od 500 KM (koji troškovi se odnose na troškove izvršenog vještačenja vještaka građevinske struke), padaju na teret budžetskih sredstava.

Objasnenje

Republičko javno tužilaštvo, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala Banja Luka je podiglo optužnicu broj: T12 1 KTK 0000385 17 od 28.12.2017. godine, koja optužnica je izmijenjena na pretresu dana 11.09.2020. godine i 22.09.2023. godine, protiv optuženih D. A, G. D, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, optužena K. D, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 3. u vezi sa članom 25. Krivičnog zakona Republike Srpske,; te optuženi G. D, krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, a optužena K. D, krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pomaganju iz člana 347. stav 4. u vezi sa stavom 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, u vezi sa članom 25. istog zakona; i optuženi G. D. i M. Ž, krivično djelo trgovina uticajem iz člana 353. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 49/03 sa naknadnim izmjenama - u daljem tekstu: KZ RS).

Predmetna optužnica je od strane ovog suda potvrđena dana 12.01.2018. godine, a na ročištu za izjašnjenje o krivici održanom dana 05.02.2018. godine optuženi su se izjasnili da nisu krivi po navodima iste. Nakon provedenog postupka ovaj sud je donio presudu broj 11 0 K 021428 18 K od 16.10.2020. godine koja presuda je rješenjem Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 K 021428 21 Kž 2 od 13.09.2022. godine ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku Republički javni tužilac je u uvodnim napomenama istakao da je činjenični opis optužnice obiman, da će činjenične navode potvrđene optužnice dokazati izjavama saslušanih svjedoka, zatim iskazima vještaka koji su vršili razna vještačenja odnosno identifikaciju predmetnih parcela po pojedinim tačkama optužnice kao i procjenu tržišne vrijednosti na koje se odnosi optužnica, kao i većim brojem materijalnih dokaza koji su navedeni od broja 1. do 131. navodeći da će izvedenim dokazima dokazati da su optuženi počinili krivično djelo za koje se terete.

Na glavnom pretresu izvedeni su dokazi optužbe subjektivne prirode, saslušani su svjedoci i to: V. N, B. B, G. Ž, G. A, S. B, L. G, K. M, V. J, Š. M, K. M. (1), V. S, A. N, S. D, te vještaci Gavrić Zoran i Vučen Boja.

Izvedeni su i dokazi tužilaštva materijalne prirode i to: Zapisnik MUP-a RS, Uprava za organizovani i teški kriminalitet o saslušanju svjedoka G. A. broj 03/1-206/17 od 14.06.2017. godine; Zapisnik MUP-a RS, CJB Banja Luka, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za privredni kriminalitet o saslušanju svjedoka S. B. broj 13-02/3-68/17 od 06.02.2017. godine; Akt JU „Radnički univerzitet“ Banja Luka od 05.10.2016. godine; Krivična prijava JU „Radnički univerzitet“ Banja Luka broj II PR-91/16 od 10.10.2016. godine; Rješenje o postavljenju pomoćnika direktora za osnivanje i održavanje katastra nepokretnosti u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, Vlade RS broj 04/1-012-2-334/16 od 11.02.2016. godine; Zapisnik MUP-a RS, CJB Banja Luka, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za privredni kriminalitet o saslušanju svjedoka K. M. broj 13-02/3-100/17 od 14.02.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka broj 21.11/476-

363/12 od 09.07.2013. godine; Ugovor o korištenju broj 05-374-276/09 od 04.11.2009. godine zaključen između Grada Banja Luka i JU Radnički univerzitet Banja Luka; Aneks ugovora o korištenju broj 05-370-2486/12 od 31.08.2012. godine zaključen između Grada Banja Luka i JU Radnički univerzitet Banja Luka; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.05/476-273/16 od 13.01.2017. godine; Zapisnik o prijemu usmene prijave Uprave za organizovani i teški kriminalitet Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske broj 03/1-236/17 od 14.07.2017. godine; Zapisnik MUP-a RS, CJB Banja Luka, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za privredni kriminalitet o saslušanju svjedoka S. D. broj 03/1-237/17 od 14.07.2017. godine; Rješenje o raspoređivanju državnog službenika Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-21-41/13 od 11.03.2013. godine; Rješenje o raspoređivanju i utvrđivanju osnovne plate Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-46-1/16 od 01.09.2016. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/120-382/14 od 09.10.2014. godine; Rješenje o raspoređivanju i utvrđivanju osnovne plate Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-46-39/16 od 01.09.2016. godine; Rješenje o privremenom raspoređivanju u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-39/16 od 26.09.2016. godine; Rješenje o privremenom raspoređivanju u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-39/16 od 29.11.2016. godine; Rješenje o privremenom raspoređivanju u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-39/16 od 31.01.2017. godine; Zemljišno-knjižni izvadak Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka od 05.10.2015. godine; Posjedovni list broj 3670/1 Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka od 15.11.2002. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1705/12 od 15.07.2013. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1705/12 od 23.04.2014. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka broj 21.05/476-188/13 od 18.03.2014. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-3237/13 od 30.06.2015. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka broj 21.05/476-188/13 od 05.06.2015. godine; Zapisnik Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 10.07.2015. godine; Zapisnik Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 25.09.2015. godine; Akt Grad Banja Luka – Gradonačelnik, Gradska uprava, Odsjek za pravna pitanja i propise broj 19-050-1871/2012 od 17.09.2015. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1795/12 od 21.09.2015. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 01.12.2015. godine; Akt Grad Banja Luka – Gradonačelnik, Gradska uprava, Odsjek za pravna pitanja i propise broj 19-050-1871/2012 od 07.12.2015. godine; Žalba Pravobranilaštva RS, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1705/12 od 16.12.2015. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 22.12.2015. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka broj 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1075/12 od 08.03.2016. godine; Tužba Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj Us- od 23.03.2016. godine; Službena zabilješka od 24.03.2016. godine (potpisana od strane pomoćnika pravobranioaca B. B); Akt JU „Radnički univerzitet“ Banja Luka od 30.09.2016. godine; Akt Grad Banja Luka – Gradonačelnik, Gradska uprava, Odsjek za pravna pitanja i propise broj 19-050-1871/2012 od 30.09.2016. godine; Akt Grada Banja Luka, Kabinet gradonačelnika broj 19-050-1871/2012 od 06.10.2016. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 19.10.2016. godine; Akt Grada Banja Luka, Kabinet gradonačelnika broj 19-050-1871/2012 od 24.10.2016. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 04.11.2016. godine; Akt Grada

Banja Luka, Kabinet gradonačelnika broj 19-050-1871/2012 od 08.11.2016. godine; Akt - Prijedlog za ponavljanje postupka Grada Banja Luka broj 19-050-1871/12 od 28.11.2016. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 09.12.2016. godine; Zahtjev za ukidanje kaluzule pravosnažnosti Grad Banja Luka, Kabinet gradonačelnika broj 19-050-1871/12 od 16.12.2016. godine; Informacija Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.01/052-790/16 od 30.12.2016. godine; Zaključak Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine; Žalba Gradonačelnika Grad Banja Luka broj 19-050-1871/12 od 13.01.2017. godine; Informacija Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS, PJ Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 18.01.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka broj 21.05/476-35/17 od 21.04.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka broj 21.05/476-35/17 od 21.04.2017. godine; Zahtjev Gradonačelnika Grada Banja Luka za zaštitu prava Grada broj 19-050-1871/2012 od 17.05.2017. godine; Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 16.10. 2013. godine, OPU br. 1619/13; Naredba Republičkog javnog tužilaštva, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala T12 1 KTK 0000385 17 od 05.09.2018. godine-kojom se vještačenje povjerava Zoranu Gavriću; Naredba Republičkog javnog tužilaštva, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala T12 1 KTK 0000385 17 od 21.07.2020. godine-kojom se vještačenje povjerava Boji Vučen; Geodetsko vještačenje-Nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Zorana Gavrića od 19.09.2018. godine; Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 16.10.2013. godine, OPU br. 1620/13; Akt a.d. „Grada“ Banja Luka u stečaju broj 72/15 od 22.05.2015. godine; Zapisnik Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, Područna jedinica Banja Luka broj 21.11/476-126/15 od 08.06.2015. godine; Akt - nalaz geodetskog stručnjaka Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove, Područna jedinica Banja Luka broj 21.11/476-126/15 od 10.06.2015. godine; Zapisnik Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 08.07.2015. godine; Akt - nalaz geodetskog stručnjaka Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove, Područna jedinica Banja Luka broj 21.11/476-126/15 od 13.07.2015. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1112/15 od 21.07.2015. godine sa priložima (3 priloga); Zapisnik Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 26.02.2016. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 18.11.2016. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.05/476-273/16 od 29.12.2016. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 03.01.2017. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.05/476-273/16 od 11.01.2017. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.05/476-273/16 od 13.01.2017. godine; Žalba Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1112/15 od 13.01.2017. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1112/15 od 18.01.2017. godine; Žalba gradonačelnika Grada Banja Luka broj 19-017-296/2017 od 25.01.2017. godine; Zapisnik Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 27.01.2017. godine; Akt Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj U-1112/15 od 30.01.2017. godine; Zaključak Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 30.01.2017. godine; Zaključak Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 01.02.2017. godine; Žalba gradonačelnika Grada Banja Luka

broj 19-017-296/2017 od 14.02.2017. godine; Informacija Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.01/052-139/17 od 13.03.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka broj 21.05/476-36/17 od 21.04.2017. godine; Zahtjev gradonačelnika Grada Banja Luka za zaštitu prava Grada broj 19-017-296/2017 od 18.05.2017. godine; Tužba Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka broj Us-62/17 od 25.05.2017. godine; Akt Osnovnog suda u Banjaluci broj 071-0-Su-I-17-002618 od 14.08.2017. godine sa Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj PS-1169/01 od 16.10.2006. godine; Akt Okružnog suda u Banjaluci broj 011-0-PŽ-Ž-06-000360 od 13.07.2017. godine sa Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 011-0-PŽ-Ž-06-000360 od 22.02.2007. godine; Akt Višeg privrednog suda Banja Luka broj 66 0 SU 17 000503 od 12.07.2017. godine sa Presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 PS 009394 11 PŽ od 22.09.2011. godine; Akt Vrhovnog suda Republike Srpske broj 118-0-Rev-07-000504 od 13.07.2017. godine sa Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 PS 009394 11 Rev od 01.11.2012. godine; Akt Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 012530 15 Uvp od 16.11.2017. godine, sa Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 012530 15 Uvp od 17.08.2017. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020710 17 U od 01.11.2017. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.01/052-857/17 od 14.12.2017. godine; Akt Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Teslić broj 21.46/052-433/17 od 14.12.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, Područna jedinica Teslić broj 21.46/475-34/16 od 24.04.2017. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske broj 21.05/475-88/17 od 31.07.2017. godine.

Kao dodatni dokaz subjektivne prirode Republičko javno Tužilaštvo je saslušalo svjedoka B. Ć. na okolnosti postupanja u predmetima „Naš dom“ i „Građa“ a.d. u stečaju. Navedeni svjedok je potvrdila da je u RUGIPP radila 38 godina na raznim mjestima i da je u predmetu „Građa“ pozvana od strane šefa Područne jedinice G. D. da im se vrati predmet radi otklanjanja nekih grešaka. Vidjela je da je u prvostepenom odlučivanju odbijen zahtjev za utvrđivanje prava svojine a.d. „Građa“ Banjaluka, predmet je vratila B. J, o čemu je izvijestila i direktora RUGIPP. Objasnila je da je oraganizovala sastanak sa načelnicima odjeljenja i pomoćnicima direktora i otvoreno su razgovarali o problemima zbog postojanja raznih priča. Ne može se sjetiti tačnog datuma održavanja sastanka kada su konstatovali da je potrebno bilo uključiti Grad Banjaluka kao stranku i da je ona bila mišljenja da je to potrebno uraditi. Kasnije je uslijedio postupak ponavljanja postupka obzirom da je već doneseno rješenje kojim je zamijenjeno prethodno rješenje kojim je bio odbijen zahtjev. Potvrđuje da je tada na tom sastanku stav Područne jedinice bio takav da nije potrebno uključivati Grad Banjaluka, da je tada formirana komisija koju je imenovao direktor da sačini informaciju o postupanju u tom predmetu, da je izmijenjeno rješenje poslano Gradu Banjaluka od strane načelnika drugostepenog odjeljenja B. J. Ne može se sjetiti kakav je stav bio direktora Republičke uprave, da su u tom pravcu postojale različite odluke sudova i bilo je nejasno da li je potrebno uključiti Grad Banjaluka. Potvrđuje da je po njenom nalogu sastanak zakazala B. J. kao drugostepenac a razlog sastanka je bio neslaganje i zauzimanje određenih stavova obzirom da su postojali različiti stavovi u pogledu primjene odredbe 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, da o sastanku ne postoji snimak obzirom da je isključen a nije bila namjera da se isti snima. Objasnila je da je na sastanku bio optuženi G. D, J. D, S. M. i da ih je bilo ukupno 14 lica. Sastanak je održan u kancelariji direktora RUGIPP. Objasnila je da je ona bila zadužena sa pečatom pod oznakom broj 003, da je pogledala rješenje i vidjela da je žalba bila blagovremena i izjavljena od ovlaštenog lica, da je razlog vraćanja spisa otklanjanje grešaka od strane prvostepenog organa. Na upit optuženog G. D. potvrđuje da je bilo i drugih sastanaka u vezi zvučnih predmeta, da je ona pročitala prvostepeno rješenje i da se pitala zašto je zahtjev odbijen ali je spis vratila po zahtjevu prvostepenog organa, da je samo njeno mišljenje bilo da je potrebno bilo uključiti Grad Banjaluka objašnjavajući preplitanje nadležnosti materijalnih propisa

i propisa procesnog karaktera, da je rješenje dostavljeno Gradu Banjaluka obzirom da je tadašnji gradonačelnik R. I. pozvao direktora uprave te im saopštio da je prvi dan kada je došao za gradonačelnika zatekao predmete „Naš dom“ i „Građa“ a.d. Banjaluka, da je bilo i drugih predmeta, da je bilo razgovora između tadašnjeg direktora RUGIPP K. M. (1) i tadašnjeg gradonačelnika R. I. Pojasnila je i to da na izmijenjeno rješenje nije bila izjavljena žalba i da je to rješenje doneseno nakon što je upotpunjeno činjenično stanje. Objasnila je i to da u određenom periodu nije postojala komunikacija između Grada Banjaluka i Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište Banjaluka kao i to da izvršeni upis na osnovu avio snimka nije valjan pravni osnov upisa.

Izvedeni su i dodatni dokazi Republičkog javnog tužilaštva Banjaluka, i to: Uvjerenje Investiciono-Razvojne Banke Republike Srpske broj 10-295-4/09 od 07.12.2009. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 010470 14 Uvp od 26.05.2016. godine; Prijedlog za ponavljanje postupka Odsjeka za pravna pitanja, Gradske uprave grada Banjaluka broj 19-050-1871/2012 od 14.11.2022. godine; Urgencija Odsjeka za pravna pitanja, Gradske uprave grada Banjaluka broj 19-017-1871/2012 od 18.05.2023. godine; Urgencija Odsjeka za pravna pitanja Gradske uprave grada Banjaluka broj 19-017-1871/2012 od 02.06.2023. godine; Zabilježba vođenja postupka Odsjeka za pravna pitanja, Gradske uprave grada Banjaluka broj 19-017-1871/2012 od 02.06.2023. godine; Žalba zbog ćutanja administracije grada Banjaluka broj 19-050-1871/2012 od 19.06.2023 godine; Presuda Višeg privrednog suda u Banjoj Luci broj 57 0 Ps 121562 Pž 3 od 23.12.2021. godine; Presuda Višeg privrednog suda u Banjoj Luci broj 57 0 Ps 121562 22 Rev od 11.05.2023. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020730 17 U od 12.01.2018. godine; Tužba grada Banjaluka broj 19-017-296/17 od 19.12.2022. godine; Zahtjev za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 033273 23 U od 28.03.2023. godine, grada Banjaluka broj 19-017-296/17 od 05.04.2023. godine; Obavještenje Pravobranilaštva Republike Srpske broj JP-44/16 od 29.02.2016. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 020893 20 K 2 od 27.07.2021. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 K 020893 21 Kž od 27.09.2022. godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T12 1 KTK 0000385 17 od 27.10.2017. godine, G. D; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T 12 1 KTK 0000385 17 od 27.10.2017. godine, M. Ž; Rješenje Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T 12 1 KTK 0000385 17 od 26.08.2020. godine; Rješenje o raspoređivanju državnog službenika Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/127-108-566/13 od 31.10.2013. godine; Rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj 21.02/120-390/14 od 09.10.2014. godine.

Nakon izvođenja dokaza tužilaštva, izvedeni su dokazi odbrane i to:

Kao dokaze subjektivne prirode odbrana optuženih D. A. i G. D, je izvela saslušanjem svjedoka i to: K. J, T.- P. M, A. M, P. B, B. Č, K. A, S. M, D. R, S. M. (1), H. E, K. S, M. B, D. Lj, O. N, I. S. i T. V.

Izvedeni su dokazi materijalne prirode po prijedlogu odbrane optuženih D. A. i G. D. i to: Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 024984 21 Uvp od 21.09.2022. godine; Rješenje RUGIPP-a od 03.03.2016. godine broj 21.01/052-174/16; Rješenje RUGIPP-a broj 21.01/052-174/16 od 21.04.2017. godine; Akt ZAK advokati Jasminka Jovišević i Jadranka Ivanović-Obavijest i dostava dokaza upućeno RJT na broj T 12 1 KTK 0000385 17 od 16.06.2020. godine; Akt RUGIPP-a broj 21.01/052-933/19 od 31.12.2019. godine; ZAK advokati Jasminka

Jovišević i Jadranka Ivanović-Zahtjev za fotokopiranje spisa upućen RUGIPP-u PJ Banjaluka, na broj Dn-2982/2003 od 25.12.2019. godine; Rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj I 4093/03 od 21.07.2003. godine; Ugovor o lizingu zaključen kod HYPO Alpe Adria Mostar, dana 16.07.2003. godine; Zajednička advokatska kancelarija, advokati Jasminka Jovišević i Jadranka Ivanović-Zahtjev za fotokopiranje spisa upućen Investiciono Razvojnoj Banci Republike Srpske na broj 01-50-4/99 od 25.12.2019. godine; Investiciono Razvojna Banka Republike Srpske-dokumentacija, dostavlja se, upućeno ZAK- advokati Jasminka Jovišević i Jadranka Ivanović, naš broj 08/1.1-132-2/19 od 10.01.2020. godine; Rješenje Direkcije za privatizaciju broj 01-50-4/99 od 07.03.2021. godine; Program privatizacije državnog kapitala obrazac P-1 od 30.12.1999. godine sa popisom nekretnina „Naš dom“; Uvjerenje Investiciono razvojne Banke Republike Srpske broj 08/1.1-3-2/17 od 17.01.2017. godine; Program privatizacije državnog kapitala obrazac P-1 od 30.12.1999. godine; Direkcije za privatizaciju, Rješenje broj 01-50-4/99 od 07.03.2001. godine; Zapisnik Izvršnog odbora Skupštine opštine Banjaluka sa 131. sjednice održane 20.12.1984. godine; Akt Opštinske komisije za poslove iz oblasti društvenih djelatnosti broj 08/I-66/84 od 19.12.1984. godine; Zapisnik Opštine Banjaluka broj 06/I-476-77/84 od 20.11.1984. godine; Naš dom-Zahtjev za prenošenje prava na raspolaganje nekretnina broj 3370/84 od 05.11.1984. godine; Izvod iz ZK ul broj 3350; Posjedovni list broj 3670/01; RUGIPP Kopija katastarskog plana ko [...] od 09.03.2000. godine; Akt „Naš dom“ upućen Izvršnom odboru SO Banjaluka-traženje poslovnog prostora od 24.09.1984. godine; Akt Centra za ekonomiku i domaćinstvo „Naš dom“ označen kao Osnovi za utvrđivanje koncesije dugoročnog razvoja od januara 1984. godine; Akt Opštine Banjaluka-mišljenje broj 04-364-775/84 od 23.10.1984. godine; Rješenje Osnovnog suda Banjaluka broj DN 3098/99 od 22.11.1999. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020710 17 U od 01.11.2017. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020710 17 Uvp od 05.05.2020. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020710 20 U 2 od 19.08.2020. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020710 20 Uvp od 19.01.2021. godine; Akt RUGIPP-a Banjaluka upućen RUGIPP-u Banjaluka, Područnoj jedinica Banjaluka broj 21.04/476-35/20 od 25.03.2021. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 021652 17 U od 29.10.2020. godine; Akt RUGIPP-a Banjaluka upućen RUGIPP-u Banjaluka, Područnoj jedinica Banjaluka broj 21.04/476-221/20 od 25.03.2021. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 021652 21 Uvp od 04.03.2021. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020673 18 Uvp od 23.07.2020. godine; Akt Ministarstva prosvjete i kulture broj 07/1/624-518-1/17 od 31.07.2017. godine; Rješenje RUGIPP broj 2105/476-314/15 od 08.02.2016. godine; Pismo označeno kao revers broj 2106/054-47-14 od 25.02.2014. godine; Spis koji se odnosi na tužbu Grada Banjaluka protiv RUGIPP-a kojim je označeno kao zainteresovano lice „Naš dom“; Presuda Okružnog suda Banjaluka broj 11 0 U 024984 19 U uz koji dokaz su dostavljeni prilozi; Odgovor na tužbu RUGIPP-a broj 2104/476-7/19 uz koji dokaz se kao prilog nalazi fotokopija dostavnice; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 024984 19 U od 02.10.2020. godine; Dopis Okružnog suda u Banjaluci u navedenom predmetu uz koji se nalazi zahtjev za vanredno preispitivanje presude upućeni od strane Gradonačelnika Grada Banjaluke i Pravobranilaštva; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 024984 21 Uvp od 21.09.2022. godine sa prilogom; Cjelokupan spis Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-363/12, „Naš dom“ a.d. Banjaluka koji dokaz se odnosi na tačku 1. Optužnice sa priložima i to: Spis predmeta - dostavlja se, broj DN 8876/10 od 13.03.2012. godine; Prijedlog za upis prava vlasništva i upis društvene svojine od 24.12.2010. godine, sa prilogom Obavještenje Direkcije za privatizaciju Republike Srpske broj 01-SP-50 do/99 od 24.07.2001.godine, te Rješenje Direkcije za privatizaciju broj 01-50-4/99 od 07.03.2001.godine; Urgencija od 26.11.2012. godine; Zaključak za angažovanje vještaka geodetske struke, broj 21.11/476-363/12 od 29.11.2012. godine sa priložima; Obavještenje broj U-1705/12 od 06.12.2012. godine; Zapisnik broj 21.11/476-363/12 od 12.12.2012. godine; Zapisnik broj 21.11/476-363/12 od 12.12.2012. godine; Zapisnik na izjašnjenje-dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 12.12.2012. godine; Podaci - dostavljaju se, broj U-1705/12 od 26.12.2012.

godine; Akt RUGIPP Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-363/12 od 12.02.2013. godine, „Izjašnjenje PRS” dostavlja se Našem domu a.d. na izjašnjenje; Izjašnjenje „Naš dom“ a.d. Banja Luka od 06.03.2013. godine; Rješenje broj 21.11/476-363/12 od 09.07.2013. godine; Žalba „Naš dom“ ad. Banja Luka na rješenje broj 21.11/476-363/12 od 09.07.2013. godine; Dostava spisa i žalbe, broj 21.11/476-363/12 od 01.08.2013. godine; Rješenje broj 21.05/476-188/13 od 18.03.2014. godine; Dostava spisa predmeta i Rješenja, broj 21.05/476-188/13 od 18.03.2014. godine; Spis predmeta broj 21.11/476-363/12 - traži se, broj 21,05/476-125/15 od 12.06.2015. godine; Spis -traži se, broj 21.05/476-188/13 od 10.07.2014. godine; Kompletan spis broj 21.11/476-363/12 - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 17.07.2014. godine; Presuda Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 014253 14 U od 28.04.2015. godine; Urgencija „Naš dom” a.d. Banja Luka od 18.05.2015. godine; Spis predmeta „Naš dom“ a.d. Banja Luka - dostavlja se, broj 21.05/476-188/13 od 05.06.2015. godine; Spis predmeta broj 21.11/476-363/12 - traži se, broj 21.05/476-125/15 od 12.06.2015. godine; Informacija - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 22.06.2015. godine; Spis predmeta broj 21.11/476-363/12 - traži se, broj 21.05/476-125/15 od 26.06.2015. godine; Spis predmeta broj 21.11/476-363/12 - dostavlja se od 26.06.2015. godine; Ovlaštenje broj U-1705/12 od 10.07.2015. godine; Zapisnik broj 21.11/476-363/12 od 10.07.2015. godine; Dokumentacija - dostavlja se, „Naš dom“ a.d. Banja Luka broj 21.11/476-363/12 od 15.07.2015. godine; Poziv na usmenu raspravu od 30.06.2015. godine; Zaključak za angažovanje vještaka geodetske struke od 30.06.2015. godine; Zaključak za angažovanje vještaka građevinsko - arhitektonske struke broj 21.11/476-363/12 od 10.07.2015. godine; Elaborat o utvrđivanju zemljišta za redovnu upotrebu objekta od avgust 2015. godine; Poziv za usmenu raspravu broj 21.11/476-363/12 od 14.09.2015. godine; Zaključak za angažovanje vještaka geodetske struke od 14.09.2015. godine; Izjašnjenje - dostavlja se, broj U-1795/12 od 21.09.2015. godine; Zapisnik - nastavak broj 21.11/476-363/12 od 25.09.2015. godine; Rješenje broj 21.11/476-363/12 od 01.12.2015. godine; Žalba broj U-1705/12 od 16.12.2015. godine; Spis predmeta broj 21.11/476-363/12 - dostavlja se od 22.12.2015. godine; Rješenje broj 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine; Dostava Rješenja broj 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine; Dostava pravosnažnog Rješenja na provođenje, sa priložima broj 21.11/476-363/12 od 15.04.2016. godine; Dostavljanje rješenja, traži se, broj 19-050-1871/2012 od 06.10.2016. godine; Zabilježba činjenice - traži se, broj 21.11/476-363/12 od 10.10.2016. godine; Informacija, dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 19.10.2016. godine; Dostavljanje rješenja-traži se, broj 19-050-1871/2012 od 24.10.2016. godine; Dopis- dostavlja se, broj 19-050-1871/2012 od 02.11.2016. godine; Informacija-dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 04.11.2016. godine; Dostavljanje rješenja - traži se, broj 19-050-1871/2012 od 08.11.2016. godine; Uvid u spis - traži se, 19-050-1871/2012 od 23.11.2016. godine; Ovlašćenje broj 19-050-1871/2012 od 23.11.2016. godine; Obavijest, broj 21.11/476-363/12 od 25.11.2016. godine; Prijedlog za ponavljanje postupka, broj 19-050-1871/12 od 28.11.2016. godine; Zahtjev dostavlja se, 21.05/476-125/15 od 29.11.2016. godine; Zahtjev za dostavljanje rješenja o upisu zabilježbe u „B“ listu zk. ul. br. 6890 k.o. [...], od dana 29.11.2016. godine; Zapisnik broj 21.11/476-363/12 od 02.12.2016. godine; Zahtjev, dostavlja se broj 21.11/714.1-2054/16 od 06.12.2016. godine; Brisanje zabilježene činjenice traži se, broj 21.11/476-363/12 od 09.12.2016. godine; Zahtjev za ukidanje klauzule pravosnažnosti, broj 19-050-1871/12 od 16.12.2016. godine; Zaključak broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine; Rješenje broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine; Informacija, dostavlja se broj 21.11/476-363/12 od 18.01.2017. godine; Odgovor na žalbu - traži se, 21.11/476-363/12 od 23.01.2017. godine; Žalba broj 19-050-1871/12 od 13.01.2017. godine; Zahtjev za dostavu dokumentacije broj 21.03/952.1-129/17 od 09.02.2017. godine; Spis predmeta - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 13.02.2017. godine; Dostava spisa, broj 21.11/476-363/12 od 15.02.2017. godine; Odgovor na žalbu od dana 20.02.2017. godine; Podnesak žalitelja, broj 19-050-1871/2012 od 01.03.2017. godine, sa priložima presuda o naknadi štete; Dopuna žalbe - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 10.03.2017. godine; Informacija - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 14.03.2017. godine; Rješenje broj 21.05/476-35/17 od 21.04.2017. godine; Spis po traženju - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 24.05.2017. godine; Dostava Presude,

broj 21.05/476-35/17 od 28.09.2017. godine; Zahtjev za dostavu spisa, broj 21.05/476-314/15 od 29.09.2017. godine; Presuda Vrhovnog suda RS broj 11 0 U 014253 15 Uvp od 05.10.2017. godine; Obavještenje - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 24.10.2017. godine; Rješenje broj 21.05/476-35/17 od 13.11.2017. godine; Dostava Rješenja broj 21.05/476-35/17 od 13.11.2017. godine; Dostava Presude i spisa, broj 21.05/476-125/15 od 15.11.2017. godine; Spis predmeta - traži se, broj 21.05/476-214/17 od 11.12.2017. godine; Dostava Presude, broj 21.05/476-314/15 od 19.01.2018. godine; Spis predmeta broj 21.11/476-363/12 - dostavlja se od 28.11.2018. godine; Dokumentacija - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 30.11.2018. godine; Obavještenje dostavlja se 21.11/476-363/12 od 04.12.2017.godine; Spis, traži se broj 21.05/476-214/17 od 11.12.2017. godine; Dostava presude broj 21.05/476-314/15 od 19.01.2018.godine; Spis predmeta, traži se od 06.02.2018.godine; Izjašnjenje, traži se od PRS SZ BL 17.09.2018.godine; Izjašnjenje od Grada BL traži se 13.10.2018 godine; Poziv za raspravu broj 21.1 1/476-363/12 od 25.02.2019. godine; Spis traži se od 09.11.2018. godine; Spis, dostavlja se od 15.11.2018.godine; Spis, traži se od 22.11.2018. godine; Ovlašćenje broj U-1705/12 od 23.11.2018. godine; Zapisnik broj 21.11/476-363/12 od 26.11.2018. godine; Spis dostavlja se od 28.11.2018. godine; Dokumentacija, dostavlja se od 30.11.2018. godine; Izjašnjenje „Našeg doma“ a.d. RUGIPP Područna jedinica Banjaluka od 10.12.2018. godine; Žalba sa kovertom - dostavlja se, broj 21.05/476-35/17 od 20.12.2018. godine; Poziv za raspravu za PRS SZ Banjaluka; Poziv za Grad Banja Luka; Zapisnik broj 21.11/476-363/12 od 01.03.2019. godine; Izjašnjenje broj U-1705/12 od 08.03.2019. godine; Rješenje broj 21.11/476-363/12 od 15.03.2019. godine; Žalba broj U-1705/12 od 02.04.2019. godine; Žalba Grada Banja Luka broj 19-050-1871/2012 od 27.03.2019. godine; Dostava spisa predmeta i Rješenja, broj 21.04/476-7/19 od 27.05.2019. godine; Dostava informacije, broj 21.04/476-152/19 od 06.08.2019. godine; Informacija - dostavlja se, broj 21.11/476-363/12 od 21.08.2019. godine; Dostava spisa - traži se, broj 21.04/476-7-19 od 02.09.2019. godine; Informacija o statusu zaštite objekta dostavljena na zahtjev advokata K. S. od strane Ministarstva prosvjete i kulture, Republički zavod za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog nasljeđa broj 07/1-624-496-1/23 od 20. juna 2023. godine; Prijedlog za ponavljenje postupka tužitelja „Naš dom“ a.d. Banjaluka podnesen Višem privrednom sudu, a koji se odnosi na postupak koji je vođen pred Višim privrednim sudom u Banjaluci pod brojem 57 0 Ps 121562 20 Ps 3; Obavijest Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP-3061/23 od 07. jula 2023. godine o prijemu apelacije podnesene od apelanta „Naš dom“ a.d. Banjaluka, kojom se pobija presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 Ps 121562 22 Rev od 11. maja 2023. godine, da je zavedena kod tog suda pod brojem AP-3031/23; Apelacija podnesena Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine od strane apelanta „Naš dom“ a.d. Banjaluka, protiv presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 Ps 121562 22 Rev od 11. maja 2023. godine; Dopis Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/952.1-5243/23 od 18.07.2023. godine i Dopisom broj 21.11/714.2-113/23 od 18.07.2023. godine kojim se braniocu optuženih D. A. i G. D. dostavljaju podaci iz zemljišno-knjižne evidencije, a u prilogu kojeg je istorijat – posjedovnica gruntnog uloška 3350 sa elektronskom verzijom zemljišno-knjižnog izvotka broj 6890 od 18.07.2023. godine, a koji se odnosi na nekretnine koje su predmet tačke 1. Optužnice.

Dokazi koji se odnose na predmet „Građa“ a.d. Banjaluka i to: Žalba Grada Banjaluka broj 19-017-296/2017 od 14.02.2017. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020730 17 U od 12.01.2018. godine; Akt RUGIPP-a Banjaluka -Otklanjanje nedostataka podneska, broj 21.05/476-36/17 od 29.01.2018. godine; Podnesak Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka broj U-1112/15 od 08.02.2018. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 020730 18 Uvp od 18.06.2020. godine; Rješenje RUGIPP-a Banjaluka broj 21.05/476-36/17 od 07.07.2020. godine; Zapisnik RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 10.08.2020. godine; Zapisnik RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 02.09.2020. godine; Zapisnik RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 16.09.2020. godine; Akt Grada

Banjaluka, izjašnjenje broj 19-017-296/17 od 17.09.2020. godine; Rješenje RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/475-126/15 od 02.10.2020. godine; Rješenje RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.04/475-124/20 od 14.09.2021. godine; Dopis Okružnog privrednog suda u Banjaluci, broj 57 0 St 063597 09 St od 18.11.2021. godine, o dostavi podataka RUGIPP-u Područnoj jedinici Banjaluka; Obavještenje Grada Banjaluka broj 19-017-296/17 od 12.01.2022. godine upućeno RUGIPP-u Područnoj jedinici Banjaluka; Zapisnik RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 28.02.2022. godine; Dokumentacija RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 04.03.2022. godine; Izjašnjenje Grada Banjaluka upućeno Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedištu zamjenika Banjaluka broj 14-017-296/17 od 07.03.2022. godine; Izjašnjenje Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka upućeno RUGIP-u Područna jedinica Banjaluka broj U-722/18 od 09.03.2022. godine; Zahtjev Advokatske kancelarije K. B. i K. S. upućen RUGIPP-u Banjaluka (sa naznakom: VEZA: Vaš broj 21.11/476-126/15 od 15.03.2022. godine; Dostava podneska na nadeležnost RUGIPP-a Banjaluka upućenog RUGIPP-u Banjaluka, Područnoj jedinici Banjaluka broj 21.05/476-36/17 od 18.03.2022. godine; Rješenje RUGIPP-a Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 02.06.2022. godine; Žalba Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika pravobranioca Banjaluka upućeno RUGIPP-u Banjaluka putem RUGIPP-a Područne jedinice Banjaluka broj U-1112/15 od 21.06.2022. godine; Đ. D- Zahtjev za odbacivanje žalbe Javnog Pravobranilaštva Republike Srpske i Grada Banjaluka na rješenje prvostepenog organa od 02.06.2022. godine broj 21.11/476-126/15 od 18.07.2022. godine upućen RUGIPP-u Banjaluka; Rješenja RUGIP-a Banjaluka broj 21.04/476-79/22 od 09.11.2022. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 033273 23 U od 28.03.2023. godine; Akt RUGIPP Banjaluka - Dostava presude i spisa RUGIPP-u Banjaluka Područnoj jedinici Banjaluka broj 21.04/476-79/22 od 04.04.2023. godine; Akt RUGIPP Banjaluka - Spis predmeta, traži se, od RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.04/476-43/23 od 19.04.2023. godine; Akt RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka – Dostava spisa predmeta RUGIPP-u Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 24.04.2023. godine; Posjedovni list broj 4 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka o posjedniku na zemljištu „GRAĐA“ a.d. Banjaluka; Posjedovni list broj 1782 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka o posjedniku na zemljištu „KENDI TRADE“ d.o.o. Banjaluka; Posjedovni list broj 1781 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka o posjedniku na zemljištu D. S. Ž, Banjaluka; Posjedovni list broj 1706 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka o posjedniku na zemljištu Đ. M. D, Banjaluka; Posjedovni list broj 1780 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka o posjedniku na zemljištu M. I. M, Banjaluka; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 14186 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, „GRAĐA“ a.d. Banjaluka; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 14193 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, „GRAĐA“ a.d. Banjaluka; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 14214 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, „KENDY TRADE“ d.o.o. Banjaluka; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 14215 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, D. S. Ž, Banjaluka; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 14216 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, M. I. M, Banjaluka; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 13201 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, Đ. D, Beograd; Zemljišnoknjižni izvadak ZK uložak 13193 od 04.03.2022. godine RUGIPP-a Banjaluka Područna jedinica Banjaluka, Đ. D, Beograd; Punomoć Grada Banjaluka za O. N. broj 19-017-296/2017 od 25.02.2022. godine. Cjelokupan spis Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15, koji dokazi se odnose na tačku 2. Optužnice – predmet „Građa“ a.d. Banjaluka sa priložima: Zahtjev „Građe“ a.d. u stečaju broj 31/15 od 09.03.2015. godine, prema kojem traže utvrđenje i upis prava svojine na nepokretnostima preduzeća koja su bila predmet privatizacije, sa priložima; Akt „Uređenje zahtjeva“ „Građe“ a.d. u stečaju broj 72/15 od 25.05.2015. godine, sa priložima;

Zapisnik RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka od 08.06.2015. godine, sa pripadajućom zemljišno knjižnom i katastarskom dokumentacijom; Punomoć PRS SZ Banjaluka broj U-1112/15; Nalaz geodetskog stručnjaka RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 10.06.2015. godine; Zapisnik RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 08.07.2015. godine; Nalaz ing. geodezije RUGIPP Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 13.07.2015. godine, I. S; Izjašnjenje PRS, SZ Banjaluka broj U 1112/15 od 21.07.2015. godine sa prilogom izjašnjenja Grada Banjaluka broj 19-050-3216/15 od 13.07.2015. godine; Dopis „Građe“ a.d. u stečaju broj 132/15 od 15.10.2016. godine „Odgovor na izjašnjenje i urgencija“; Zapisnik RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 26.02.2016. godine, sa pozivima; Punomoć PRS SZ Banjaluka broj U-112/15 od 26.02.2016. godine; Zapisnik RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 03.03.2016. godine, sa neovjerenom zk. i pl. dokumentacijom i dokazima o izvršenim pozivima za raspravu; Zaključak RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka od 14.03.2016. godine; Nalaz i mišljenje vještaka D. Lj; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka „Izjašnjenje, traži se“ broj 21.11/476-126/15 od 14.06.2016. godine; Akt „Izjašnjenje, dostavlja se“ „Građa“ a.d. u stečaju, broj 84-2/15 od 21.06.2016. godine; Akt PRS SZ Banjaluka broj U-1112/15 od 24.06.2016. godine; Akt „Građa“ a.d. u stečaju „Urgencija“ broj 91/16 od 11.07.2016. godine; Akt „Građa“ a.d. u stečaju „Druga Urgencija“ broj 105/16 od 19.09.2016. godine; Zapisnik RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka od 28.10.2016. godine o odgodi rasprave sa dokazima o pozivanju (vještak D. Lj. nije bila u mogućnosti pristupiti); Rješenje RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 18.11.2016. godine sa dokazima o dostavi; Akt „Građe“ a.d. u stečaju „Žalba“ od 07.12.2016. godine, sa priložima; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj prema RUGIPP „Dostava spisa po žalbi“ broj 21.11/476-126/15 od 20.12.2016. godine; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka prema RUGIPP „Spis, traži se“ broj 21.11/476-126/15 od 28.12.2016. godine; Akt RUGIPP „Spis, vraća se“ broj 21.05/476-273/16 od 29.12.2016. godine; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 30.12.2016. godine „Uredno ovjerena dokumentacija, traži se“; Rješenje RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 03.01.2017. godine; Akt „Urgencija“ RUGIPP-a broj 21.05/476-273/16 od 11.01.2017. godine; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 13.01.2017. godine, Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11./476-126/15 od 17.01.2017. godine prema RUGIPP „Informacija i rješenje, dostavljaju se“; Akt PRS SZ Banjaluka broj U-1112/15 od 19.01.2017. godine, „Zahtjev za upotpunjavanje postupka“; Poziv za stranke, sa dostavnicama; Zapisnik RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 27.01.2017. godine, sa neovjerenom zk. i pl. dokumentacijom; Punomoć PRS SZ Banjaluka broj U-1112/15 od 27.01.2017. godine; Žalba Gradonačelnika broj 19-050-296/17 od 27.01.2017. godine; Akt PRS SZ BL broj U-1112/15 od 30.01.2017. godine „Izjašnjenje na zapisnik od 27.01.2017. godine“; Akt „Zaključak“ RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 30.01.2017. godine; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 „Dostava pravosnažnog rješenja“ zemljišnoj knjizi i katastru na provođenje od 30.01.2017. godine; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 01.02.2017. godine, „Zaključak“ o ispravci greške; Akt „Žalba“ Gradonačelnika broj 19-017-296/17 od 14.02.2017. godine; Akt RUGIPP broj 21.05/476-36/17 od 20.02.2017. godine; Akt RUGIPP broj 21.05/476-36/17 od 20.12.2017. godine, „Dostava žalbe na nadležnost“; Akt RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 23.02.2017. godine, „Dostava spisa na nadležnost“ Akt „Rješenje“ RUGIPP PJ BL Odsjeka Zemljišna knjiga broj 21.11/714.1-889/17 od 28.02.2017. godine; Akt advokatska kancelarija K. A. sa priložima; Akt „Rješenje“ RUGIPP broj 21.05/476-36/17 sa dostavim i Ovlaštenjima za potpis; Akt RUGIPP Područna jedinica Banjaluka „Dostava drugostepenog rješenja“ sa dostavnicama; Akt MUP za organizovani i teški kriminalitet 03/1-230-497/17 od 29.05.2017. godine; Akt MUP 03/1-230-497/17 od 05.06.2017. godine; Akt RUGIPP Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-126/15 od 06.06.2017. godine, „Spis predmeta u kopiji vjernoj originalu, dostavlja se“ upućen Upravi za organizovani i teški kriminalitet; Akt RUGIPP Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-

126/15 od 06.07.2017. godine „Zaključak“; Presuda Okružnog suda Banjaluka odlučujući o upravnom sporu Grada zastupanog po PRS, Presuda broj 11 0 U 020730 17 U od 12.01.2018. godine; Presuda Okružnog suda Banjaluka, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava zakonom garantovanih prava Grada Banjaluka broj 11 0 U 020701 U od 23.01.2018. godine.

Odbrana optuženih je izvela i dodatne dokaze i to: Informacija o statusu zaštite objekta dostavljena na zahtjev advokata K. S. od strane Ministarstva prosvjete i kulture, Republički zavod za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa broj 07/1-624-496-1/23 od 20. juna 2023. godine; Prijedlog za ponavljanje postupka tužitelja „Naš dom“ a.d. Banjaluka podnesen Višem privrednom sudu, a koji se odnosi na postupak koji je vođen pred Višim privrednim sudom u Banjaluci pod brojem 57 0 Ps 121562 20 Ps 3; Obavijest Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP-3061/23 od 07. jula 2023. godine o prijemu apelacije podnesene od apelanta „Naš dom“ a.d. Banjaluka, kojom se pobija presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 Ps 121562 22 Rev od 11. maja 2023. godine, da je zavedena kod tog suda pod brojem AP-3031/23; Apelacija podnesena Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine od strane apelanta „Naš dom“ a.d. Banjaluka, protiv presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 Ps 121562 22 Rev od 11. maja 2023. godine; Dopis Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/952.1-5243/23 od 18.07.2023. godine i Dopisom broj 21.11/714.2-113/23 od 18.07.2023. godine kojim se braniocu optuženih D. A. i G. D. dostavljaju podaci iz zemljišno-knjižne evidencije, a u prilogu kojeg je istorijat – posjedovnica gruntovnog uloška 3350 sa elektronskom verzijom zemljišno-knjižnog izvotka broj 6890 od 18.07.2023. godine, a koji se odnosi na nekretnine koje su predmet tačke 1. Optužnice.

Izvedeni su dokazi po prijedlogu odbrane optužene K. D. Kao dokaz subjektivne prirode saslušan je vještak mr Siniša Cvijić, te dokazi materijalne prirode i to: Akt Ministarstva prosvjete i kulture Republike Srpske, Republičkog zavoda za zaštitu kulturno istorijskog i prirodnog naslijeđa-Informacija broj 07/1/624-518-1/17 od 31.07.2017. godine-dokaz optužnice; Dopis Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove upućen Gradu Banjaluka broj 21.05/476-36/17 od 29.01.2018. godine; Podnesak Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka upućen Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka broj: U-1112/15 od 08.02.2018. godine; Rješenje Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 St 063597 09 St od 17.12.2010. godine; Na okolnosti stava Ustavnog suda Republike Srpske i sudske prakse, a u vezi sa pravnom normom Uredba o uknjiženju prava svojine na državnoj nepokretnoj imovini sl. list 1947; Uputstvo o zemljišnoknjižnim upisima nacionalizovanih najamnih zgrada i građevinskog zemljišta Sl. FNRJ 49/59; Zakon o uknjiženju nepokretnosti u društvenoj svojini sl. list SFRJ 12/65; Zakon o uknjiženju nekretnina u društvenoj svojini Sl.list SR BIH 1977; Zakon o prenosu sredstava društvene u državnu svojinu Sl. glasnik RS broj: 4/93, 29/94, 31/94, 9/95, 8/96 i 20/98; Autentično tumačenje Zakona o prenosu sredstava društvene u državnu svojinu Sl. glasnik RS broj 74/07; Rješenje Ustavnog suda Republike Srpske broj U-27/14 od 24.02.2016. godine, objavljeno u Sl. glasniku RS broj 18/16; Rješenje Ustavnog suda Republike Srpske broj U-41/09 od 07.10.2010. godine, objavljeno u Sl. glasniku RS broj 113/10; Rješenje Ustavnog suda Republike Srpske broj U-75/14 od 27.04.2016. godine, objavljeno u Sl. glasniku RS broj 39/16; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 007013 11 U od 29.08.2013. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015501 14 U od 29.10.2015. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017021 15 U od 12.04.2016. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020672 17 U od 09.10.2017. godine; Presuda Vrhovnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015136 17 U od 27.08.2018. godine; Uvid i čitanje komentara člana 220, 221 i 222 Zakona o opštem upravnom postupku iz knjige „Upravno pravo“ autora prof. dr Petra Kunića od 2010. godine; Uvid i čitanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 003413 10 U od 11.02.2011. godine; Uvid i čitanje presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 003413 11 Uvp od 08.02.2012. godine; Uvid u optužnicu Republičkog javnog tužilaštva, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala Banjaluka broj T 12 1 KTK 0000241 17 od 02.10.2017. godine, protiv S. M. (2); Nalaz i mišljenje Mr Siniše Cvijića imenovanog u krivičnom postupku

radi utvrđivanja činjenice izgrađenosti zemljišta i privedenosti namjeni u kompleksu „Građa“ a.d. u stečaju od 25.08.2020. godine sa priložima uz nalaz; Rješenje instituta za ispitivanje materijala Banjaluka od 26.03.1986. godine, kojim se izdaje upotrebna dozvola za poslovni objekat Centar za ekonomiku i domaćinstvo „Naš dom“.

Izvedeni su dokazi po prijedlogu odbrane optužene M. Ž. materijalne prirode i to: Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove („Službeni glasnik RS“, broj: 65/2016, 60/2017 i 46/2018, u daljem tekstu: Pravilnik); Akt Ministarstva unutrašnjih poslova, Policijska uprava Banjaluka, Sektor kriminalističke policije broj PP-303/16 od 19.07.2017. godine.

Republički javni tužilac je u završnoj riječi istakao da je Tužilaštvo izvedenim dokazima dokazalo radnje izvršenja krivičnih dijela koje se stavljaju na teret optuženima. Navodi da je tokom postupka nesporno dokazano da su optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog dijela *In tempore criminis* imali svojstvo službenih lica pri tom navodeći koje poslove su optuženi obavljali u vrijeme izvršenja krivičnih djela kao i zvanja koja su optuženi imali u vrijeme izvršenja krivičnih djela. Dalje navodi da je u upravnom postupku proveden postupak pokrenut po zahtjevu privrednog društva „Naš dom“ a.d. Banja Luka koji zahtjev se odnosi na utvrđivanje prava svojine u korist navedenog privrednog društva pri tom navodeći da je Skupština opštine Banja Luka upisana kao organ upravljanja na nekretninama na kojima je utvrđivano pravo svojine, dok je u rubrici C teretni list upisano pravo korišćenja u korist Centra za ekonomiku domaćinstva „Naš dom“. Donošenjem i potpisivanjem rješenja od strane Područne jedinice Banja Luka, Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove (u daljem tekstu: RUGIPP) od 01.12.2015. godine preduzeće „Naš dom“ je navedenim rješenjem steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala u ODP „Naš dom“ Banja Luka, a na nekretninama koje se nalaze u Ulici Grčka br. 4. Ističe da je rješenje donio i potpisao optuženi G. D. u svojstvu šefa područne jedinice Banja Luka iz kojeg rješenja je vidljivo da je rješenje doneseno na osnovu navodne ispunjenosti uslova za primjenu člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima, („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 79/11, u daljem tekstu: Zakon o izmjeni i dopuni ZPDKP) iako je znao da u konkretnom slučaju navedeno preduzeće nije moglo steći pravo svojine na navedenim nekretninama, a po navedenom pravnom osnovu, te da iste nisu bile predmet ugovor o privatizaciji sa Direkcijom za privatizaciju Republike Srpske (u daljem tekstu: Direkcija). Analizira iskaz svjedoka B. B. koji je odmah po prijemu navedenog rješenja Gradu Banjaluka isto uputio na izjašnjenje pri tom iznoseći pravno mišljenje da postoje elementi za izjavljivanje žalbe cijeneći da su u upravnom postupku zanemarene činjenice i dokazi koje je pravobranilaštvo izvelo pred upravnim organom. Dalje, iznosi da je optuženom G. D. bilo poznato da je Osnovni sud u Banjaluci presudom od 16.10.2006. godine obavezao tada tuženo preduzeće „Naš dom“ da Gradu Banjaluka da preda sporne nekretnine slobodne od lica i stvari u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Ističe da je u navedenoj presudi sud zaključio da rješenje za privatizaciju ne predstavlja pravni osnov za sticanje prava vlasništva, odnosno pravo raspolaganja na navedenim nekretninama i da se iz navedene presude može zaključiti da se Grad Banjaluka legitimise kao vlasnik. Navodi da upravni organ i nije naveo cjelokupan sadržaj uvjerenja koje je izdao IRB Republike Srpske, da je u postupku privatizacije državni kapital nuđen na prodaju uz napomenu da je sporan poslovni prostor u Grčkoj ulici u Banja Luci. Smatra da je navedene činjenice optuženi G. D. ignorisao, a cijeneći i sam sadržaj presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 18 0 U 010470 14 Uvp u kojem je navedeni sud zauzeo stav da se uz primjenu odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, može utvrditi pravo svojine u korist podnosioca zahtjeva, a na objektu koji je bio predmet privatizacije samo u slučaju kad je objekat u tom postupku privatizovan. Kao i to da ukoliko su objekti sporni pravo svojine se ne može utvrđivati u upravnom postupku i takav spor je nužno raspraviti pred nadležnim redovnim sudom. Iznosi da je investitor navedenog objekta bio pravni prednik Grada Banjaluka i da je pravo svojine mogao steći samo vlasnik objekta, a to je Grad Banjaluka. Cijeneći da u navedenom

objektu svoju djelatnost obavlja Javna ustanova „Radnički univerzitet“ Banjaluka sada pod drugim nazivom Javna ustanova „Centar za obrazovanje odraslih“ po osnovu ugovora o korišćenju zaključenog dana 04.11.2009. godine ukazujući da je navedena ustanova od posebnog društvenog interesa u oblasti obrazovanja i kulture, a čiji osnivač je Grad Banjaluka, pa kako su sve činjenice optuženom G. D. bile poznate u vrijeme donošenja rješenja kojim je utvrđeno pravo svojine, smatra da je donošenjem tog rješenja prekoračio službeno ovlaštenje. U pogledu izvršenja krivičnog djela optuženog D. A, navodi da je on donio i potpisao drugostepeno rješenje u postupku po žalbi Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka kojim je žalba Pravobranilaštva odbijena, pri tom navodeći razloge u tom drugostepenom rješenju o navodnoj ispunjenosti uslova za primjenu člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Obrazlaže da se u drugostepenom rješenju prilikom donošenja istog optuženi D. A. poziva na uvjerenje IRB-a Republike Srpske, te da se upravo u tom rješenju navodi da je Osnovni sud u Banja Luci presudom iz 2006. godine utvrđivao ko ima jači pravni osnov, da je Grad Banjaluka zaključio ugovor o korištenju objekta sa Javnim ustanovom „Radnički univerzitet“ koji objekat se koristi za obavljanje djelatnosti obrazovanja, ali da on pored svih tih saznanja svjesno ignoriše činjenice koje su relevantne za uključivanje i da se njegovo selektivno i proizvoljno tumačenje propisa može objasniti kao ispoljavanje namjere da preduzeću „Naš dom“ a.d. Banja Luka, pribavi imovinsku korist i da na osnovu upravo tog rješenja i njegovim provođenjem nastupila zabranjena posljedica, a to je da je upisano pravo svojine u korist privrednog društva „Naš dom“ a. d, dok je Grad Banjaluka takvim postupanjem oštećen, da su se, kako navodi optuženi, potrudili svojim odlukama dovedu do pravosnažno okončanog postupka, a na osnovu kojih odluka je došlo do promjene titulara vlasništva. Iznosi i to da Gradu Banjaluka navedeno rješenje koje je poslužilo kao pravni osnov provođenja promjena u zemljišnim evidencijama nije dostavljeno Gradu Banjaluka što je potvrdila i svjedok V. N, a takvo dostavljanje rješenja nije dozvolio tadašnji zamjenik pravobranioaca S. M. (2) koji nije htio da potpiše izjašnjenje koje je prethodno sačinio B. B, a što je omogućilo da drugostepeno rješenje posluži kao pravni osnov za upis prava svojine u korist preduzeća „Naš dom“ a.d. Banja Luka, da Grad Banjaluka kao subjekt sa upisanim određenim pravom nije učestvovao u toku čitavog vođenja upravnog postupka, da nije postojala razmjena informacija, dokaza i stavova, te izjašnjenja Grada Banjaluka o relevantnim pitanjima za ishod upravnog rješavanja, potvrdila je V. N. i da samim ne dostavljanjem drugostepenog rješenja koje je poslužilo kao pravni osnov upisa prava svojine u korist preduzeća „Naš dom“ povrijeđena su osnovna načela Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj:13/02 sa naknadnim izmjenama, u daljem tekstu: ZUP), smatra da je Gradu Banjaluka bilo nužno omogućiti učešće u postupku obzirom da je Skupština opštine Banjaluka bila uknjižena kao organ upravljanja na predmetnim nekretninama. Obrazlaže i to da je svjedok V. N. prilikom saslušanja pred sudom istakla da je objekt od opšteg kulturnog značaja, da je cijeneći njegovu namjenu Ministarstvo prosvjete i kulture Republike Srpske izradilo uslove čuvanja, održavanja, korišćenja kulturnih dobara i utvrđivanje mjera zaštite za urbanistički plan Grada Banjaluka, oktobra 2007. godine kao i da postoji peticija građana da se navedeni objekat proglasi za nacionalni spomenik. Navodi da je Grad Banjaluka na posredan način upoznat sa ishodom upravnog postupka, a ne od organa od kojih bi se u skladu sa zakonom to očekivalo, a to su Pravobranilaštvo Republike Srpske i RUGIPP, a Grad Banjaluka je saznao na osnovu zahtjeva preduzeća „Naš dom“ kao upisanog vlasnika spornih nekretnina za iseljenje iz objekta Javne ustanove „Radnički univerzitet“. U završnoj riječi dalje navodi da je Grad Banjaluka 10.10.2016. godine zatražio uvid u spis, a da je dana 19.10. 2016. godine obaviješten od strane optuženih K. D. i G. D. da je Grad Banjaluka predmetno rješenje zaprimio uredno putem zastupnika po Zakonu o pravobranilaštvu Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 16/05, sa naknadnim izmjenama, u daljem tekstu: Zakon o pravobranilaštvu). Smatra da je postupanjem optuženih prilikom vođenja upravnog postupka je uskraćena stranačka legitimacija Grada Banjaluka koji je sa određenim pravima upisan u zemljišnim evidencijama, da su veoma dobro znali da postoji problem komunikacije između Pravobranilaštva Republike Srpske i Grada Banjaluka obzirom na odluku tadašnjeg zamjenika pravobranioaca u sjedištu zamjenika Banjaluka,

da je svoju odluku upravo zamjenik pravobranioca proslijedio na više adresa između kojih je i adresa RUGIPP. Ističe da su optuženi znali da može doći do propuštanja rokova i da za Grad Banjaluka može da nastupi štetna posljedica što se i dogodilo cijeneći da Gradu Banjaluka rješenje nije dostavljeno u propisanom roku, objašnjava da je Grad Banjaluka u cilju zaštite svojih prava nakon saznanja o provođenju promjena podnio vanredni pravni lijek, a to je prijedlog za ponavljanje postupka dana 28.11.2016. godine u kojem prijedlogu je navedeno da Gradu Banjaluka nije data mogućnost da učestvuje u upravnom postupku i da su upravo optuženi K. D. i G. D. dana 05.01.2017. godine donijeli zaključak kojim su odbacili prijedlog Grada Banjaluka za ponavljanje postupka pravosnažno okončanim rješenjem od 01.12.2015. godine, dok je optuženi D. A. odlučujući po žalbi izjavljenoj na zaključak o odbacivanju prijedloga za odbacivanje postupka dana 21.04.2017. godine donio rješenje kojim je žalba odbijena kao neosnovana, pri tom zanemarujući da Grad Banjaluka nužno mora učestvovati u postupku radi zaštite svojih prava, da je on bio upoznat da rješenje od 08.02.2016. godine nije dostavljeno Gradu Banjaluka i time mu i onemogućeno da u roku od 30 dana podnese tužbu u upravnom sporu. Navodi da je presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 PS 009394 11 Rev od 01.11.2012. godine odbijena revizija u pravnoj stvari tužitelja „Naš dom“ a.d. Banja Luka, B. G. i I. B. protiv tužene Republike Srpske zastupane po pravobranilaštvu Republike Srpske radi naknade štete, a tužbenim zahtjevom je traženo da se tužena Republika Srpska obaveže da im nadoknadi štetu prouzrokovanu od strane Direkcije, obzirom da je u postupku privatizacije neistinito prikazala činjenicu o imovini koja se privatizuje i na taj način tužitelja dovela u zabludu. I navedenom presudom u obrazloženju iste je navedeno da se na spornom objektu koji se nalazi u Ulici Grčka broj 4. u Banjaluci nije moglo steći pravo svojine, već se isti prodavao na berzi, da su kupci kapitala stekli pravo svojine na akcijama, a akcije su promjenjiva ekonomska kategorija čija vrijednost se može povećati ili smanjiti u zavisnosti od kretanja ponude i potražnje na berzi, da je sud konstatovao da samo vlasnik objekta po sili zakona stiče pravo svojine na zemljištu, a tada tužioci i nisu bili vlasnici, a samo pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine se može utvrditi ukoliko neki drugi pravni subjekt ne polaže pravo na istoj stvari koje pravo je jače od prava korišćenja. Ukazuje i na presudu Okružnog suda u Banja Luci broj 11 U 002710 od 01.11.2017. godine kojoj presudi je ukazano da je Grad Banja Luka imao ovlašćenje da podnese prijedlog za ponavljanje postupka obzirom da je sa određenim pravom upisan u zemljišnoj knjizi i da takav upis daje status zainteresovanog lica i da nisu postojali osnovi da se žalba odbaci kao žalba izjavljena od strane neovlaštenog lica. Takav stav je zauzet u presudi Vrhovnog suda 11 0 012530 0 15 Uvp od 17.08.2017. godine, da je navedenim presudama ukazano da i u postupcima koji se provode u pogledu primjene člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, nije isključena primjena relevantnih odredbi ZUP-a. Smatra da su optuženi u pogledu tačke 1. izreke optužnice imali svojstvo službenih lica, da su iskoristili svoju službu i položaj i prekoračili svoja ovlašćenja na taj način što su postupali suprotno odredbi člana 38. ZUP tako što su optuženi D. A. i G. D. sačinili i potpisali reješnja o upravnom postupku, dok je optužena K. D. sačinila i parafirala zaključak broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine kojim se odbacuje prijedlog Grada Banjaluka za ponavljanje postupka okončanim rješenjem isti broj od 01.12.2015. godine, dok je optuženi D. A. dana 21.04.2017. godine donio i potpisao rješenje RUGIPP broj 21.05/476-35/17 od 21.04.2017. godine. Tim rješenjem je odbijena žalba Grada Banjaluka izjavljena na zaključak o odbacivanju prijedloga o ponavljanju postupka, te je na taj način Grad Banjaluka onemogućen da učestvuje u upravnom postupku, a time i da zaštiti svoja prava i pravni interes usljed čega je na osnovu prvostepenog rješenja RUGIPP pravne poslove, koja je poslužila kao pravni osnov za provođenja promjena i time su na nedozvoljen način privrednom društvu „Naš dom“ a.d. Banja Luka omogućili pribavljanje imovinske koristi. Smatra da su time što Gradu Banjaluka nisu omogućili učešće u upravnom postupku isti su prekoračili svoja ovlašćenja, a takođe nedozvoljavajući ponavljanje postupka potpuno su ignorisali i zanemarili argumentaciju grada Banjaluka, iako im je u potpunosti bila poznata sudska praksa, te navodi da je rješenjem RUGIPP, Područna jedinica Teslić od 24.04.2017. godine u kojem upravnom postupku je navedena Područna jedinica opštinu Teslić tretirala kao stranku u postupku, te da je opštini Teslić omogućeno učešće u upravnom

postupku, samim tim i izjavljivanje odgovarajućih pravnih lijekova. Navodi i neke predmete na kojima je optuženi D. A. u sličnim pravnim situacijama postupao drugačije, a odnosi se na primjenu odredbe člana 324. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08 sa naknadnim izmjenama, u daljem tekstu: ZSP), da je upoređujući upravni predmet „Naš dom“ a.d. sa upisanim određenim pravom i Grada Banjaluka se drugačije postupalo na taj način je iskorišćavalo svoj službeni položaj, a svoja ovlaštenja je prekoračio postupajući suprotno odredbi člana 38. ZUP-u, smatra da prigovor odbrane na sam upis Skupštine opštine Banjaluka kao organa upravljanja da nema pravni značaj cijeneći da upis u rubrici B u vlasničkom listu ima veći značaj od upisa prava u C teretnom listu, da je Grad Banjaluka nesumnjivo uspio u upravnom postupku da je ranije podnio zahtjev za utvrđivanje prava vlasništva na spornim nekretninama u predmetu „Naš dom“ i izvjesno bi bio uknjižen kao vlasnik nekretnina u Ulici Grčkoj 4, pri tom cijeneći stav Osnovnog suda u Banja Luci iznesenog u presudi iz 2006. godine, kao i stav i pravna shvatanja koje je naveo Viši privredni sud, a i Vrhovni sud Republike Srpske, koja shvatanja su u odnosu na sticanje prava vlasništva na nekretninama u postupku privatizacije obzirom da je Grad Banjaluka imao jači pravni oslonovac na predmetnoj nekretnini i smatra se kao pretpostavljeni vlasnik, kao i to da ima dovoljno osnova da se legitimise kao vlasnik nekretnina. Ukazuje i na druge odredbe ZUP koje se odnose na prava stranaka u upravnom postupku, te na odredbu člana 16. Ustava Republike Srpske kojom odredbom je svakom zajamčeno pravo na žalbu i drugo pravno sredstvo protiv odluke kojom se rješava o njegovom pravu ili na zakonom zasnovanom pravnom interesu, te da je Grad Banjaluka na osnovu upisanog prava imao pravo na djelotvoran pravni lijek i da mu upravni organ to pravo nije mogao uskratiti. Obrazlaže da su optuženi donoseći odluke u upravnom postupku navedene u izreci optužnice postupali sa direktnim umišljajem, a u namjeri da drugom pribave imovinsku korist koja je na osnovu njihovih takvih radnji i pribavljanja za preduzeće „Naš dom“ a.d. Banja Luka, da se radnje optuženih navedenih u tački 1.) optužnice ne mogu posmatrati izolovano jedna od druge nego su iste u međusobnoj vezi, a cijeneći da su optuženi G. D. i K. D. postupali u prvom stepenu, a D. A. u drugom stepenu zajedničkim djelovanjem doveli do nastupanja zabranjene posljedice. Iznosi da iz informacije Republičkog zavoda za zaštitu kulturno istorijskog i prirodnog nasleđa Ministarstva prosvjete i kulture Republike Srpske proizlazi da sporni poslovni objekat ima kulturno istorijsku vrijednost zbog koje bi trebao biti zaštićen, da je upućena peticija za proglašenje navedenog objekta nacionalnim spomenikom kao i to da je Komisija za zaštitu nacionalnih spomenika koje tijelo je ustanovljeno aneksom 8. Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ukazano da se sve strane uključene strane treba da se uzdrže od aktivnosti koje bi mogle ugroziti predloženo dobro. Smatra da je ne prihvatljivo da se u upravnom postupku i postupku privatizacije mijenja status predmetnih nekretnina a da se pri tom zanemaruju presude donesene u parničnim postupcima. Ukazuje i to da u pogledu predmetnih nekretnina vođen krivični postupak protiv S. M. (2) da je uknjiženo pravo posljedica izvršenog krivičnog djela. U pogledu radnji navedenih u tački 2. optužnice navodi da su G. D. i K. D. prekoračili svoja ovlaštenja i donoseći prvostepeno rješenje u predmetu „Građa“ a.d. Banjaluka, na kojim nekretninama je Grad Banjaluka bio upisan kao posjednik, te navodi u čemu se ogleda radnja izvršenja optuženih, a to su da je G. D. i K. D. nakon što je spis dostavljen drugostepenom organu na odlučivanje po žalbi zatražili da se isti vrati prvostepenom organu iz formalno-pravnih razloga nakon čega je predmet i vraćen, da su nakon što su ponovno donijeli drugačiju odluku tako što su usvojili žalbene naloge, donijeli novo prvostepeno rješenje kojim su udovoljili zahtjevu „Građa“ a.d. Banja Luka i pretvorili pravo korišćenja u korist pravo svojine u korist podnosioca zahtjeva, da se sa drugačijom odlukom složio i zamjenik pravobranioca u sjedištu Pravobranilaštva u Banja Luci, da je i Gradu Banjaluka takođe rješenje uručeno sa zakašnjenjem i da su i tada optuženi tvrdili da je sve urađeno po zakonu i da je Grad Banjaluka bio uključen u upravni postupak bila i drugačija odluka objašnjava i to da su optuženi G. D. i K. D. mijenjajući izreku prvostepenog rješenja u odnosu na ranije rješenje omogućili suprotnoj strani, pri tom ne omogućavajući Gradu Banjaluka da učestvuje u postupku, iskoristili svojstvo službenog položaja i prekoračili granice svojih ovlaštenja, a da Gradu Banjaluka nije omogućeno učešće u postupku potvrdio je i svjedok K. M. (1) koji je tada obavljao

dužnost direktora RUGIPP. Iznoseći hronologiju postupanja u upravnom postupku te način primjene odredbe člana 219. ZUP kao i to da su optuženi preduzimajući takve radnje postupali sa umišljajem, a takođe u upravnom postupku podnosilac zahtjeva nije dokazao pravni slijed između upisanih nosioca prava, niti je dostavio teretnost sticanja predmetne nekretnine da bi uopšte mogle biti u programu privatizacije, imajući u vidu da se radi o neizgrađenom građevinskom zemljištu. Ističe da nije jasno šta se to u pravnom smislu promijenilo samim izjavljivanjem žalbe kao i da je nejasno čime se upravni organ rukovodio kod donošenja drugačije odluke, da se ne radi o upotpunjavanju postupka već da je zatraženo vraćanje predmetnog spisa radi donošenja drugačije odluke, iako za to nisu postojali opravdani razlozi. Navodi da ni u ovom predmetu nije omogućeno učešće Gradu Banjaluka da učestvuje u upravnom postupku kao zainteresovano lice, a sve u cilju zaštite prava Grada Banjaluka, dok je građanima Đ. D. i G. S. to pravo omogućeno iako su u suštini imali isti obim prava kao i Grad Banjaluka. Navodi i to da parnični postupci koji se vode pred Osnovnim sudom u Banja Luci po tužbi Grada Banjaluka protiv „Građa“, a.d. Banjaluka u stečaju, te Đ. D. i G. S. nisu okončani, samim tim se i nije moglo odlučivati o zahtjevu „Građa“ a. d. Banjaluka primjenjujuću odredbu 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Navodi da je postupanjem optuženih protivpravno pribavljena korist u iznosu od 3.212.580,00 KM, te navodi presude Okružnog suda u Banjaluci i presude Vrhovnog suda, a to su 11 0 U 012530/15 Uvp od 17.08.2017. godine i 11 0 U 020710/17 od 01.11.2017. godine iz kojih presuda je vidljivo da je Grad Banjaluka imao pravo da učestvuje u postupku i da štiti svoja imovinska prava, a da su optuženi postupajući suprotno, iskoristili i prekoračili granice svojih službenih ovlašćenja, a u namjeri da Privrednom društvu „Građa“ a.d. pribave imovinsku korist koja je njihovim zajedničkim djelovanjem konačno i nastupila.

U pogledu tačke 3.) optužnice navodi da je lice A. N. podnio krivičnu prijavu protiv G. D. i M. Ž. i drugih lica, pri tom iznosi pojedinosti sastajanja optuženog G. D. sa A. N. i S. D, njihove kontakte telefonskim putem, da je prilikom razgovora optuženi G. D. predložio da se treba dati nešto na kafu tužiocu koji je postupao u predmetu „Varnica Marija“ koji je spreman da okonča predmetnu istragu na način da predmet ne šalje Specijalnom tužilaštvu već da će obustaviti istragu. Analizira iskaz svjedoka V. S. koji je potvrdio da poznaje optuženu M. Ž, da se sa istom jednom slučajno sreo i da je pitao da li je preuzimala neke radnje u predmetu “Varnica Marija”, ali da mu je ona odgovorila da ona nije preuzimala nikakve radnje u navedenom predmetu. Iznosi da su na osnovu sastajanja optuženi preuzimali radnje koje se odnose na sređivanje, da spis ne bude ustupljen Republičkom javnom tužilaštvu, a time su i trgovali svojim uticajem, a optužena M. Ž. je potvrdila da je ona bila zadužena predmetom “Varnica Marije” i kao i to da ju je optuženi G. D. pitao u kancelariji: “Dokle si došla u radu u pogledu tog predmeta?” Smatra da su optuženi G. D. i M. Ž. od navedenih lica zahtijevali nagradu za korišćenje svog službenog položaja, odnosno društvenog položaja i pretpostavljenog uticaja posredovali da se izvrši, odnosno ne izvrši neka službena radnja, pa se samim tim stiču sva bitna obilježja trgovinom položajem iz člana 353. stav 1. KZ RS. Predložio je da se na osnovu odredbe člana 60. KZ RS prema optuženima izreknu mjere zabrane vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti, odnosno zabrana vršenja poslova državnih službenika u državnim organima, ustanovama ili službama koje vrše određene upravne, stručne i druge poslove u okviru prava i dužnosti vlasti koja ih je osnovala, a kojima je na osnovu zakona i drugog propisa donesenog na osnovu zakona povjereno upravljanje imovinom odnosno odlučivanje o istoj, te cijeneći njihov način izvršenja krivičnog djela postoji opasnost da će ponovo izvršiti krivično djelo i da su nastavili sa obavljanjem poslova i zadataka koje su obavljene u vrijeme izvršenja krivičnih djela.

Branilac optuženih D. A. i G. D, advokat Jasminka Jovišević je u završnoj riječi izjavila da tužilac izmijenjenom optužnicom nije dokazao ni sumnju da su optuženi počinili krivična djela niti iz opisa radnji ne proizlazi da su počinili krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. KZ RS, da se osnovano postavlja pitanje namjere kod optuženih da se preduzeću „Naš dom“ pribavi korist a na štetu Grada Banjaluka. Potvrđuje da su tačno

navedeni upisi u zemljišnim evidencijama sa upisanim pravima pri tom ukazujući da je upisano pravo korištenja u korist Centra za ekonomiku domaćinstva „Naš dom“, što tužilac izbjegava da kaže, da je upitno vršenje prava i način sticanja prava kao i to da su predmetne nekretnine postale državna svojina sa danom 25.04.1993. godine stupanjem na snagu Zakona o prenosu sredstava društvene svojine u državnu svojinu („Službeni glasnik Republike Srpske broj 4/93, u daljem tekstu: Zakon o prenosu sredstava društvene svojine) i da je na osnovu tog zakona vršena privatizacija državnog kapitala na osnovu Zakona o privatizaciji državnog kapitala („Službeni glasnik Republike Srpske broj 24/98, u daljem tekstu: Zakon o privatizaciji). Iznosi da djelo koje se stavlja na teret optuženima je složeno krivično djelo koje u sebi sadrži dvije radnje, a to je da se radi o svojstvu službenog lica kao i to da su službena lica iskoristili ili prekoračili svoja službena ovlaštenja, kao i djelo koje se stavlja na teret optuženima se čini sa umišljajem kao i to da se nekom ostvari protivpravna imovinska korist. Navodi da se kod radnje prekoračenja obavlja tuđa radnja, da se takođe u činjeničnom opisu mora upisati namjera kao subjektivnog obilježja djela, pa se postavlja pitanje da li je kod optuženog G. D. donošenjem prvostepenog rješenja postojala namjera kao i kod D. A. donošenjem drugostepenog rješenja da drugome pribavi imovinsku korist. Iznosi da je tužilac bio u obavezi da opiše radnju prekoračenja ovlaštenja kao i radnju iskorišćavanja svog službenog položaja, da je u samom činjeničnom opisu pogrešno opisan i period obzirom da je optuženi D. A. tek 03.03.2017. godine saznao da će postupati u navedenom predmetu, dok mu se u činjeničnom opisu stavlja na teret period od 01.12.2015. godine. Smatra da optuženi D. A. i nije ništa prekoračio, a da je rješenje donio pravilno primjenjujući zakon. Obrazlaže i to da samo postojanje upisa Skupštine opštine Banjaluka kao organa upravljanja u rubrici „B“ vlasničkom listu i nije od značaja, da sam upis organa upravljanja i pravo korišćenja su dvije različite stvari, da se pravo korišćenja kao oblik vršenja prava nije moglo izbrisati u zemljišno knjižnom izvdtku, a nesporno je u rubrici „C“ ZK uložka broja 869 i 6890 k.o. [...], to pravo upisano u korist Centra za ekonomiku domaćinstva „Naš dom“ Banjaluka. Navodi da optuženi i nisu bili u obavezi da utvrđuju da li se imovina preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka mogla da se privatizuje obzirom da je privatizaciju provodila Direkcija za privatizaciju Republike Srpske, da je izvršena prodaja državnog kapitala navedenom preduzeću, a da se Grad Banjaluka sa zakašnjenjem sjetio da reaguje u određenim preduzećima kao što su „Naš dom“ a.d. Banjaluka, „Građa“ a.d. Banjaluka a različite odluke sudova su uslijedila nakon što je doneseno prvostepeno rješenje u upravnom postupku. Smatra da problem nastaje kada nije uspјelo poništavanje privatizacije a i tužiocu je poznato da u tom pravcu nema osuđujućih presuda radnika Direkcije za privatizaciju pa se osnovano postavlja pitanje namjere optuženog D. A. Smatra da i nije od značaja pozivanje tužilaštva na tvrdnje svjedoka K. M. obzirom da je rješenje koje je ona donijela poništeno presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 014253 14 U od 27.04.2015. godine, i Tužilaštvo u tom pravcu i nije izvodilo dokaze dok je izvodilo dokaze koji se odnose na opštinu Teslić i opštinu Ilidža. Navodi da je u navedenoj presudi ukazano na propuste u pogledu provedenog upravnog postupka, da je u toku upravnog postupka zahtjev mijenjan, što se može utvrditi na osnovu uvida u kompletan spis upravnog rješavanja, da je iz navedenog spisa vidljivo upisano pravo korišćenja u korist preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka, a na osnovu DN rješenja broj 3098/99 koje rješenje je donio Osnovni sud u Banjaluci, i da je tim rješenjem preneseno i pravo raspolaganja, da je u ZK uložku navedeno pravo provedeno, a Grad Banjaluka i nije dostavio bilo kakav dokaz na osnovu kojih bi se moglo utvrditi da je nosilac prava svojine niti dokaz da polaže bilo kakvo pravo na nekretninama, a sam upis Skuština opština Banjaluka kao organ upravljanja ne predstavlja niti znači pravo, i problem u tom smislu je riješen Uredbom o uknjiženju nepokretnosti društvene svojine još 1947. godine, koja uredba je objavljena u („Službenom glasniku FNRJ“ broj 58/47 , u daljem tekstu: Uredba) i organ upravljanja je imao ulogu da upravlja opštenarodnom imovinom dok se ista ne dodijeli na korišćenje nekom subjektu. Takođe je Zakonom o uknjiženju nepokretnosti društvene svojine objavljen u („Službenom glasniku SFRJ“ broj 12/65, u daljem tekstu: Zakon o uknjiženju) odredbom člana 5. stav 3 tog zakona je propisano da ako su u pogledu iste nepokretnosti naznačeni organ upravljanja i pravo korišćenja a samo naznačenje organa upravljanja nema pravni značaj. Navodi i to da je 1993.

godine takođe donesen Zakon o prenosu sredstava društvene svojine u državnu svojine objavljen u („Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 04/93, u daljem tekstu: Zakon o prenosu društvene svojine) i na osnovu tog zakona je kasnije donesen Zakon o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima objavljen u („Službenom glasniku Republike Srpske „broj 24/98, sa naknadnim izmjenama, u daljem tekstu: ZPDKP), a u pogledu primjene navedenog zakona u („Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 74/07 od 22.08.2007. godine. u daljem tekstu: Autentično tumačenje), objavljeno je autentično tumačenje Zakona o prenosu sredstava društvene u državnu svojinu. Dalje, navodi da je nakon izvršene privatizacije koju je prethodilo odobrenje programa privatizacije vidljivo da nije evidentirano nigdje da je objekat sporan kao što se to navodi u činjeničnom opisu optužnice, isti objekat u ulici Grčkoj broj 4. je upisan u program privatizacije kao i nekretnina u Podgornikovoj broj 4, a time optuženi i ne mogu biti krivično odgovorni ukoliko je prethodno proveden postupak privatizacije. Navodi i to da je Republika Srpska uočila problem nakon izvršene prodaje državnog kapitala koji problem se odnosi na upis prava svojine na nekretninama koje su otkupljene, pa je iz tih razloga zakonodavac donio Zakon o izmjeni i dopuni ZPDKP, a odnosi se na odredbu člana 8a. tog zakona i tim izmjenama je propisano koju dokumentaciju je nužno pribaviti koje činjenice je potrebno utvrditi, a to je da li je zemljište izgrađeno, da li zemljište koje čini pravno jedinstvo sa objektom i tim izmjenama je jasno propisano da navedene činjenice utvrđuje upravni organ, te nakon što provede odgovarajući postupak donosi rješenje kojim se utvrđuje pravo svojine, što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Navodi da su neprihvatljivi navodi tužilaštva da navedeno preduzeće nije moglo steći pravo svojine na predmetnim nepokretnostima iz razloga što nekretnine nisu bile predmet ugovora o privatizaciji sa Direkcijom za privatizaciju Republike Srpske iz razloga što je pravo svojine utvrđivano upravo u upravnom postupku, a nakon izvršene privatizacije, te kupovine državnog kapitala u navedenim preduzećima. Ističe da je privatizaciju vršila Republika Srpska, da je društvena svojina prerasla u svojinu Republike Srpske, da je upravo Autentičnim tumačenjem, naloženo svim zemljišno-knjižnim uredima da postupe po službenoj dužnosti, i provedu promjene. Navodi da optuženi nemaju veze sa privatizacijom nisu mogli uticati da li će Direkcija za privatizaciju privatizovati preduzeće „Naš dom“ a.d. Banjaluka, a tužilac iako je proveden postupak privatizacije, bez izvođenja dokaza da su nekretnine u postupku prodaje nuđene kao spornim ne upušta se u to šta je sporno, a takođe u našem pravnom sistemu ne postoji precendentno pravo, pa se presude na kojima Tužilaštvo zasniva optužnicu i ne mogu prihvatiti kao pravilo. Dalje, navodi da su vođeni sudski sporovi u pogledu nekretnina preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka, ali da se isti odnose na naknadu štete kao i utvrđivanja jačeg prava na posjed, a takođe je pokretan postupak ocjene ustavnosti odredbe člana 8a. Zakona o izmjenama i dopuni ZPDKP i Ustavni sud je ispitujući navedenu odredbu ukazao da se ista ima primjenjivati, da nije u suprotnosti sa Ustavom Republike Srpske, pa se postavlja pitanje šta su optuženi zloupotrijebili, a same tvrdnje tužilaštva da Javna ustanova „Radnički univerzitet“ koristi nekretninu i nije od uticaja obzirom da se radi o ugovor o zakupu koju je Radnički univerzitet zaključio sa Gradom Banjaluka i nije sporno da je Grad Banjaluka navedene nekretnine mogao dati u zakup obzirom da zakup može da daje i ne vlasnik. Navodi i to da je prijave podnosila svjedok optužbe L. G, koja je bila član Glavnog odbora Saveza nezavisnih socijaldemokrata, da je gradonačelnik bio iz navedene partije i da se jasno vidi da je to politika. Tvrdi i to da je Tužilaštvo cijeneći dokaze tužilaštva od broja 16 do 29 koje dokazi se odnose na komunikaciju Pravobranilaštva sa Gradom Banjaluka i da je vidljivo da je Pravobranilaštvo komuniciralo i zastupalo Grad Banjaluku, a odredbom člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP je jasno propisano ko su stranke u navedenim postupcima, ko je prodavao kapital Republike Srpske i jasno je vidljivo da prodaju nije vršio Grad Banjaluka. Navodi da su svjedok V. N. se izjasnila da je Grad Banjaluka zastupalo Pravobranilaštvo Republike Srpske, da je između istih postojao nekakav sukob odnosno da se nešto dešavalo, ali da ona smatra da je Pravobranilaštvo Republike Srpske radilo po zakonu, da je odbrana izvela dokaze koji se odnose na primjenu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, da je svjedok K. J. postupala u predmetu „Naš dom“, da se iz evidencije interne dostavne knjige vidi postupanje navedenog svjedoka, a to je da je ona dana, 08.02.2017. godine sačinila

nacrt drugostepenog rješenja i isto dostavila u sjedište RUGIPP i to direktoru K. M. (1), da u tom vremenu još uvijek se ne pominje optuženi D. A, da je dana 17.02.2016. godine, svjedok B. Č, svojim potpisom ovjerila drugostepeno rješenje, te potvrdila njegovu zakonitost, a direktor navedene uprave je potvrdio da je 03.03.2017. godine donio rješenje kojim je optuženog D. A. ovlastio da potpiše drugostepeno rješenje od 08.02. do 03.03.2017. godine i isti ne preduzima bilo kakve radnje, pa se postavlja pitanje gdje je tu umišljaj optuženog, kakva je namjera njegova bila, šta je sa namjerom svjedoka B. Č. i K. M. (1), K. J. obzirom na djelokrug poslova i zadataka koje su obavljali. Smatra da to što je optuženi D. A. samo potpisao rješenje koje su prethodni svjedoci sačinili a potom i potpisali kao zakonito i ne može se raditi o bilo kakvoj zloupotrebi obzirom da je on samo postupao po zakonu. Iznosi i razloge zašto Grad Banjaluka navedeno rješenje nije dobio, a to je po stavu odbrane propust Pravobranilaštva RS-e, zašto isto nije dostavljeno i Gradu, odbrani nije poznato. Navodi da je zamjenik pravobranioaca u sjedištu Banjaluka S. M. (2) dostavio obavijest da Pravobranilaštvo zastupa Republiku Srpsku u takvim postupcima da je takođe postojalo i Uputstvo o postupanju u takvim predmetima, a to je da Pravobranilaštvo zastupa Republiku Srpsku koja je i vršila privatizaciju. Iznosi da je presudom Vrhovnog suda RS-e broj 11 0 U 020710 17 Uvp od 05.05.2020. godine se jasno izjasnio ko su stranke, da su stranke Republike Srpska i preduzeće u kojima je vršena privatizacija i da u takvim postupcima Grad Banjaluka nije stranka, a takođe je upitno i to što se navodi u činjeničnom opisu optužnice u pogledu primjene člana 38. ZUP-a, obzirom na iskazani stav Vrhovnog suda Republike Srpske u navedenoj presudi. Navodi da se ne može raditi o ekskluzivnom pravu tužilaštva da prihvata ili ne prihvata iznesene stavove Vrhovnog suda Republike Srpske i da je ona očekivala da će Tužilaštvo odustati od dijela optužnice, te tvrdi da je Grad Banjaluka zastupan preko Pravobranilaštva Republike Srpske, da je u ponovljenom postupku ponovo doneseno rješenje kojim je utvrđeno pravo svojine i isto je potpisao šef područne jedinice Banjaluka, A. M, a direktor Republičke uprave je takođe donijela rješenje broj 21.04476-7/19 od 27.05.2019. godine i tim rješenjem je potvrđeno pravilno postupanje optuženih, pa samim tim se ne može raditi o bilo kakvoj zloupotrebi u odnosu na optuženu K. D. o bilo kakvom pomaganju, obzirom da i ne postoji svijest o pomaganju, a niti je došlo do prekoračenja i iskorištavanja ovlašćenja od strane optuženih. Tvrdi da radnja pomaganja u odnosu na optuženu K. D. i nije opisana, a takođe vještak tužilaštva Boja Vučen, je na licu mjesta bila bez geometra, pa se postavlja pitanje da li je ona kao vještak arhitektonske-građevinske struke mogla identifikovati parcele, da li je mogla utvrditi namjenu objekata, pogotovo kako stoji i dopis nadležnog Ministarstva Republike Srpske iz kojeg je vidljivo da objekat nije proglašen kulturnim dobrom, a samo postojanje peticije građana, svojstvo objekta kao kulturnog spomenika i nije utvrđeno niti je na pravilan način utvrđena šteta odnosno potivpravno pribavljena imovinska korist. Navodi da Grad Banjaluka u zemljišnoj evidenciji i nije upisan na nekretninama koje su privatizovane u predmetu „Građa“ a.d. Banjaluka, da u ZK uložcima navedenim u optužnici Grad Banjaluka nije upisan sa bilo kojim pravom, a u posjedovnom listu SIZ stanovanja je upisan u PL. 1019 KO [...], radi se o površini 2.506 metara kvadratnih, a optužnicom je obuhvaćeno 35 hiljada metara kvadratnih. Iznosi i druge pojedinosti u pogledu načina upisa kupaca G. D. i Đ. S, te navodi da Tužilaštvo nije preduzimalo nikakve radnje u pogledu imovine „Kubik trans“ a kasnije ista prodana C. F, pa se postavlja pitanje zašto i u pogledu navedene imovine Tužilaštvo nije preduzimalo nikakve radnje. Iznosi da su neprihvatljive tvrdnje tužilaštva da nisu provedene potrebne radnje u upravnom postupku, a to da nije izvršen uviđaj na licu mjesta obzirom da je iz zapisnika od 03.03.2017. godine, vidljivo da je postupala vještak D. Lj. sa jasnim zadacima šta treba da uradi, a i to da je pravilno primijenjena odredba člana 222. ZUP i da je postojala mogućnost po navedenoj odredbi, a to je da se upotpuni postupak i u zavisnosti od upotpunjenog postupka donese drugačije rješenje i da zbog nesuglasica između Grada Banjaluka i Pravobranilaštva ne mogu biti optuženi i u pogledu postupanja navodi zakonske odredbe ZUP koje se odnose na postupanje upravnih organa i da je Grad Banjaluka zastupan po Pravobranilaštvu Republike Srpske. Iznosi i druge pojedinosti u pogledu privedenosti zemljišta namjeni i da u pogledu pribavljanja dokaza od strane tužilaštva nisu pribavljeni dokazi koji idu u korist optuženog u smislu odredbe člana 14. ZKP RS. Negira postojanje djela trgovine

uticajem obzirom da ne postoji bilo kakvo zahtijevanje niti uzimanje novca pa time i ne postoje bitna obilježja navedenog djela. Predleže da se optuženi oslobode.

Branilac optužene K. D. je u završnoj riječi istakao da se pridružuje iznesenim završnim riječima branioca optuženih G. D. i D. A. ukazujući da je cjelokupan postupak montiran, da je došao kao rezultat volje NN interesne grupe koja pokušava da se domogne vrlo atraktivnih i vrijednih objekata i građevinskog zemljišta na području Grada Banjaluka, da su selektivno procesuirana samo neka lica, dok u svim drugim predmetima u kojima je primijenjena odredba člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Smatra da i nisu postojali zakonski uslovi za vođenje krivičnog postupka, niti za podizanje optužnice iz razloga što se u svim odlučivanjima radi o iskazanom pravnom mišljenju njegove branjenice, da se na posredan način utiče da se i u drugim predmetima donose odluke u korist Grada Banjaluka. Navodi odredbu člana 5., 8., 10. i 11. ZUP, te navodi da je njegova branjenica u svom radu primjenjivala principe navedenim u odredbama navedenog zakona, da se u optužnici samo parafrazira pravni opis krivičnog djela iz člana 347. stav 3. KZ RS, a da se i ne navodi u čemu se konkretno sastoji zloupotreba službenih ovlaštenja i prekoračenja službenih ovlaštenja od strane optuženih, što zasigurno nije niti može biti radnja izvršenja tog krivičnog djela. Ističe da Tužilaštvo ničim nije dokazalo da je optužena K. D. učinila djelo koje joj se stavlja na teret niti je dokazano da je kod iste postojala namjera da privrednom društvu "Naš dom" a.d. Banja Luka pribavi imovinsku korist niti je ista učinila bilo šta nedozvoljeno i nezakonito, a što ne proizlazi ni iz materijalnih dokaza. Navodi alternativne radnje i rješenja predmetnog krivičnog djela i definiše da je iskorišćavanje službenog položaja takva radnja koju učinilac djela preduzima u okviru svog službenog položaja ili ovlaštenja, ali taj položaj ili ovlaštenje zloupotrebljava u namjeri pribavljanja imovinske koristi dok je prekoračenje granica svojih ovlaštenja, preduzimanje takvih radnji koje su izvan granica i okvira službenih ovlaštenja, a u cilju pribavljanja imovinske koristi što u konkretnom i nije slučaj, dok kao treću alternativnu radnju navodi neizvršavanje službene dužnosti koju je učinilac djela dužan da izvrši u okviru svog službenog položaja. Ističe da su optuženi bili ovlašćeni preduzimati radnje s obzirom na njihova službena svojstva. Navodi da optužena K. D. nikome i nije pomagala u izvršenju krivičnog djela, s obzirom da ona ni ne odlučuju, niti donosi, niti potpisuje bilo kakve odluke, a samo sačinjavanje nacrtu rješenja i parafiranje, ne znači i potpisivanje i odlučivanje, a takođe u optužnici nisu navedene konkretne radnje koje predstavljaju pomaganje iz člana 25. KZ RS, te navodi moguće načine pomaganja i da optužena niti jednu od radnji pomaganja nije ni preduzimala već je preduzimala one radnje koje radi svaki drugi viši stručni saradnik za imovinsko pravne poslove u RUGIPP. Navodi da Tužilaštvo optužnicu zasniva na dvije pogrešne i potpuno proizvoljne i ničim dokazane tvrdnje, da je primjenom odredbe člana 38. ZUP-a Gradu Banjaluka kao samostalnoj stranci trebalo omogućiti učešće u upravnom postupku. Tvrdi da je Grad Banja Luka je bio zastupan po Pravobranilaštvu Republike Srpske, sjedište zamjenika u Banjaluci i Pravobranilaštvo je preduzimalo sve radnje, a što je vidljivo iz brojnih materijalnih dokaza koji se odnose na prepiske između Grada Banjaluka i Pravobranilaštva Republike Srpske i Sjedište zamjenika u Banjaluci, kao i to da iz navedenih prepiski je vidljivo postojanje izjašnjenje Grada Banjaluka, a takođe je vidljivo da je od strane RUGIPP, Područna jedinica Banjaluka omogućilo Gradu Banjaluka da izvrši uvid u spis, kao i kopiranje istog o čemu su se izjasnili i svjedoci Tužilaštva V. N, V. J, G. A, B. B, te svjedoci odbrane K. J, K. S, S. M, M. K, S. M. (1) koji su potvrdili da je Grad Banjaluka bio zastupan po Pravobranilaštvu Republike Srpske. Smatra da Tužilaštvo gubi iz vida odlučnu činjenicu, a to je da su odredbe Zakona o izmjenama i dopuni ZPDKP "lex specialis" u odnosu na odredbe ZUP i da njegova branjenica nije ni imala obavezu da po odredi člana 38. ZUP omogaćava Gradu Banjaluka u upravnom postupku kao samostalnoj stranci s obzirom da su pozivi kao i sve odluke dostavljani zakonskom zastupniku, a to je Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika u Banja Luci, a takođe da je odredbom člana 8a. Zakona o izmjenama i dopunama ZPDKP, jasno propisano ko su stranke u postupku, da su to Pravobranilaštvo Republike Srpske i preduzeće koje se privatizuje. Navodi brojne odluke Okružnog suda u Banja Luci i to: presuda broj 11 0 U 015501/14 U od 29.10.2015. godine u kojoj

se navodi da Grad Banjaluka nema postulacione sposobnosti i ne može samostalno preduzimati procesne radnje, presudu Vrhovnog suda broj 11 0 1358/15 Uvp od 07.09.2017. godine u kojoj je navedeno da Grad Banjaluka nije legitimisan da učestvuje u postupku koji se vodi po odredbi člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, da mu ne treba ništa ni dostavljati niti od njega tražiti saglasnost, jer pravobranilac ne zastupa Grad već Republiku Srpsku, te presudu Okružnog suda u Banja Luci, broj 11 0 U 020673/17 od 25.09.2017. godine u kojoj presudi je navedeno da se Grad Banja Luka ne vodi kao titular prava na nepokretnostima, da nema mogućnost da upravnim sudskim postupcima samostalno istupa niti da preduzima pravne radnje, presudu Vrhovnog suda RS-e broj 11 0 U 014092/15 od 21.03. 2018. godine, presudu broj 11 0 U 0144243/18 Uvp od 21.08.2018, presudu Okružnog suda u Banja Luci broj 11 0 U 014424/14 U od 30.01.2018, presudu broj 11 0 U 014092 14 U od 14.05.2015. godine, presudu Vrhovnog suda RS broj 11 0 U 014424 18 Uvp od 27.08.2018. godine u kojoj se navodi da Grad nije stranka u ovom postupku, čak kada je upisan i kao suposjednik na upisanim nekretninama, a ZPDKP je *lex specialis* u odnosu na ZUP. Dalje navodi presudu Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020710 20 od 19.08.2020. godine i presudu Vrhovnog suda RS 11 0 U 020710 17 Uvp od 05.05.2020. godine u kojoj presudi se navodi da Grad nema status stranke, pa time ni pravo učešća u postupcima koji se vodi po odredbi člana 8a. Zakona o izmjeni i dopunama ZPDKP i da se takvim postupcima ne mogu primjenjivati odredbe člana 38. i 39. ZUP-a. Navodi i rješenje Ustavnog suda Republike Srpske broj U 75/14 od 27.04.2016. godine objavljenom u („Službenom glasniku RS-e“ broj 39/16,) kojim rješenjem Ustavnog suda nije prihvaćena inicijativa za ocjenu ustavnosti odredbe člana 8a. stav 3. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, pa cijeneći navedene presude Tužilaštvo se pogrešno poziva na obavezu primjene člana 38. ZUP-a kao blanketni propis, a Ustavni sud je ukazao da sva eventualna prava u konkretnom slučaju Grad Banjaluka može ostvariti samo u postupcima pred redovnim sudovima, a što je ukazano i u presudi Okružnog suda u Banja Luci broj 11 0 U 07013 11 U od 29.08.2013. godine kao i presudi Okružnog suda u Banja luci broj 11 0 U 017021 15 U od 12.04.2016. godine, kao i to da ni jednom odredbom ZUP nije propisano niti jedno krivično djelo za nepostupanje po navedenoj odredbi. Ističe da je uvažavajući navedene stavove Republičko javno Tužilaštvo u potpuno identičnim činjeničnim pravnim predmetima u svojoj optužnici broj T 12 1 KTK 00241 17 od 02.10.2017. godine tvrdilo da je Grad Banjaluka bio zastupan u navedenim predmetima dok u ovom predmetu ima sasvim drugačije mišljenje što zbunjuje i dokazuje apsurdnost i besmislenost optužnice kao i provedeni cjelokupni postupak. Smatra da njegova branjenica odbacivanjem prijedloga za ponavljanje postupka Grada Banja Luka okončano pravosnažnim rješenjem od 01.12.2015. godine i nije počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret cijeneći da je prijedlog podnesen od strane neovlašćenog lica koji nije legitimisano da samostalno traži ponavljanje pravosnažno okončanog postupka, niti je Grad Banjaluka u konkretnom slučaju stranka u postupku, obzirom da je Grad zastupan kod zakonskog zastupnika, a to je Pravobranilaštvo RS i na taj način je punopravno učestvovalo u ovom postupku. Ističe da je činjenični opis iz tačke 1. optužnice kontradiktoran i nejasan, obzirom da se tvrdi da je Skupština opštine Banjaluka upisana kao organ upravljanja, da je i Grad Banjaluka upisan kao organ upravljanja što nije tačno, pa nije jasno da li je Grad Banjaluka organ upravljanja ili nosilac prava upravljanja, obzirom da organ upravljanja i pravo upravljanja nisu jedno te isto što je potvrdila i svjedok odbrane P. B, direktor Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove i dr H. E. koji je saslušan kao stručno lice. Interpretira upise u rubrike B i C zk broj 6890 k.o. [...] i da je još 1984. godine uknjiženo pravo korišćenja u korist pravnog prethodnika podnosioca zahtjeva Centra za ekonomiku i domaćinstava “Naš dom” da se isti nalazi u posjedu navedenog preduzeća od 1984. godine i da to što je Skupština opštine Banjaluka upisana kao organ upravljanja i nema nikakvog pravnog značaja kako je to propisano odredbom člana 5. Zakona o uknjiženju nepokretnosti u društvenu svojину, od 24.03.1965. godine, jer je kasnijim upisom prava korišćenja u korist Centra za ekonomiku i domaćinstvo navedeno preduzeće ima primat nad upisanim organom upravljanja, a samim tim Grad Banjaluka i ne polaže stvarno pravo na nekretninama u Ulici Grčka broj 4. u Banjaluci. Iznosi da Tužilaštvo ničim nije dokazalo da je optužena K. D. znala za presudu Vrhovnog suda broj 57 0 Ps 009394 11 Rev od 01.11.2012.

godine i njenu sadržinu obzirom da presuda i nije bila uložena u predmet niti su se na tu presudu pozvale stranke u postupku. Dodaje da je navedena presuda priložena tek uz žalbu Grada Banjaluka, broj: 19 050-1871/12 od 01.03.2017. godine, a optužena je donijela zaključak kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka 05.01.2017. godine, dakle dva mjeseca ranije, tako da i nije mogla znati da ista postoji u momentu donošenja zaključka. Iznosi da su sve to potvrdili svjedoci B. B., V. N., S. M. i K. J. koji su saslušani na glavnom pretresu, a navedena presuda se odnosi na postupak naknade štete po tužbi preduzeća "Naš dom". Ističe da je optužena donošenjem navedenog zaključka samo procesno odlučivala o dopuštenosti prijedloga za ponavljanje postupka dok u donošenju meritorne odluke nije ni učestvovala. Smatra da su proizvoljne tvrdnje Tužilaštva da "Naš dom" nije mogao steći pravo svojine po osnovu primjene člana odredbe 8a, Zakona o izmjeni i dopunama ZPDKP, pa se postavlja pitanje na osnovu čega Tužilaštvo uopšte tvrdi i zna da predmetne nekretnine nisu bile predmet ugovora o privatizaciji sa Direkcijom za privatizaciju RS i da su u postupku privatizacije nuđene kao sporne, niti su u tom smislu izvedeni bilo kakvi dokazi, a pravu svojine na nekretninama je izvršena privatizacija odlučuju se isključivo u upravnom postupku i upravnom sudskom sporu, pa kako optužena K. D. nije učestvovala u donošenju odluke ne može joj se stavljati na teret navodi iz činjeničnog opisa da nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 8a. navedenog zakona. Dalje navodi da se ne sačinjavaju ni ugovori za nekretnine koje su privatizovane, obzirom da su one upisane u početni bilans stanja preduzeća, a u obrazcu P1, to je program privatizacije, a vidljivo je i to da je program privatizacije odobren rješenjem Direkcije za privatizaciju broj 01-50-4/99 od 07.03.2001. godine i pravo svojine na privatizovanim nekretninama se utvrđuje u upravnom postupku primjenom odredbe člana 8a. navedenog zakona. Iznosi da su se o tome izjasnili i svjedoci odbrane T. P. M., S. M., P. B. dok se ugovori o tome zaključuju u slučaju prodaje nekretnina koje nisu ušle u program privatizacije i to po odredbama Zakona o privatizaciji poslovnih zgrada, poslovnih prostorija i garaža o čemu se izjasnio i Okružni sud u Banjaluci u presudi broj 11 0 U 04092 14 U od 14.05.2015. godine Vrhovni sud u presudi broj 13 0 U 002348 13 Uvp od 10.09.2015. godine iz kojih je vidljivo da postojanje ugovora o kupovini i nije uslov za primjenu odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP-a, kao i presudi Vrhovnog suda RS broj 11 0 U 015136 17 Uvp od 27.08.2018. godine. Dodaje da u program privatizacije kao i niti u rješenju Direkcije za privatizaciju nije nigdje naznačeno da postoji bilo kakav spor i da se nekretnine koje su predmet privatizacije nude kao sporne. Dalje navodi da nije dokazana tačka 2.) optužnice u kojoj se kao radnja navodi da je sačinila i parafirala rješenje kojim je odbijen zahtjev "Građa" a.d. Banjaluka u stečaju zbog toga što nije dokazan pravni slijed između upisanih nosilaca prava, teretno sticajnih predmetnih nekretnina i što se radi o neizgrađenom građevinskom zemljištu, te dalje obrazlaže radnje koje je optužena K. D. preduzimala nakon izjavljene žalbe od strane "Građa" a.d., tvrdi da optužena nije počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret, a da su činjenični navodi iz optužnice netačni, proizvoljni i nisu ničim dokazani, a logično se postavlja pitanje kako je kod iste postojala namjera da preduzeću "Građa" a. d. pribavi protivpravnu imovinsku korist. Navodi da je optužena u rješenju, radi se o izmijenjenom rješenju broj 21.11/476-126/15 od 03.01.2017. godine je utvrđeno da je podnosilac zahtjeva "Građa" a.d. u stečaju stekla pravo svojine kupovinom državnog kapitala. Donošenje izmijenjenog rješenja optužena je postupila primjenom odredbe člana 220. i 221. ZUP, a u pogledu primjena navedenih odredbi komentarom profesora dr Petra Kunića, datog u knjizi Upravno pravo, radnje koje je ona preduzimala su u skladu sa zakonom i te radnje su preduzete u cilju upotpunjavanja upravnog postupka. Tvrdi takođe da su netačni navodi navedeni u činjeničnom opisu optužnice da nije obavljen uviđaj na licu mjesta jer iz stanja navedenog spisa proizlazi da je prvi uviđaj obavljen 03.03.2016. godine, a drugi nakon podnesenog zahtjeva za upotpunjavanje postupka-žalbe Pravobranilaštva. Navodi da je upravo u upotpunjenom postupku utvrđeno drugačije činjenično stanje i da su ispunjeni svi uslovi za primjedbu odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, a što proizlazi iz dokaza priloženih uz žalbu, a to su ugovor o zamjeni od 18.07.1987. godine, zaključen između AIPK RO Trgopromet BL - OOUR "Građa" BL i RO AIPK Komerc BL – OOUR Metal u vezi zemljišta i ZK ul. broj 6057 i 6173 k.o [...], aneks tog ugovora od 09.07.1977. godine, odluka kombinata

Drvne industrije “Vrbas” BL, Radničkog savjeta broj 12807 od 02.11.1967. godine o prenosu prava na trajno korišćenje preduzeća za trgovinu građevinskim materijalom i ogrijevom “Građa” a.d, broj 45921 k.o. [...], odluka “Građe” Banja Luka, Upravnog odbora 241-5/2001. od 27.12.2001. godine o imenovanju radne grupe koja će ovlastiti geodetsku kuću za cijepanje zemljišta u svrhu dodjele placeva za stambenu izgradnju što je uslijedilo nakon privatizacije pa se zbog toga pojedine parcele vode kao neizgrađeno zemljište. Ističe da su u postupku privatizacije predmetne parcele predstavljale jedan izgrađen privredni kompleks koji je priveden namjeni i kao takav je i privatizovan. Obrazlaže da je kao novi dokaz dostavljena i odluka “Metala” a.d. Banjaluka, od 13.12.2004. godine kojom se prenosi pravo korištenja građevinskog zemljišta u korist “Građe” i ugovor o prenosu prava zaključen 2004. između “Metala” BL i “Građe” kojim se prenosi pravo korišćenja na zemljištu navedenom u ZK ul. 6173 k.o [...], a da je zemljište privedeno namjeni izjasnio se i vještak urbanističko arhitektonske struke D. Lj. i stalni sudski vještak C. S, te vještak T. V, a i svjedok K. A. U završnoj riječi branilac dalje navodi da Tužilaštvo nije dokazalo da je optužena K. D. bilo čime onemogućila Grad Banjaluka da učestvuje u upravnom postupku, da mu je uskratila bilo kakvo pravo s obzirom da je Grad Banjaluka zastupan po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske na taj način punopravno učestvovao u ovom postupku, a nije postojala ni obaveza da se Grad Banjaluka posebno obavještava obzirom da je bio zastupan po Pravobranilaštvu RS, a što je vidljivo iz izjašnjenja Pravobranilaštva broj U-112/15 od 21.07.2015. godine, a o tome da je Grad Banjaluka bio zastupan po Pravobranilaštvu proizlazi i iz iskaza svjedoka V. N, V. J, B. B, K. S, K. J, S. M, K. A, B. J, a u sličnoj pravnoj situaciji Vrhovni sud RS u presudi broj 11 0 U 0144224 18 Uvp od 28.08.2018. godine se izjasnio u pogledu svojstva stranke Grada Prijedor koji je upisan kao posjednik na osnovu aerofotogeometrijskog snimanja što je u konkretnom kao posjednik upisan SIZ stanovanja za koga Tužilaštvo smatra da je pravni prednik Grada Banjaluka. Negira navode i tvrdnje iz optužnice da je Grad imao upisan posjed iz razloga što u tom pravcu Tužilaštvo nije izvelo niti jedan dokaz, a odbrana tvrdi da Grad Banjaluka nije nosilac prava posjeda ni na jednoj parceli o kojima je odlučivano u predmetu “Građa” a.d. Banja Luka, niti takav upis postoji u ZK ul. obzirom da se parcele vode na “Građi” a.d. Vrbas, Metalu, Đ. D. i G. S, a preduzeće „Građa“ a.d. je postala vlasnik kupovinom državnog kapitala još u postupku privatizacije 2000. i 2001. godine obzirom da su upisane u obrascu P1 od decembra 1990. godine, a takođe i rješenju kojim je odobrena privatizacija od 20.11.2002. godine. Dodaje i to da se prilikom saslušanja stečajni upravnik “Građe” a.d. D. R. izjasnio da Grad Banjaluka i nije nikada osporavao pravo vlasništva, a da se to i događalo stečajni sudija ne bi dozvolio prodaju stečajne mase, pa na osnovu izvršene prodaje u stečajnom postupku zaključeni su i ugovori u kojima su kao kupci Đ. D. i G. S. uključeni kao vlasnici, a na osnovu zemljišne evidencije i nalaza vještaka geodetske struke I. S. od 13.07.2015. godine i T. V. od 10.06.2015. godine, te iskaza svjedoka K. A. i S. M. (1), kao i iz materijalnih dokaza i to posjedovnog lista i ZK ul. proizlazi da Grad Banja Luka ne polaže nikakvo stvarno pravo, niti upisan sa bilo kakvim pravom na navedenim nekretninama, a iste su postale državna svojina još 1993. godine na osnovu Zakona o prenosu društvene u državnu svojinu, kao i na osnovu Autentičnog tumačenja odredbe člana 3. tog zakona, pa kako su predmetne nekretnine postale državna svojina provedena privatizacija Grad Banjaluka se u tim postupcima uopšte nije uključivao kao stranka u postupku, niti je tražio da se uključi već svoje pravo crpe iz činjenice da je bivši SIZ stanovanja bio upisan u PL 1019 na parcelama broj 1520/4, 1520/5, 15230/6 i 1520/7, 1520/8, 1520/9, 1520/10, 1520/11 i 1520/12, ukupne površine 2506 m². Ističe da je i navedeni upis proizašao iz aerofotogeometrijskog snimka koji i nije bio pravni osnov za upis bilo kakvog prava, što proizlazi iz brojnih sudskih odluka kao i iskaza stručnog svjedoka dr H. E, P. B, V. N, te iskaza vještaka I. S. i T. J, te presude Vrhovnog suda RS broj 11 0 U 003413 11 13 od 08.02.2012. godine, pa tvrdnje Tužilaštva da je Grad Banjaluka pravni slednik SIZ-a stanovanja i nije dokazana. Branilac dalje objašnjava ne postojanje subjektivne sfere krivičnog djela koje se stavlja na teret K. D, a to je da ne postoji ni umišljaj niti namjera kao bitnog elementa krivičnog djela koje se stavlja na teret optuženoj, niti su u tom pravcu izvedeni dokazi, već se namjera kao subjektivno obilježje samo pretpostavlja od strane Tužilaštva. Ističe da je namjera pribavljene

imovinske koristi bitan element krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 347. KZ RS-e, postojanje namjere da se mora pouzdano dokazati, a ako nema namjere nema ni tog krivičnog djela. Objašnjava da nije dovoljno u činjeničnom opisu samo navesti da su optuženi postupali u takvoj namjeri, a koja namjera mora biti konkretno opisana i navedena u činjeničnom opisu djela i ista se mora dokazati u krivičnom postupku, a u konkretnom slučaju Tužilaštvo namjeru nije konkretizovalo niti je ista dokazana provedenim dokazom već se očigledno radi o goloj pretpostavci Tužilaštva. Iznosi da kod optuženih nema umišljaja niti namjere pribavljanja koristi, pri tom ponovo iznoseći retrospektivu upravnog odlučivanja u predmetu “Naš dom”, a takođe ni nakon izmjene optužnice nije dokazano da je optužena K. D. pomogla u pribavljanju imovinske koristi navedenom preduzeću u iznosu od 1.846.700,00 KM, a u odnosu na predmet “Građa” u iznosu od 3.212.587,00 KM, a što je navodno bilo na štetu Grada Banja Luka. Tvrdi da nikome nije pribavljena imovinska korist obzirom da je proveden postupak privatizacije, plaćena kupoprodajna cijena za državni kapital na račun Republike Srpske, uknjižba prava svojine je uslijedila nakon pravosnažnih rješenja donosenih u upravnim postupcima o pravilnom odlučivanju postoje brojne odluke sudova i upravnih organa, a kako iz istih i nije utvrđeno da je Grad Banjaluka vlasnik predmetnih nekretnina, isti i nije mogao biti oštećen. Smatra da su proizvoljne konstrukcije Tužilaštva u pogledu nastale štete Grada Banjaluka iz razloga što je Tužilaštvo prvo moralo dokazati da je Grad Banjaluka vlasnik predmetnih nekretnina što i nije mogao dokazati obzirom da Grad nikada nije bio vlasnik što se utvrđuje na osnovu priložene zemljišne evidencije kao i to da je preduzeće “Naš dom” upisano bilo pravo korišćenja, a sam upis kao organa upravljanja tada Skupštine opštine Banjaluka i nema pravnog značaja shodno odredbi člana 5. Zakona o ukljiženju nepokretnosti u društvenoj svojini od 24.03.1965. godine, a takođe i iz odluke Ustavnog suda RS broj 27/14 od 24.02.2016. godine objavljenom u (“Službenom glasniku RS” broj: 18/16) iz koje odluke je jasno vidljivo da su pravo upravljanja, pravo korišćenja i pravo raspolaganja surogat društvene svojine, a kako Grad Banjaluka do sada se i nije pojavljivao u bilo kojim postupcima kao stranka i nije mogao biti ni oštećen. U prilog takvih tvrdnji navodi i presudu Okružnog privrednog suda Banjaluka broj 57 0 PS 121562 17 PS od 30.08.2018. godine kojim je obavezan „Radnički univerzitet“ da predmetne nekretnine preda u posjed preduzeća “Naš dom” i na ime izgubljene zakupnine plati iznos od 227.304,00 KM kao i rješenje kojim se dozvoljava korišćenje i izdaje upotrebna dozvola u Grčkoj broj 4, od 15.03.1986. godine, a kako se radi o objektu koje nije kulturno dobro što je vidljivo i iz informacija Ministarstva prosvjete i kulture od 31.07.2017. godine proveden postupak privatizacije, a time i nije moglo doći do štete sa navedenim iznosima kao u optužnici prema Gradu Banjaluka u navedenim preduzećima. Ističe i to da vještak Tužilaštva Bojan Vučen u svom nalazu kao vještak navodi da nije ovlašten da vrši procjenu vrijednosti objekata i kao takav nalaz i mišljenje Tužilaštva nekritički su prihvaćeni iznosi te iznosi i druge propuste koje je navedeni vještak prilikom utvrđivanja vrijednosti propustila da izvrši. Navodi da nije primijenila, odnosno, koristila pravilnik za procjenu nekretnina Ministarstva finansija RS, nije koristila tržišnu metodu, a iskazala je tržišnu vrijednost, niti je pribavila dokaze koje se odnose na namjenu navedenog zemljišta, njegovog pretvaranja u građevinsko zemljište, iako tvrdi da se radi o građevinskom zemljištu, u svom nalazu i mišljenju ne navodi broj regulacionog plana, nije čak ni ulazila u krug preduzeća “Građa” a.d. Banja Luka, niti se uvjerila u njihovu upotrebljivost kao i druge pojedinosti koje se odnose na nekretnine preduzeća “Naš dom” i “Građa” a.d. pa se njen nalaz i mišljenje i nije mogao prihvatiti, a posebno kada se ima u vidu da imovinska vrijednost, odnosno, pribavljanje imovinske koristi čini bitno obilježje krivičnog djela koje stavlja na teret optuženoj K. D, a sama visina predstavlja kvalifikatornu okolnost osnovnog oblika krivičnog djela iz člana 347. Krivičnog zakona RS. Na kraju predlažem da se optužena K. D. oslobodi optužbe kao i ostali optuženi D. A. i G. D.

Branilac optužene M. Ž, Bubić Goran je u završnoj riječi istakao da iz činjeničnog opisa optužnice ne proizlazi postojanje obilježja krivičnog djela koje se stavlja na teret optuženoj niti postoji radnja izvršenja, da nije opisan svršena radnja trgovanja, radnja zahtijevanja niti postoji

kvantum uticaja. Objašnjava da nije sporno svojstvo službenog lica međutim, nije dokazan pretpostavljeni uticaj niti je nagrada određena a nije opisano ni subjektivno obilježje djela a ono se može izvršiti samo sa direktnim umišljajem. Ističe da Tužilaštvo nije dokazalo da je optužena M. Ž. počinila krivično djelo a sami kontakti koje ona imala sa svjedokom V. S. i ne upućuju na izvršenje krivičnog djela, nema bilo kakvog zahtijevanja a saslušani svjedoci su se izjasnili da nisu shvatili postojanje bilo kakvog zahtijevanja niti su shvatili ozbiljno. Branilac optužene Milan Petković navodi da su se saslušani svjedoci optužbe izjasnili da oni nisu shvatili ni kao ponudu da se počasti postupajući tužilac u vezi preuzimanja predmeta a kamo li zahtijevanje i da odbrana iz tih razloga i nije izvodila dokaze, da se svjedok V. S. izjasnio da i nije postojala mogućnost da se predmet ne preuzme od strane RJT pa time i nije postojala mogućnost bilo kakvog uticaja od navedenog svjedoka da se ne preduzme radnja preuzimanja predmeta. Predlažu da se optužena oslobodi od optužbe.

Svi optuženi su saglasno izjavili da se pridružuju završnim riječima njihovih branilaca.

Svjedok optužbe V. N. je na glavnom pretresu je istakla da je zaposlena u gradskoj upravi Grada Banjaluka kao šef Odsjeka za pravna pitanja i propise, da na tom radnom mjestu radi od septembra 2015. godine i obavljajući poslove šefa Odsjeka imala je ovlaštenja da potpisuje izjašnjenja upućena prema Pravobranilaštvu Republike Srpske. Navodi da je o predmetu “Naš dom” upoznata u septembru 2015. godine, kada je Gradu Banjaluka od strane zakonskog zastupnika dostavljeno rješenje prvostepenog organa, radi se o nekretninama u Grčkoj ulici u Banjaluci na kojima je izrađen objekt, koji koristi Radnički univerzitet na osnovu ugovora zaključenim između Skupštine Grada Banjaluka i Radničkog univerziteta. Ističe da joj je poznato da navedeni objekt i dalje koristi Radnički univerzitet iako je prvostepenim rješenjem RUGIPP, Područna jedinica Banjaluka, utvrđeno pravo vlasništva u korist “Našeg doma”, da je po prijemu navedenog rješenja se izjasnila i dostavila mišljenje da je potrebno protiv tog rješenja izjaviti žalbu. Iznosi da je istakla u svom mišljenju da zahtjev “Našeg doma” nije bio osnovan obzirom da podnosilac zahtjeva “Naš dom” je imao pravo korišćenja bez prava raspolaganja, a od toga da je u pogledu navedenog objekta vođen i pravosnažno okončan parnični postupak radi predaje u posjed navedene nekretnine Gradu Banjaluka koji ima jače pravo u odnosu na podnosioca zahtjeva “Naš dom”. Dalje, ističe da je u dostavljenom mišljenju ukazano da navedeni objekat nije bio predmet privatizacije i da je u rješenju Direkcije konstatovano da se radi o spornom objektu zbog upisa u zemljišnoj knjizi, a da navedeni objekat po njenom saznanju koristi Radnički univerzitet od 2009. godine i navedena nekretnina je u zemljišnoj evidenciji bila upisana kao društvena svojina sa pravom upravljanja Skupštine opštine Banjaluka, a pravo korišćenja bez prava raspolaganja “Naš dom”. Poznato joj je da je na navedeno prvostepeno rješenje Pravobranilaštvo izjavilo žalbu i od tada nisu dobijali drugostepenu odluku sve do momenta kada se punomoćnik “Našeg doma” obratio Gradu Banjaluka sa zahtjevom da se navedeni poslovni objekat preda njima kao vlasnicima objekta uz koji zahtjev su priložili zemljišno-knjižni izvadak za navedenu nepokretnost. Iznosi da je Grad Banjaluka po prijemu navedenog zahtjeva zatražilo od Pravobranilaštva RS, Sjedište zamjenika Banjaluka da ih obavijesti o postupku, obzirom da ih Pravobranilaštvo nije dalje obavještavalo o odlukama upravnog organa od momenta izjavljivanja žalbe. Nakon što Pravobranilaštvo nije dostavilo bilo kakvo obavještenje o odluci po žalbi, Grad Banjaluka je zatražio od RUGIPP, Područne jedinice Banjaluka da ih obavijesti, te da im dostave drugostepeno rješenje. Ističe da je u to vrijeme korespondencija sa Pravobranilaštvom RS bila samo pismena i Pravobranilaštvo RS, Sjedište zamjenika Banjaluka je dostavilo Gradu Banjaluka rješenje o provedenoj promjeni u javnim evidencijama, te se pozvao na Dopis pravobranioca iz 2014. godine, a to je da u postupku privatizacije državnog kapitala stranke su Pravobranilaštvo i preduzeće koje je vršilo privatizaciju, a da je Grad Banjaluka imao pravo da sam sebe zastupa i da je u tom pogledu prepiska trajala oko mjesec dana, a negdje u mjesecu decembru 2016. godine poslana je urgencija direktoru RUGIPP, koju urgenciju je potpisao gradonačelnik Grada Banjaluka. Ističe da joj je poznat akt broj 19-050-1871/2012 od 17.09.2015. godine, kojim aktom

je zatraženo da se Grad Banjaluka izjasni o nalazu i mišljenju sudskog vještaka, kao i to da je i tada Grad Banjaluka ukazivao da rješenjem Direkcije za privatizaciju ne predstavlja osnov za sticanja pravo vlasništva na predmetnom objektu, da su i tada ukazivali na pravosnažnu presudu Osnovnog suda u Banjaluci kojom presudom je "Naš dom" obavezan da preda predmetne nekretnine Gradu Banjaluka. Ističe da upravni organ i nije uobzirio dokaze koje je Grad Banjaluka dostavio, a to je takođe i Akt Grad Banjaluka, Gradonačelnik, Gradska uprava, Odsjek za pravna pitanja i propise broj 19-050-1871/2012 od 30.09.2016. godine, kojim aktom je zatraženo od strane Grada Banjaluka da mu se dostavi informacija o predmetu vezanim za zahtjev "Našeg doma" obzirom da se punomoćnik navedenog privrednog društva obratio sa zahtjevom za predaju u posjed poslovnog prostora. Iznosi da se ponovo Grad Banjaluka obratio sa zahtjevom broj 19-050-1871/2012 od 24.10.2016. godine RUGIPP, Područnoj jedinici Banjaluka da im dostave drugostepeno rješenje kao i aktom isti broj od 08.11.2016. godine. Iznosi da su postojale međusobne prepiske da su se oni izjašnjavali a kod Grada Banjaluka postoji pravni interes i da su zainteresovana stranka u predmetnom postupku, a nakon toga je 02.12.2016. godine dostavljeno rješenje od strane RUGIPP, Područne jedinice Banjaluka, te je u Gradu Banjaluka omogućeno da izvrši uvid i kopira spis tog predmeta. Potvrđuje da je navedena dokumentacija dostavljena i Tužilaštvu, kao i Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srpske, nakon što je izvršen uvid u navedeno drugostepeno rješenje, Grad Banjaluka je podnio prijedlog za ponavljanje postupka obzirom da konačno rješenje nije dostavljeno niti je Gradu Banjaluka kao zainteresovanom licu omogućeno da učestvuje u postupku odlučivanja. U navedenom prijedlogu za ponavljanje postupka ponovo je ukazano postojanje presude Osnovnog suda u Banjaluci iz 2006. godine, a odlučujući po prijedlogu za ponavljanje postupka Područna jedinica Banjaluka je zaključkom odbacila prijedlog za ponavljanje postupka pozivajući se na odredbe Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Dalje, navodi da je Grad Banjaluka dobio navedeni zaključak i na isti je izjavio žalbu, a da je takođe Grad Banjaluka podnio i zahtjev za ukidanje kaluzule pravosnažnosti drugostepenog rješenja, koji zahtjev je zaključkom RUGIPP, Područne jedinice Banjaluka odbačen, da je odsjek kojim ona rukovodi učestvovao u izradi tih dokumenata, da je žalbu potpisao Gradonačelnik Grada Banjaluka, kao i to da su žalbe Grada Banjaluka odbijene kao neosnovane, a kao razlog odbijanja se navodi da Grad Banjaluka nije stranka u predmetnom postupku. Nakon što je Grad Banjaluka dobio navedene odluke, podnesen je zahtjev za zaštitu prava Okružnom sudu Banjaluci, kao i to da je poslana inicijativa Pravobranilaštvu RS, Sjedište zamjenika Banjaluka da se podnese tužba u upravnom sporu. Ističe da je ukazano na odredbe ZUP, da je Okružni sud u Banjaluci odlučujući o tužbi poništio drugostepeno rješenje, kojim je odlučeno o zahtjevu Grada Banjaluka za ponavljanje postupka i da je presudom javno ukazano da Grad Banjaluka ima svojstvo zainteresovanog lica i da može učestvovati u postupku zbog upisa u zemljišnim evidencijama. Postupajući po uputama datim u presudi Okružnog suda, RUGIPP je poništila zaključak dok je preduzeće "Naš dom" pokrenulo upravni spor kao i da je protiv presude Okružnog suda Banjaluka podnesen vanredni pravni lijek zahtjev za preispitivanje presude. Navedeni svjedok ističe takođe da ona ima saznanja u vezi donošenja odluka preduzeća "Grada" a.d. Banjaluka u stečaju, da je kao šef Odsjeka za pravna pitanja i propise Grada Banjaluka upoznata obzirom da joj je prvostepeno rješenje RUGIPP, Područne jedinice Banjaluka dostavljeno u januaru 2017. godine, da je protiv tog prvostepenog rješenja izjavljena žalba koja je odbačena kao nedozvoljena obzirom da se radi o privatizaciji tog preduzeća i da Grad Banjaluka i nije stranka u predmetnom postupku. Iznosi da je na predmetnim nekretninama bio upisan u posjedovnom listu SIZ stanovanja, čiji je Grad Banjaluka pravni sljednik, da je u ovom postupku žalba Grada Banjaluka odbačena zaključkom u kojem se navodi da Grad Banjaluka nije stranka u postupku, da ona smatra da Grad Banjaluka nije obaviješten o tome da li je postojao suprostavljeni interes između Grada Banjaluka i Republike Srpske niti joj je poznato da je traženo bilo kakvo izjašnjenje bilo kojeg ministarstva, da se izjasni o tome da li postoje suprotstavljeni interesi Grada Banjaluka i Republike Srpske, a da ona lično smatra da u navedenim predmetima suprotstavljeni interesi ne postoje. Objasnila je da je postupak privatizacije provodila Direkcija za privatizaciju državnog kapitala koji organ je republički organ, da je tačno to da je Grad Banjaluka, Kabinet

gradonačelnika aktom broj 19-017-296/2017 od 25.01.2017. godine izjavio žalbu na rješenje prvostepenog organa, a tim rješenjem je odlučeno da je preduzeće "Građa" a.d. steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala. U navedenoj žalbi je ukazivano da je Grad Banjaluka zainteresovano lice da istom nije omogućeno učešće u predmetnom postupku, kao i to da je bilo nužno da Grad Banjaluka bude uključen u predmetni postupak obzirom da je bio upisan sa određenim pravom. Takođe, ističe da je navedena žalba odbačena Zaključkom prvostepenog organa, a žalba je odbijena od strane drugostepenog organa, pa su ponovo i u navedenom predmetu podnijeli tužbu kao i zahtjev za zaštitu prava. Tužba u upravnom sporu je uvažena, drugostepeno rješenje je poništeno sa ukazanim propustima, a to da je upravni organ bio dužan da pozove i Grad Banjaluka. Postupajući po presudi u upravnom sporu, drugostepeni organ je dao upute da se Grad Banjaluka u pogledu postojanja suprotostavljenih interesa izjasnio, a to je da u navedenim predmetima suprostavljenih interesa nema. Obrazlaže da je nakon donesene presude u svojstvu tužene, drugostepeni organ RUGIPP RS je podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci po kojem zahtjevu nije još uvijek odlučeno, takođe je RUGIPP zatražila da se žalba uredi.

Na upit odbrane svjedok objašnjava da je Pravobranilaštvo RS kao zastupnik na osnovu zakona u predmetima "Naš dom" i "Građa" Grad Banjaluka zastupalo do određene faze, dostavljanja su potrebna izjašnjenja, a kada je došlo do određenih nesuglasica Grad Banjaluka nije obavještan o daljnjim odlukama upravnog organa, Grad Banjaluka nije imao informacije o odlukama sve dok preduzeće "Naš dom" se nije obratilo da im se preda objekat. Objašnjava da se Pravobranilaštvo pozvalo na Uputstvo iz 2014. godine, prema kojem Pravobranilaštvo RS zastupa Republiku Srpsku, te ponavlja da je na osnovu prepiske upućenih RUGIPP, Područnoj jedinici Banjaluka, dostavljeno rješenje kojim je odlučeno o pravu podnosioca zahtjeva "Naš dom", da je po njenom shvatanju u postupcima koji još uvijek nisu završeni Grad Banjaluka će morati zastupati sam sebe, te navodi da postupajući upravni organ uz primjenu pravilnih odredbi ZUP je obavezan da uključi stranku u postupak, koja je upisana sa određenim pravom. Na upit optuženog G. D, svjedok potvrđuje da je zahtjev za ponavljanje postupka u predmetu "Naš dom" odbačen zbog nepostojanja aktivne legitimacije, pozivaju se na odredbe Zakona o izmjeni dopuni ZPDKP, u kojem je propisano ko su stranke u postupku privatizacije. Potvrđuje da je u rubrici "B" vlasnički list u predmetu "Naš dom" upisan organ upravljanja bez prava raspolaganja, da je njoj poznato da postupke provodi RUGIPP, ali da Grad Banjaluka ima drugačije mišljenje kada su u pitanju promjene koje se odnose na transformaciju društvene svojine u državnu svojinu, kao i to da joj je poznato da u konkretnom slučaju provedene promjene nisu provedene po službenoj dužnosti, a obzirom da je Grad Banjaluka upisan sa određenim pravom pa samim tim i dobija svojstvo zainteresovanog lica. Objašnjava upise u rubrici B kao i rubrici C zk.ul. gdje su upisana prava u pogledu tereta, a to je da je u rubric B upisan kao organ upravljanja upisana Skupština opština Banjaluka. Dalje na upit odbrane odgovara da u pogledu prava na nekretninama koje se nalaze u Grčkoj ulici da sud nije odlučivao o pravu vlasništva, već o jačem pravu na posjed, da joj je poznato da je podnosilac zahtjev "Naš dom" promijenio pravni osnov, a to je da je prvobitno traženo da pretvaranje prava u smislu odredbe člana 324. Zakona o stvarnim pravima ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj:124/08 sa naknadnim izjenama, u daljem tekstu: ZSP), a uređenim zahtjevom je traženo da se odluči o zahtjevu uz primjenu odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, koji je u osnovi bio pravni osnov za odlučivanje po zahtjevu podnosioca zahtjeva "Naš dom". Na upit odbrane kada su u pitanju nekretnine po kojima je odlučivano po zahtjevu "Građe" a.d. Banja Luka potvrdila je da sa određenim pravima upisan SIZ za stanovanje, za koga smatra da je pravni sljednik Grad Banjaluka, da se Pravobranilaštvo u predmetu "Građa" nije izjasnilo da li će zastupati Republiku Srpsku, pa je iz tih razloga pravilnim tumačenjem odredbe člana 20. Zakona o pravobranilaštvu Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 16/05 sa nakanadnim izmjenama u daljem tekstu: Zakon o pravobranilaštvu) od strane Grada Banjaluka zahtijevano učešće u predmetnim postupcima. Na upit optužene K. D. objasnila je da je ona kao šef Sektora za pravna pitanja i propise ne duži predmete da Grad Banjaluka i nije podnosio zahtjev da se utvrđuje bilo kakvo pravo u korist Grada Banjaluka, da

joj je poznato da je u Rješenju Direkcije za privatizaciju konstatovano da je objekat "Našeg doma" sporan, da nije sporna nadležnost u pogledu postupanja RUGIPP, Područne jedinice Banjaluka kao i to da joj je poznat da Radnički univerzitet još uvijek u posjedu nekretnina i da je nesporno da objekat i nije bio predmet privatizacije. Nije joj poznato da li su dostavljene odluke ZK uredu ili odluke RUGIPP, a potvrđuje da je Grad Banjaluka naknadno došao do saznanja da je provedena privatizacija i obaveza RUGIPP je bila da utvrdi sve činjenice, da je naknadno Grad Banjaluka došao do saznanja o postojanju rješenja Direkcije za privatizaciju sa konstatacijom da je objekat sporan. Ističe da joj je poznato postojanje odluke Okružnog suda u Banjaluci u kojem je odlučivano o zaštiti Ustavom zagarantovanih prava jedinica lokalne samouprave i to da je Grad Banjaluka odbijen sa zahtjevom za zaštitu ustavom zagarantovanih prava. Na upit optužene K. D. u pogledu upisa prava na nekretninama "Građa" potvrđuje da je po njenom mišljenju Grad Banjaluka imao pravo da učestvuje u postupku na osnovu upisanog prava u posjedovni list, a takođe po njenom mišljenju konfuzna je izreka rješenja prema kojoj se mijenja tačka izreke prethodnog rješenja, da joj je poznato da je Grad Banjaluka upisan sa pravom posjeda i da je bilo potrebno da učestvuje u postupku. Iznosi da se ona ne može izjasniti da li je Grad Banjaluka tražio da se upiše sa određenim pravom, obzirom da je proveden stečajni postupak na preduzeće "Građa" a.d. Banjaluka, a da joj je poznato da se Grad Banjaluka izjašnjavao u upravnim postupcima. Ističe da je Grad Banjaluka u cilju zaštite svojih prava isticao i brojne zahtjeve, čak i zahtjev za ukidanje kaluzule pravosnažnosti, da su u pogledu predmetnih nekretnina vođeni postupci i pred sudom, da je vođen postupak o tužbi preduzeća "Naš dom" a.d. Banjaluka radi naknade štete i da joj je poznato da je tužbeni zahtjev navedenog preduzeća odbijen, da je Vrhovni sud RS odlučivao po reviziji i da je odbijena revizija izjavljena na presudu Okružnog suda u Banjaluci broj 011-PŽ-ž-06-000360 od 22.02.2007. godine, radi se o utvrđenom jačem pravu na posjed Grada Banjaluka na nekretninama koje se nalaze u ulici Grčkoj broj 4. i da se u tom postupku nije odlučivalo o pravu svojine. Ukazala je na nedostatak komunikacije između Grada Banjaluka i pravobranilaštva RS nakon dolaska u sjedište pravobranilaštva u Banjaluci, S. M. (2) kao i da objekat u ulici Grčka 4. u Banjaluci nije proglašen kao spomenik kulture i da je po njenom mišljenju u to vrijeme podneske sačinjavao Grad Banjaluka, da je upis na imovini a.d. „Građa“ upisa na osnovu aviosnimka.

B. B. je kao svjedok optužbe na glavnom pretresu izjavio da je u Pravobranilaštvu RS-e zaposlen na poslovima pomoćnika pravobranioaca, da obavljaajući te poslove postupa u predmetima koje mu signira zamjenik pravobranioaca, a radi se o zastupanju RS-e i njenih organa, te Grada Banjaluka i opština koje zastupa Sjedište zamjenika pravobranioaca Banjaluka. Iznosi da je on postupao u upravnom postupku koji je vođen po zahtjevu "Naš dom" a.d. Banjaluka i isti je zadužio ga 2012. godine i zahtjev se tada odnosio na primjenu odredbu člana 324. ZSP-a i tada je postojala saradnja sa Gradom Banjaluka, a zahtjev navedenog preduzeća "Naš dom" je odbijen sa navedenim razlozima navedenim u obrazloženju tog rješenja. Potvrđuje da je u rubric "B" vlasnički list upisano kao društvena svojina i nalazi se u ulici Grčkoj broj 4 iza Centralne banke BiH, da mu je poznato da je te prostorije koristio „Radnički univerzitet“, da mu je poznato da su u pogledu nekretnina koje se nalaze u ulici Grčka broj 4, vođeni sudski postupci i da je Grad Banjaluka uspio u navedenim sudskim postupcima, a radi se o presudama iz 2006. godine, kojom presudom je utvrđeno da je Grad Banjaluka ima jače pravo posjeda u odnosu na preduzeće "Naš dom". Dalje, navodi da mu je poznato da je Grad Banjaluka takođe vodio spor u vezi naknade štete po tužbi "Naš dom" kao i to da je objekat koji se nalazi na navedenim nekretninama bio sporan, da se vodio kao kulturni spomenik, te da je iz tih razloga bio problem u samoj privatizaciji. Sve to saznaje od R. M. da su u upravnom postupku izvođeni dokazi između ostalih i presuda Osnovnog suda u Banjaluci iz 2006. godine, prema kojoj je utvrđeno da Grad Banjaluka ima pravo posjeda na objektu i da su bili mišljenja da ta imovina s obzirom na upisano pravo pripada Gradu Banjaluka. Nakon što je odlučeno o zahtjevu "Našeg doma" da nisu ispunjeni uslovi za primjenu odredbe člana 324. ZSP izjavljena je žalba podnosioca zahtjeva "Naš dom" koja je takođe od strane drugostepenog organa odbijena. I u toku vođenja postupka, postojala je korespondencija

između Grada Banjaluka i Pravobranilaštva RS, Sjedište zamjenika Banjaluka. Ističe da mu je poznato da je nakon što je drugostepeni organ RUGIPP odlučio, preduzeće “Naš dom” je pokrenuo upravni spor kojim je traženo poništavanje drugostepenog rješenja, kojim je odlučeno o žalbi na rješenje kojim je odbijen zahtjev preduzeća “Naš dom”. Prilikom izrade i mišljenja pomoćnici pravobranioci su navodili svoje mišljenje, te obavještavali zastupani subjekt Grad Banjaluka, obzirom da je Pravobranilaštvo zastupnik na osnovu zakona i zastupa Republiku Srpsku i Jedinice lokalne samouprave. Ističe da je Okružni sud u Banjaluka odlučujući po tužbi donio presudu kojom je tužba usvojena i drugostepeno rješenje poništeno, da je tom presudom ukazano da stranka ima pravo da precizira pravni osnov na kome bazira zahtjev, pa je provodeći navedene upute zakazana rasprava pred prvostepenim organom, a tada je punomoćnik podnosioca zahtjeva “Naš dom” K. S, advokat iz Banjaluke precizirao zahtjev, pri tome tražeći da se u postupku odlučivanja po zahtjevu navedenog preduzeća primjeni odredba člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP i nakon toga je proveden postupak. Navodi da nakon što izmjenjen zahtjev u tom slučaju se mijenja procesni položaj obzirom da je po izmjenjenim odredbama propisano da Pravobranilaštvo zastupa Republiku Srpsku, a po njemu i Grad Banjaluka po logici stvari morao biti uključen u postupak, pozivan od strane upravnog organa, a što nije učinjeno i tada nije postojao jasan stav pravobranilaštva o načinu postupanja u postupcima gdje je provedena privatizacija. Navodi da je od strane Pravobranioaca Republike Srpske R. S. postojalo uputstvo prema kojem u postupcima koji se void o privatizaciji nije postojala obaveza da se obavještava Grad Banjaluka, ali je zbog postojanja specifične situacije i dalje postojala komunikacija sa Gradom Banjaluka. Potvrđuje da je nakon preciziranog zahtjeva doneseno prvostepeno rješenje kojim je utvrđeno pravo svojine u korist podnosioca zahtjeva “Naš dom”, koje rješenje je on dostavio Gradu Banjaluka sa upitom da li smatraju da je potrebno na to prvostepeno rješenje izjaviti žalbu. Nakon što se Grad saglasio sa njegovim mišljenjem da je potrebno izjaviti žalbu, krajem novembra 2015. godine podnesena je žalba, a drugostepeni organ RUGIPP je donio rješenje kojim se žalba odbija. Iznosi da je po prijemu navedenog drugostepenog rješenja odmah napisao dopis i odnio ga tada svom šefu S. M. (2) koji je obavljao dužnost zamjenika pravobranioaca Republike Srpske, koji je imao suprotno mišljenje i nije dozvolio da se navedeno rješenje dostavi Gradu Banjaluka, obzirom da je mišljenja da Grad Banjaluka nema veze sa postupkom privatizacije preduzeća “Naš dom”, pa iz tih razloga i nije dozvoljeno da dostavi to rješenje radi izjašnjenja Grada Banjaluka. Tvrdi da je obavljajući navedenu dužnost S. M. (2) ograničio bilo kakvu komunikaciju sa Gradom Banjaluka, nije postojala mogućnost da oni kao punomoćnici pravobranioaca bilo šta potpišu ili da dostavljaju zastupanom subjektu Grada Banjaluka. Tvrdi da je S. M. (2) zadržao spis kod sebe i držao ga naredna dva mjeseca u kancelariji, a on je u svom računaru sačinio tužbu i čekao poziv na konsultacije kod šefa S. M. (2), da ga je 5 do 6 puta pitao kako da se postupa u predmetu “Naš dom”, a on mu je odgovarao da ne brine i da ima vremena. Iznosi da ga je upoznao, da on u računaru ima pripremljenu tužbu, a nakon što mu je saopštio da mu je pripremio tužbu on mu je odgovorio da tu neće ići tužba, tvrdeći da takvim postupcima Pravobranilaštvo RS-e zastupa Republiku Srpsku, koja je prethodno provela privatizaciju i da je on mišljenja da u takvim predmetima nije potrebno obavještavati Grad Banjaluka niti ga zastupati tako da tužba nije podnesena niti je Pravobranilaštvo pokrenulo upravni spor. Potvrđuje da se Grad Banjaluka obratio dopisom kojim je tražio da se dostavi drugostepeno rješenje, da je on tada pitao svog šefa S. M. (2) kako postupati, a on mu je i tada odgovorio da oni nisu dužni obavještavati Grad Banjaluka. Dalje, navodi da je Grad Banjaluka, nakon što je primio drugostepeno rješenje RUGIPP podnio prijedlog za ponavljanje postupka koji prijedlog je od strane prvostepenog organa odbijen, da je Grad Banjaluka dostavio inicijativu za pokretanje upravnog spora i protiv tog rješenja kojim je odbijena žalba na prvostepeno rješenje, a odnosi se na ponavljanje postupka. U to doba navodi da S. M. (2) nije više bio u dužnosti zamjenika pravobranioaca, te poslove je obavljao P. V, a mijenjao ga je G. Z. i tada je protiv tog drugostepenog rješenja kojim je odlučeno o prijedlog za ponavljanje postupka, podnesena tužba Okružnom sudu Banjaluka, te je presudom tužba uvažena i navedeno rješenje drugostepenog organa poništeno, predmet je vraćen na ponovni postupak, a on je u ponovljenom postupku tražio

da mu Grad Banjaluka dostavi primjerke izjavljenih žalbi kao i drugih pravnih sredstava koje je Grad Banjaluka u međuvremenu izjavljivao. Navodi da je protiv te presude Okružnog suda u Banjaluci u upravnom sporu podnesen vanredni pravni lijek, zahtjev za vanredno preispitivanje presude, o kojem još nije odlučeno. Nakon što mu je od strane tužilaštva predloženo više akata koje je on sačinio, a odnosi se na postupanje u predmetu "Naš dom" potvrđuje da je on potpisao nacrt tužbe, da ona u principu sadrži sve osnovne elemente koji su se odnosili i na žalbu koja je podnesena drugostepenom organu RUGIPP, kao i to da je tačno da on je sačinio službenu zabilješku o svom postupanju dana 24.03.2016. godine, a nakon što mu je njegov šef S. M. (2) saopštio da ne treba da se pokreće upravni spor, a on je obavljajući poslove pomoćnika pravobranioca smatrao da je bilo potrebno pokrenuti upravni spor. Na upit odbrane potvrdio je da je komunikacija između Pravobranilaštva RS i Grada Banjaluka postojala sve do određenog momenta, a to je do momenta donošenja drugostepenog rješenja RUGIPP, kojim rješenjem je odlučeno o žalbi na prvostepeno rješenje kojim je utvrđeno da je preduzeće "Naš dom" steklo pravo svojine nad zemljištem i objektu koji se nalazi u ulici Grčka broj 4, da upravo to drugostepeno rješenje nije nikada dostavljeno Gradu Banjaluka iz razloga što je on istina sačinio popratni akt, ali isti je trebao da potpiše njegov šef S. M. (2), te da uz taj popratni akt dostavi drugostepeno rješenje Gradu Banjaluka, ali taj podnesak nikada nije upućen obzirom da isti nije potpisan od strane njegovog rukovodioca, koji je tvrdio da su nakon izmjenjenog zahtjeva stranke u postupku Republika Srpska i preduzeće čija je imovina privatizovana, da je on imao drugačije mišljenje da se konsultovao sa svojim kolegama, a kako je Grad Banjaluka ranije već bio uključen u postupak, smatra da je odluke trebalo poslati Gradu Banjaluka, cijeneći da je to njegov prvi predmet koji se odnosio na privatizaciju državnog kapitala, a kako su u predmetu postojale presude iz tih razloga je on imao drugačije mišljenje u pogledu učešća Grada Banjaluka u navedenom postupku. Iznosi da se navodno njegov rukovodilac S. M. (2) pozivao na naredbu ranijeg pravobranioca R. S, prema kojem su stranke u postupku Pravobranilaštvo i preduzeće čija je imovina bila predmet privatizacije, da je on smatrao da je Grad Banjaluka trebalo obavijestiti zbog zaštite interesa istog, a zamjenik pravobranioca S. M. (2) je donio naredbu kojom je ograničio da punomoćnici pravobranioca potpisuju i dostavljaju bilo kakve obavijesti, on se ne može izjasniti ko je takvim postupanjem ugrozio Grad Banjaluka, a poznato mu je da je posljednju tužbu pisalo Pravobranilaštvo RS kao zastupnik na osnovu zakona, a takođe je od Pravobranilaštva traženo da se podnese zahtjev za zaštitu prava Grada Banjaluka. Objasnio je da je u slučaju postojanja oprečenih interesa između Republike Srpske i Grada Banjaluka da u takvim slučajevima Pravobranilaštvo RS zastupa Republiku Srpsku, da se on ne može izjasniti o procesnom položaju, u situacijama kada Pravobranilaštvo RS zastupa Republiku, a dok je Grad Banjaluka imao drugu ulogu cijeneći da je upravo nedoumica u pogledu primjene odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, da sve do dolaska na mjesto zamjenika pravobranioca u sjedište Banjaluka u svim postupcima je bez obzira na navedenu zakonsku odredbu pozivan i Grad Banjaluka, do tada nije bilo nejasnoća, međutim, različito se postupalo u vrijeme kada je zamjenika pravobranioca, Sjedište Banjaluka bio S. M. (2), a po njegovom saznanju i dalje se u ovakvim postupcima obavještavaju i jedinice lokalne samouprave, koje su upisane sa određenim pravom. Tvrdi da je stav u pogledu primjene navedene zakonske odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP S. M. (2) je zastupao mišljenje da Grad Banjaluka nije potrebno obavještavati već da je potrebno da se primjenjuje uputstvo koje je prethodno donio pravobranilac Republike Srpske, dok je on kao i njegove kolege smatrale da je potrebno obavještavati i Grad Banjaluka iako je to na nekakav način bilo protivno uputstvu pravobranioca, pa je on iz tih razloga i sačinio službenu zabilješku dana 24.03.2016. godine, kao i to da mu je poznato da i drugi pomoćnici su sačinjavali neke službene zabilješke u vrijeme kada je zamjenik pravobranioca u sjedištu Banjaluka bio S. M. (2), da se iste ne protokolišu i one po njemu imaju smisao da na nešto ukažu. Objasnjava da je prijedlog za ponavljanje postupka Grad podnio samostalno, dok je Pravobranilaštvo pisalo tužbu na inicijativu Grada Banjaluka, da se on ne može izjasniti niti može odgovoriti na pitanje odbrane, da li je trebalo Grad Banjaluka isključiti iz postupka obzirom da je postupak privatizacije provodila Republika, da je po njegovom stavu kao i drugih kolega Grad

Banjaluka trebalo uključiti u postupak s obzirom da je upisan sa određenim pravom, da se on ne može izjasniti o obavještenju Direkcije za privatizaciju od 24.07.2001. godine prema kojem postoji ugovor o prodaji koji je bio osnov za sticanje prava svojine, kao ni to da se ne može sjetiti da li je preduzeće “Naš dom” imao upotrebnu dozvolu, da po njegovom mišljenju, a što je utvrđeno i presudama preduzeća “Naš dom” je imao pravo korištenja. Iznosi i druge pojedinosti u pogledu komunikacija između njega i njegovog pretpostavljenog S. M. (2), a to je da mu je on govorio da je on odgovoran i da on potpisuje pismena za koje on i odgovara, da je i o drugim predmetima imao različito mišljenje u odnosu na svog pretpostavljenog. Objašnjava da mu nije bilo poznato da u situaciji ukoliko je na određenoj nepokretnosti istovremeno upisan kao organ upravljanja i nosilac prava korišćenja da u takvim situacijama naznačenje organa upravljanja nema pravnog značaja kao i to da mu nije bilo poznato da se prilikom prenosa sredstava društveno u državno se upisuje Republika Srpska, a time je bez značaja upisan organ upravljanja, ali da je poznato da su do sada postupci koje je bilo potrebno provoditi po službenoj dužnosti nisu provedeni. Na upit odbrane ističe da je on tužbe podnosio na odnosu ovlaštenja koje crpi iz Zakona o pravobranilaštvu RS-e kojim zakonom je propisano da Pravobranilaštvo štiti interese Grada Banjaluka, te ponovo objašnjava da tužba nije proslijeđena zbog toga što istu nije potpisao njegov neposredni rukovodilac, da mu je trenutno šef G. Lj, koja je zamjenik pravobranioca i da je tužbu koju je on sačinio, potpisao G. Z, po ovlaštenju P. V, da postojanje mišljenja o tome da je potrebno bilo podnijeti tužbu nije samo njegovo mišljenje već je to mišljenje i njegovih kolega.

G. Z. svjedok optužbe je na glavnom pretresu potvrdio da je on zaposlen kao pomoćnik pravobranioca u vezi drugih predmeta postupao u predmetima. Što se tiče predmeta “Građe” a.d. Banjaluka povrdio je da je u navedenom predmetu postupao negdje do 2015. godine od kada je predmet presigniran na drugog referenta. Iznosi da je podnosilac zahtjeva “Građa” a.d. Banjaluka podnijela zahtjev za utvrđivanja prava svojine uz primjenu odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, je izmjenama navedenog zakona propisano ko su stranke u takvim predmetima, da je Pravobranilaštvo zastupajući interese stranaka u postupku u slučajevima gdje je postojalo više upisa tražilo od organa uprave da sve upisane subjekte sa određenim pravima uključe u postupak. Iznosi da bez obzira na izmjene ZPDKP, ne isključuje i primjenu i drugih propisa u pogledu određivanja stranačke sposobnosti. Ističe da u nekim slučajevima, a to su prilikom otkupa stanova, kao i u postupcima koji se vode u primjeni Zakona o građevinskom zemljištu, Pravobranilaštvo je istina imalo svojstvo stranke, ali da je on uvijek tražio da se u postupku odlučivanja uključe i zainteresovana lica, a to su jedinice lokalne samouprave. Na upit odbrane ističe da njemu kao pravniku nije jasno zašto je zakonodavac navedenim izmjenama Pravobranilaštvo odredio kao stranku obzirom da Pravobranilaštvo ne može biti titular bilo kakvog prava na nepokretnostima, a nesporno je odredbama Zakona o pravobranilaštvu su propisane nadležnosti pravobranilaštva. Objašnjava da u slučaju postojanja suprotstavljenih interesa između Republike Srpske i jedinice lokalne samouprave u takvim slučajevima Pravobranilaštvo zastupa Republiku Srpsku i da se u takvim slučajevima se obavještava jedinica lokalne samouprave i to preko organa uprave pismenim zahtjevima upućenih jedinicama lokalne samouprave ili na drugi način, da je u konkretnom slučaju dok je on postupao i preduzimao radnje, Grad Banjaluka je obavještavana o preduzetim radnjama i bio je uključen u upravni postupak preko Pravobranilaštva RS, što je vidljivo i iz dopisa koji su upućivani prema Gradu Banjaluka. Dalje iznosi da njemu kao zastupniku na osnovu zakona nije bilo uskraćeno bilo kakvo pravo od strane organa uprave pod kojima je vođen postupak da on nije imao bilo kakve primjedbi u postupku koji je vođen po zahtjevu “Građa” a.d. Banjaluka, a takođe potvrđuje da Pravobranilaštvo i nije učestvovalo kao stranka u postupku privatizacije državnog kapitala u preduzećima i da mu je poznato da je samo u jednom slučaju raskinut ugovor o privatizaciji pokrenut po tužbi Republike Srpske da on nema saznanja da je bilo osporavanja programa privatizacije od strane Pravobranilaštva, da mu je poznato da u upravnom postupku rješenjem utvrđuje pravo svojine nakon provedene privatizacije. Iznosi da je u postupku utvrđivanja prava svojine, organ uprave vršio identifikaciju predmetnih nepokretnosti, te vršio uvid u uvjerenje

Direkcije za privatizaciju koje u sebi sadrže podatke o nepokretnosti i koje su kao takve iskazane u početnom bilansu, da organ uprave utvrđuje da li na terenu postoji objekat kao i to koje zemljište je neophodno potrebno za njegovu redovnu upotrebu, da na osnovu svih navedenih podataka posebno na osnovu upisanih prava njegovo je mišljenje da se trebaju uključiti sve stranke koje su upisane sa određenim pravom, ali bez obzira što postoji nesređena zemljišna evidencija, nužno je u takvim slučajevima da postoji neslaganja u pogledu upisa prava, iste je potrebno usaglasiti i gdje god je potrebno uključiti svoje stranke sa upisanim određenim pravom. Iznosi da je primjenom odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP dat legitimitet Pravobranilaštvu Republike Srpske da zastupa Republiku Srpsku.

G. A. svjedok optužbe je na glavnom pretresu izjavio da je zaposlen u Pravobranilaštvu RS-e na poslovima pomoćnika pravobranioca da on vršeci tu dužnost zastupa Republiku Srpsku i jedinice lokalne samouprave, da je tačno da je on preduzima radnje u predmetu "Građa" a.d. Banjaluka koja je podnijela zahtjev za utvrđivanje prava vlasništva na nekretninama koje su bile predmet privatizacije uz primjenu člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Iznosi da prije nego što je zadužio predmet u navedenom predmetu je bila donesena prvostepena odluka prvostepenog organa kojom je odbijen zahtjev "Građe" a.d. Banjaluka, a razlog za odbijanje je neispunjavanje uslova za pretvaranje prava korištenjem prava svojine. Dalje, navodi da je on bio zadužen za navedeni predmet i kada je doneseno prvostepeno rješenje organa uprave kojim je utvrđeno pravo u korist podnosioca zahtjeva "Građa" a.d. Objašnjava da postoji mogućnost da nakon što prvostepeni organ donese prvostepeno rješenje a u žalbi budu navedeni drugi razlozi, u takvim slučajevima nakon što razmotri žalbu, upravni organ ima mogućnost da izmijeni svoju raniju odluku ukoliko zaključi da su ispunjeni određeni uslovi. Dalje, objašnjava da nakon što je upravni organ usvojio zahtjev i utvrdio pravo svojine u korist podnosioca zahtjeva a.d. "Građa", nakon prijema navedenog rješenja su imala konsultacije sa tadašnjim zamjenikom pravobranioca, te mu je saopštio da je potrebno izjaviti žalbu obzirom da je potrebno saslušati vještaka, što je sasvim dovoljno da je potrebno izjaviti žalbu. Nakon što mu je saopštio da je potrebno izjaviti žalbu on mu je rekao: "Hajde napiši, pa ćemo vidjeti", i primjerak žalbe je trebalo da potpiše zamjenik, ali nakon što se vratio sa godišnjeg odmora saznao da je umjesto žalbe upućen zahtjev za upotpunjavanje postupka, a nakon toga je zakazana rasprava, nakon čega je doneseno prvostepeno rješenje kojom je usvojeno zahtjev "Građa" a.d. Banjaluka i primjenom odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP utvrđeno pravo svojine u korist podnosioca zahtjeva. Nakon što je doneseno navedeno rješenje, postojala je inicijativa Grada Banjaluka da se pokrene upravni spor radi zaštite prava Grada Banjaluka s obzirom da je upisan sa određenim pravom u zemljišnoj evidenciji, a zadnja radnja koje je Pravobranilaštvo preduzelo je učešće prilikom vršenja uviđaja na licu mjesta, a nakon toga je doneseno prvostepeno rješenje kojom je usvojen prijedlog "Građa" a.d. i utvrđeno pravo svojine. Ističe da je on sačinio primjerak žalbe pod brojem U-11215 od 13.01.2017. godine, zatim da je uslijedio nakon toga zahtjev za upotpunjavanje postupka, te je sačinjena tužba radi poništenja rješenja RUGIPP od 21.04.2017. godine, ali ista nije potpisana od strane zamjenika pravobranioca Sjedište Banjaluka. Na upit odbrane ističe da je u ZK upisana imovina kao opštenarodna, da je u PL upisan kao posjednik SIZ stanovanja, a da je on kao zastupnik na osnovu zakona zastupao državu, odnosno Republiku Srpsku, da Grad Banjaluka nije obavještavan, a cijeneći da je prije njegovog postupanja kolega koji je bio zadužen predmetni spisom obavještavao Grad Banjaluku, obzirom da zamjenika pravobranioca nije potpisao žalbu koju je on pripremio i na taj način Grad Banjaluka nije obaviješten, a da je potreba obavještavanja zavisila u njihovom radu od stava zamjenika pravobranioca, Sjedišta zamjenika u Banjaluci. Tvrdi da je ranija praksa bila da bez obzira da li se zastupa Republika Srpska ili jedinica lokalne samouprave, praksa je bila da se obavještavaju, ali da žalbu koju je pripremio njegov kolega na prvostepeno rješenje dok je on bio na odmoru, B. B. koju nije potpisao njihov šef S. M. (2). Da je on tužbu pisao u svojstvu zastupnika na osnovu zakona i da je Pravobranilaštvo trebalo da procjeni kada su ugroženi interesi zastupanih subjekata. Potvrđuje da je u postupku upotpunjavanja činjeničnog stanja održana rasprava i uviđaj na licu mjesta da u vrijeme vršenja

uviđaja bio snijeg i da je uviđaj vršen zbog razjašnjenja da li je zemljište privedeno namjeni, rasprava održana u kancelariji, isti dan i izvršili uviđaj na licu mjesta sve te radnje su evidentirane u jednom zapisniku i da pravobranilaštvo nije imalo primjedbi u pogledu upotpunjavanja činjeničnog stanja. Na upit odbrane optužene K. D, potvrđuje da na predmetnim nekrentinama "Građa" a.d. postoje objekti, da su vršenjem uviđaja potvrdili da se radi o izgrađenom zemljištu, da on nije imao primjedbi na vođenje postupka, a da su u upravnim postupcima koji se vode o utvrđivanju prava svojine na nekretninama koji su bili predmet privatizacije stranke Pravobranilaštvo RS-e i preduzeće čija je imovina bila predmet privatizacije, ali da on smatra da ne postoji odredba koja isključuje jedinica lokalne samouprave bez obzira na Uputstvo koje je donio Pravobranilac Republike Srpske, kao i to da je kao posjednik u PL upisan SIZ stanovanja, a ne Grad Banjaluka. Iznosi druge pojedinosti u vezi upravnog postupka. Navodi da je tokom postupka predlagao da Grad Banjaluka bude uključen u postupak s obzirom na upis prava u zemljišnim evidencijama, te iznosi i druge pojedinosti u vezi namjene zemljišta na kojem je utvrđivano pravo svojine, te navodi i slučajeve tamo gdje nije postojalo regulacioni plan da se u takvim slučajevima traži stručno mišljenje Odjeljenje za prostorno uređenje Grada Banjaluka u kojem se izjašnjava o zemljištu za redovnu upotrebu objekta, a da je vještak utvrdio da za predmetno zemljište postoji regulacioni plan, a samim tim i nije traženo predmetno stručno mišljenje. dalje navodi da je po njegovom mišljenju u upravnom postupku odlučivano kako o status objekta tako i i zemljišta za njegovu redovnu upotrebu. Ne može sjetiti da li je na objektu bilo upisano pravo svojine, da je tokom postupka tražio od upravnog organa da pribavi odobrenje za gradnju, da dodatnu dokumentaciju od Grada Banjaluka Pravobranilaštvo nije dobilo. Na poseban upit odbrane ističe da cijeneći da je postupak privatizacije provodila Republike Srpska iz tih razloga su tražili da se Grad Banjaluka uključi u postupak iako smatra da je između njih nije bilo suprotstavljenih interesa, da Pravobranilaštvo nije poslalo obavještenje Gradu Banjaluka da ga ne zastupa iz njemu nepoznatih razloga, a da mu je poznato da je sve dopise tada potpisao tadašnji zamjenik pravobranioca Sjedište zamjenika Banjaluka, da je postojala naredba navedenog zamjenika da se ne komunicira sa Gradom Banjaluka, a da je po njemu zatjev za upotpunjavanje postupka u osnovi žalba, da Grad Banjaluka i nije obavještan o tome da se odustalo od žalbe. Svjedok je opisao zatečeno stanje na licu mjesta da se radilo o nekim devastiranim objektima o čemu se u pogledu privedene namjene izjašnjavao vještak građevinske struke.

S. B. svjedok optužbe je na glavnom pretresu prilikom saslušanja, potvrdio da je on zaposlen u Društvu za upravljanje investicionim fondovima koje društvo osnovano 2010. godine s ciljem profesionalnog upravljanja imovine penzijsko-invalidskog fonda, koji je stečen kroz process privatizacije, a to je 8,2% kapitala u svim akcionarskim društvima u Republici Srpskoj i profesionalno upravljanje se odnosi na podršku penzionog sistema i dobit se transformiše za isplatu penzija. Ističe da je zaposlen na poslovima Investicionog menadžera koji vrši analizu finansijskih izvještaja procjena vrijednosti, hartija od vrijednosti preduzeća, ulaganje u hartija od vrijednosti i da navedeni fond učestvuje u kapitalu sa 8,28%. Potvrđuje da preduzeće "Naš dom" u pogledu trgovanja na berzi akcijama tog preduzeća nije moguće iz razloga što je isto poslovno neaktivno, pa su oni tražili uvid u stanje imovine koje navedeno društvo ima, a na sajtu Banjalučke berze su tražili informaciju u pogledu ovlaštenih lica za zastupanje tog društva. Iznosi da su pokušali registraciju preduzeća u skladu sa zakonskim propisima, da je navedeno preduzeće prema Poreskoj upravi imalo obaveze u iznosu od 340.000,00 KM, koji podatak su dobili iz Poreske uprave RS, da je navedeno preduzeće jedno od preduzeća za koje je predložena likvidacija po službenoj dužnosti, ali su negdje u oktobru 2016. godine pročitali na sajtu Banjalučke berze da navedeno društvo planira da sazove sjednicu Skupštine akcionara i da su tada stupili u kontakt sa jednim od akcionara društva. Dalje, navodi da je lično otišao na adresu ulica Grčka broj 4 gdje se nalazi „Radnički univerzitet“, prošao iza zgrade i da mu je u jednom manjem objektu radnica koja je tada radila dala podatke od većinskog vlasnika, te je nakon toga sa istim stupio u kontakt. Prema njegovim saznanjima navedeno preduzeće nije obavljalo nikakvu poslovnu aktivnost, zna da se preziva jedan od većinskih akcionara B. G. i da je nakon sa

zakazanog sastanka on poslao predstavnika. Tvrdi da su tražili da se izvrši procjena objekta tek kada su dobili informaciju da se društvo uknjižilo kao vlasnik nad objektom a da je on do saznanja da se vodi postupak za utvrđivanje prava svojine saznao tek nakon što je pozvan od strane ovlaštenih službenih lica. Dalje, potvrđuje da su oni nisu imali informacije da je preduzeće “Naš dom” u sporu sa Gradom Banjaluka, da su se opredijelili da se prvo angažuje nezavisni procjenitelj, a potom procjeni kompletna imovina društva, sve iz razloga da se ista ispravno računovodstveno i finansijski evidentira u finansijskim izvještima društva, a nakon što se uradi nezavisne revizija da se sve to potvrdi na skupštini, kako bi statusni položaj preduzeća bio usklađen sa zakonom, a nakon toga da se sagleda mogućnost prodaje zgrade da li istu treba iznajmiti ili istu koristiti u neke druge svrhe. Skupština navedenog preduzeća je održana negdje u novembru 2016. godine, da su oni nakon saznanja da postoji spor između Grada Banjaluka sa navedenim preduzećem smatrali da se ne trebaju miješati, a da u pogledu podnesenog zahtjeva za likvidaciju navedenog preduzeća ni do danas nisu dobili bilo kakav odgovor.

L. G. svjedok optužbe je na glavnom pretresu potvrdila da je trenutno zaposlena kao direktor Javne ustanove Dpm penzionera Banjaluka, a da je obavljala funkciju predsjednika Upravnog odbora u javnoj ustanovi Radnički univerzitet čiji osnivač je Grad Banjaluka do kraja 2016. godine, a čiji je nadležnost je da obavlja poslove dokvalifikacije, prekvalifikacije osoba koje nemaju osnovnu ili srednju školu. Iznosi da joj je poznato gdje se nalaze prostorije Radničkog univerziteta i da je odlukom Skupštine Grada Banjaluka prostor koji se nalazi u ulici Grčka 4 dodijeljena korišćenje Radničkom univerzitetu, da joj je takođe poznato da su u pogledu prostora koji je dodijeljen Radničkom univerzitetu vođeni sudski sporovi u kojima je odlučeno da je Grad navedeni prostor mogao dodjeljivati trećim licima. Iznosi i to da je u vrijeme kada je bila odbornik u Skupštini Grada vršena dodjela navedenog prostora Radničkom univerzitetu obzirom da su objekti kojima je ranije bio smješten porušen, da se ona sjeća da je tadašnji direktor koji se preziva Š. (2) hitno tražio da se sazove sjednica Upravnog odbora obzirom da je preduzeće “Naš dom” tražilo da se „Radnički univerzitet“ iseli iz prostorija koje su istom dodijeljene na korišćenje, da oni to nisu očekivali, a to se desilo u maju mjesecu 2016. godine, kada je po njenom mišljenju održana i skupština akcionara preduzeća “Naš dom”. Ističe da je između „Radničkog univerziteta“ i preduzeća “Naš dom” bilo raznih prepiski i da po njenom mišljenju nije bilo osnova da navedeno preduzeće potražuje bilo kakvu naknadu, pa su iz tih razloga obavijestili tadašnjeg gradonačelnika Banjaluka o svim dešavanjima kao i u pogledu potraživane naknade, te su odlučili da podnesu krivičnu prijavu protiv NN lica obzirom da je ugroženo poslovanje „Radničkog univerziteta“. Pismena kako prema Republičkoj upravi za geodetsko i imovinsko-pravne poslove, kao i gradonačelniku Grada Banjaluka je lično ona potpisala, a o tome na koji način je ostvarivana komunikacija se može izjasniti tadašnji direktor Radničkog univerziteta koji se zove Š. M. i stav Upravnog odbora je bio da se podnese krivična prijava nadležnim organima zbog ugroženog poslovanja „Radničkog univerziteta“, a rukovođena time da je prostor koji koristi „Radnički univerzitet“ je dodijeljen na korišćenje od strana Grada Banjaluka, pa je smatrala da ona ne treba da bilo šta krije ili propušta, a sve u cilju zaštite sigurnosti radnika koji tamo rade. Ističe da je preduzeće “Naš dom” u krugu gdje se nalaze prostorije koje je koristio „Radnički univerzitet“, a radi se o dvorišnom objektu isti koristilo preduzeće “Naš dom”, da je jednom mjesečno održavan sastanak Upravnog odbora, a kako je preduzeće “Naš dom” tražilo da se „Radnički univerzitet“ iseli te da plati naknadu na ime zakupnine iz tih razloga je i obaviješten Grad Banjaluka i predložila da se podnese krivična prijava. Iznosi da Grad Banjaluka nije preduzimao bilo kakve radnje i da je ona podnijela krivičnu prijavu.

Svjedok optužbe K. M. je na glavnom pretresu prilikom saslušanja istakla da je ona kao radnik RUGIPP, Područne jedinice Banjaluka postupala u upravnom predmetu po zahtjevu preduzeća “Naš dom”, da je donijela prvostepeno rješenje od 02.10.2013. godine. Sjeća se da je zahtjev preduzeća “Naš dom” upućen da se izvrši pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine po odredbama člana 324. ZSP-a kao i to da joj je poznato na osnovu zemljišne evidencije ZK ulošku bilo upisano pravo raspolaganja u korist Grada opštine Banjaluka, dok je preduzeće “Naš dom”

upisano sa pravo korišćenja i nije imao trajno pravo korišćenja, a kako je u upravnom postupku tvrdila da nisu postojali uslovi za primjenu navedenog zakonskog propisa donijela je rješenje kojim je odbijen zahtjev preduzeća "Naš dom". Dalje, navodi da se ona nije upuštala niti u to da li objekat ima građevinsku dozvolu kao niti upotrebnu dozvolu iz razloga što je u istom obavljena djelatnost još od 1969. godine, da je kao ovlašteno službeno lice postupalo J. S, a ona je izradila rješenje koje je potpisao rukovodilac područne jedinice, da ona u svakom slučaju ne bi rješenjem pretvorila pravo korišćenje u pravo svojine bez obzira da li je "Naš dom" i bio upisan sa navedenim pravom obzirom da je u konkretnom slučaju kao nosilac prava raspolaganja bio upisana opština Banjaluka, koja je imala ovlaštenje da prenese pravo korišćenja ali pod određenim uslovima i bez naknade. Istakla je da se ne sjeća da li je postojala upotrebna dozvola za objekat na kojem je traženo pretvaranje pravo korišćenja u pravo svojine, da joj je poznato da je izjavljena žalba na rješenje koje je ona sačinila i tim rješenjem je žalba odbijena, kao i to da joj je poznato u pogledu drugostepenog rješenja žalba odbijena vođen upravni spor pred Okružnim sudom u Banjaluci, al ishod po tužbi joj nije poznat, kao i to da je ona prilikom odlučivanja vršila uvid u zemljišnu evidenciju i to z.k. uložak kao i posjedovni list i to da je pravni prednik Grada bio upisan kao vlasnik navedene nekretnine, a to je Opština Banjaluka, dok je u posjedovnom listu preduzeće "Naš dom" bilo upisano sa pravom korišćenja kao i to da bi isto postupila i odbila zahtjev "Našeg doma" i u slučaju primjene odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Potvrđuje da joj je poznato da rješenje koja je potpisao tadašnji šef Područne jedinice G. D. Na upit optuženog G. D. se izjasnila da nije uticao na njenu odluku. Na upit branioca optužene K. D, ističe da joj nije poznato da pravo upravljanja i pravo korišćenja jedno drugo isključuju i da ista ne mogu egzistirati istovremeno.

Svjedok optužbe V. J. je na glavnom pretresu izjavila istakla da je zaposlena u Gradskoj upravi Grada Banjaluka na poslovima stručnog savjetnika za normativno-pravne poslove i drugostepeni postupak od 2008. godine kao i to da je bila zaposlena u RUGIPP, Područna jedinica Banjaluka, da je ona bila kao referent u Gradskoj upravi zadužena sa predmetom "Naš dom", a postupak je provođen od strane RUGIPP, Područna jedinica Banjaluka. Iznosi da je preduzeće "Naš dom" prvi zahtjev podnijela za pretvaranje upisanog prava u pravo svojine po odredbama člana 324. ZSP i koliko joj je poznato da je zahtjev navedenog preduzeća po tom pravnom osnovu odbijen. Da je u pogledu vođenja postupka dokumentacija ostavljena Gradu Banjaluka na izjašnjenje, da je takođe odlučujući po žalbi drugostepeni organ RUGIPP odbio žalbu. Navodi upise u zemljišnoj evidenciji kao i svi prethodno saslušani svjedoci, a to je da je u rubriku "B" ZK uložka kao organ upravljanja bila upisana opština Banjaluka dok je u rubric "C" ZK uložka sa pravom korišćenja upisano preduzeće za ekonomiku i preduzetništvo "Naš dom", koje preduzeće je kasnije upisom upisano kao "Naš dom" a.d. kao i to da je od samog početka vođenje navedenog postupka Grad Banjaluka je osporavao pravo preduzeću "Naš dom" obzirom da su egzistirale presude u kojima je odlučivano o pravu Grada Banjaluka i to u pogledu predaje u posjed Gradu Banjaluka imovine koja je prethodno data na korišćenje preduzeću "Naš dom". Objašnjava da je nakon što je podnosilac zahtjeva "Naš dom".a.d preciziralo svoj zahtjev na način što je umjesto pretvaranje korišćenja u pravo svojine zatražilo da se utvrdi pravo svojine uz primjenu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, takođe da se Grad Banjaluka se protivio iz razloga upisanog prava u ZK uložku u korist Grada Banjaluka kao i na osnovu postojanja presuda kojim je ukazivan da "Naš dom" po osnovu izvršene privatizacije ne može steći pravo svojine. Nakon što je od strane upravnog organa doneseno drugo rješenje kojim je odlučeno da se usvoji precizirani zahtjev navedenog preduzeća Grad Banjaluka se saglasio da je potrebno izjaviti žalbu ali da žalba Gradu Banjaluka nije dostavljena i da je nakon toga negdje u mjesecu septembru 2016. godine od strane preduzeća "Naš dom" je dostavljen zahtjev da se navedenom preduzeću preda u posjed nekretnine koje se nalaze u Grčkoj ulici broj 4, pa su iz tih razloga u Gradskoj upravi i pretpostavili da je već o žalbi odlučeno te su iz tih razloga i tražili da drugostepeno rješenje kojim je odlučeno o žalbi, tražili od Pravobranilaštva i RUGIPP da im to rješenje bude dostavljeno Gradu Banjaluka. Ističe da ih je Pravobranilaštvo obavijestilo da Grad

Banjaluka ne učestvuje u postupku kao i to da nije stranka u postupku, a nakon duže prepiske sa RUGIPP, Grad Banjaluka je dozvoljen uvid u spis predmeta, te su utvrdili da Pravobranilaštvo i nije pokretalo upravni spor, a preduzeće "Naš dom" je već bilo upisano sa pravom svojine, pa je iz tih razloga od Grada Banjaluka i tražilo da se oslobodi prostor koji se nalazi u ulici Grčka broj 4. Takođe, navodi da je Grad Banjaluka od strane RUGIPP obaviješten da je drugostepeno rješenje primilio Pravobranilaštvo, i nakon prepiski drugostepeno rješenje je zapisnički preuzeto od strane RUGIPP, Područna jedinica Banjaluka. Iznosi da je kod Grada Banjaluka postojao pravni interes učešća u postupku međutim, u određenoj fazi Grad Banjaluka je isključen iz postupka i odluke koje se nakon toga donosile nisu dostavljene Gradu Banjaluka niti je o tome obaviještavan. Ističe da je nakon prepiski Grad Banjaluka obaviješten da se može izvršiti uvid u spis, što je konstatovano i zapisnički i ona je uz ovlaštenje gradonačelnika Banjaluke navedeno rješenje preuzela, radilo se o kopiji drugostepenog rješenja, pa je nakon što su utvrdili od strane Grada Banjaluka da je žalba odbijena, podnijeli su prijedlog za ponavljanje postupka zbog ne učestvovanja Grada Banjaluka u predmetnom upravnom postupku. Prijedlog za ponavljanje upravnog postupka podnesen je RUGIPP, s prijedlogom zabilježbe vođenja postupka. Odlučujući o prijedlogu prvostepeni organ je odbacio i isti pri tome navodeći da Grad Banjaluka nema stranačku legitimaciju, a takođe i drugostepeni organ RUGIPP je odbio žalbu tvrdeći da je prijedlog za ponavljanje postupka neblagovremeno podnesen, obzirom da je Pravobranilaštvo propustilo rok za podnošenje prijedloga. Takođe, ističe da je protiv drugostepenog rješenja RUGIPP kojim je odlučeno o žalbi, u pogledu ponavljanja postupka po tužbi Pravobranilaštva RS-e, Sjedište zamjenika Banjaluka pokrenuo upravni spor u kojem je odlučeno tako što je tužba usvojena i poništeno drugostepeno rješenje RUGIPP sa datim uputama a to je da Grad Banjaluka imao pravo da učestvuje u upravnom postupku kao zainteresovano lice, pa je postupajući po uputama Okružnog suda, drugostepeni organ RUGIPP uvažilo žalbu, a takođe protiv navedene presude preduzeće "Naš dom" je podnijelo zahtjev za vanredno preispitivanje navedene presude, zahtjev usvojen i ukinuta presuda kojom je ukazano da je potrebno uključiti u upravni postupak Grad Banjaluku i da misli da je to sad pravosnažno okončano ali da je na osnovu presude kojom je optuženi S. M. (2) pravosnažno osuđen podnesen je prijedlog za ponavljanje postupka. Ističe da joj nije poznato da li je Grad Banjaluka podnosio vlasničku tužbu, da je nakon ponovno uspostavljene komunikacije tužbe podnosilo pravobranilaštvo, da nikada sa radnicima Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove nisu imali problema niti je bilo šta opstrisano, sve što su tražili to im je i omogućeno. Prilikom ranijeg saslušanja istakla je da je od strane ovlaštenog službenog lica Ministarstva unutrašnjih poslova, upoznata da je od strane direktora „Radničkog univerziteta“ podnesena krivična prijava da joj je upravo direktor po prezimenu Š. (2) u neobaveznom razgovoru saopštio da je podnio krivičnu prijavu koju ona nikada nije vidjela, da joj je poznato da je 2015. i 2016. godine gradonačelnik Banjaluke bio G. S. (1), da je Grad Banjaluka sa Pravobranilaštvom imalo odličnu komunikaciju, da ona u momentu kada je od strane Pravobranilaštva primljena drugostepena odluka, sve do prijema dopisa iz Sjedišta zamjenika Banjaluka kada je Grad Banjaluka obaviješten da uz primjenu uputstva pravobranioca Republike Srpske iz 2014. godine, Grad Banjaluka po navedenom uputstvu nije stranka u predmetima koji su vođeni uz primjenu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP da je Grad upravo zbog neobavještanja bio u situaciji da podnosi prijedlog za ponavljanje postupka. O tome zašto je Grad samostalno podnio prijedlog za ponavljanje postupka, a Pravobranilaštvo, Sjedište zamjenika Banjaluka tužbu u upravnom sporu, ističe da ona i dalje smatra da Pravobranilaštvo štiti interese Grada Banjaluka, a do takve situacije je došlo iz razloga što je na mjesto zamjenika pravobranioca u sjedištu Banjaluka je postavljen drugi pravobranilac koji je imao drugačije mišljenje. Potvrđuje da je zbog prekida komunikacije između Grada Banjaluka i Pravobranilaštva Grad Banjaluka se obraćao svima i to kako RUGIP tako i Pravobranilaštvu, obzirom da je od strane punomoćnika preduzeća "Naš dom" podnesen zahtjev Gradu Banjaluka da preda nekretnine koje se nalaze u ulici Grčka broj 4. Potvrđuje da joj nije poznato da li je objekat koji se nalazi u ulici Grčka broj 4 privatizovan, ali da joj je poznato da je upravo u postupku privatizacije u početnom bilansu koji je podnesen od strane "Našeg doma" konstatovano da je

objekat koji se nalazi u ulici Grčka broj 4, sporan, da joj zaista nije poznato kako je Republika Srpska mogla privatizovati imovinu Grada Banjaluka, ona ne može izjasniti o uspjehu Pravobranilaštva u drugim sporovima u pogledu privatizacije, da joj je poznato da je o tužbi koja je vođena u pogledu drugostepenog rješenja RUGIPP kojom je odbijen Okružni sud u Banjaluci u presudi kojom je tužba uvažena ukazao na mogućnost isticanja drugog pravnog osnova.

Svjedok optužbe Š. M. je na glavnom pretresu je istakao da je bio direktor „Radničkog univerziteta“ i to od momenta kada su se uselili u objekat koji se nalazi u ulici u Grčkoj br. 4, od 2009. godine do 2018. godine, kao i to da i danas Javna ustanova „Radnički univerzitet“ koristi objekat dok je podrumske prostorije koristila Opština Grad Banjaluka. Potvrđuje da pored objekat koji koristi javna ustanova „Radnički univerzitet“, postoji i dvorišni objekat, koji od strane „Radničkog univerziteta“ nije korišten, već je u tom objektu obavljani tekstilni poslovi, da on poznaje neke žene koje su tamo radile, a da se on nije upuštao niti je utvrđivao o kome preduzeću se radilo. Ističe da je Javna ustanova „Radnički univerzitet“ pismenim putem obaviješten da napusti navedene prostorije, da je takav zahtjev podnesen od strane advokata K. S, pa su oni odmah obavijestili Upravni odbor javne ustanove, kao i Grad Banjaluka, da je on lično potpisao obavještenja, da ih je Grad Banjaluka obavijestio da je u sporu sa preduzećem „Naš dom“ o čijoj nekretnini se radi njemu nije poznato, ali da je vodio računa o radnicima. Na upit odbrane iznosi da on nema saznanja na koji način se preduzeće „Naš dom“ upisalo u zemljišnim knjigama, niti on tvrdi da se radi o nepravilnom upisu već da samo zna da se navedeno preduzeće upisalo u zemljišnim evidencijama, da je njegov zadatak bio da obavijesti Grad Banjaluka obzirom da je zahtjev bio upućen javnoj ustanovi, da je on prvenstveno želio da zaštiti radnike, kao i interes djece, kao i to da on nije želio da bude upućen u bilo kakvu nezakonitu radnju, ako je uopšte ima, a cijeneći da je Grad dodijelio navedenoj ustanovi na korištenje objekat. O tome kakve radnje je bilo nužno preduzimati donosio je Upravni odbor, pa je iz tih razloga dostavljao i Odluke Upravnog odbora.

Svjedok optužbe K. M. (1) je na glavnom pretresu izjavio da sada radi u gradskoj upravi Grada Banjaluka, da je obavljao poslove direktora Republičke uprave RUGIPP-a do 23.11.2017. godine da je na tim poslovima zamijenio direktora K. (1). Potvrđuje da je on ranije pozivan od strane ovlašćenih službenih lica Ministarstva unutrašnjih poslova da je saslušan u vezi predmeta „Građa“ i „Metalex“, da je nakon preko sredstava javnog informisanja saznao da je navodno Grad Banjaluka oštećen obzirom da u upravnim postupcima koji su vođeni po zahtjevu „Građa“ a.d. Banjaluka i preduzeće „Naš dom“ nije omogućeno Gradu Banjaluka da učestvuje kao stranka u postupku, a sve to je saznao nakon gostovanja gradonačelnika R. I. na televiziji. Potvrđuje da je organizovao sastanak u prostorijama RUGIPP, na koji je pozvao šefa područne jedinice, kao i šefa područne jedinice Banjaluka, G. D. i šefa Odsjeka za imovinske pravne poslove K. D, koja je obavljala poslove po njegovom ovlašćenju, pa je pozvao svoje bliže saradnike B. Č, D. A. koji je obavljao poslove pomoćnika za osnivanje i održavanje katastra nepokretnosti, da mu je poznato da na tom sastanku bila prisutna i B. J. i J. S, koji su bili šefovi drugostepenog postupka, da je cilj tog sastanka bio da se utvrdi o čemu se radi zašto, čije pravo je ugroženo, i da je bilo nužno utvrditi da li se zaista radi po zakonu. Iznosi da je 03 januara 2017. godine saznao da je postojalo prvostepeno rješenje, da je on u predmetu „Građa“ a.d. Banjaluka, ispitujući hronologiju postupanja utvrdio da su određene parcele prometovane, da je te informacije dobio od G. D. Iznosi da je podnosilac zahtjeva „Građa“ a.d. Banjaluka prvo zatražila pretvaranje pravo korišćenja u pravo svojine, da je zahtjev bi odbijen kao neosnovan i da je prvostepeno rješenje Područne jedinice Banjaluka potvrđeno od strane drugostepenog organa. Iznosi da je optužena K. D. bila voditelj postupka dok je G. D. potpisao prvostepeno rješenje. Dalje, iznosi da je nakon što je izjavljena žalba od strane B. Č. saznao da prvostepeni organ svojim dopisom tražio da se kompletan spis vrati prvostepenom organu, zbog saznanja novih činjenica, pa je tako i postupljeno, spis je vraćen prvostepenom organu, Područnoj jedinici Banjaluka misli da je to bilo 28.12.2016. godine i nije znao o čemu se radi, a kasnije je saznao da je postupak proveden nakon što je izmjenjen zahtjev i da je zatražena primjena odredba člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni

ZPDKP, i u tom postupku je uz primjenu navedenog zakonskog propisa priznao pravo svojine podnosiocu zahtjeva. novo rješenje je doneseno prije sastanka. Navodi da mu je poznato da Pravobranilaštvo RS zastupa Republiku Srpsku u poslovima privatizacije državnog kapitala, ali i to da je navedeni organ ovlašten da zastupa jedinice lokalne samouprave. Od svih učesnika na sastanku tražio je da se utvrdi šta ima sporno, da li je Gradu Banjaluka onemogućeno da učestvuje u postupku, da su tada postojalo mišljenje da u postupcima koji su vođeni u vezi primjene odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP stranke Pravobranilaštvo RS i preduzeće, koje je privatizovano, da u takvim postupcima Pravobranilaštvo zastupa Republiku, a da Grad nema aktivnu legitimaciju. Potvrđuje da su na tom sastanku razgovarali i o drugim radnjama, koje se provode u upravnom postupku kao što su vještačenja vještaka građevinske struke u pogledu privođenja namjeni izgrađenih objekata, da je tačno da je on primjetio postojanje upisa više subjekata u zemljišnim evidencijama, te je sve učesnike tog sastanka pitao o kakvoj grešci bi se radilo da je Gradu Banjaluka omogućeno da učestvuje u postupku. Dalje, navodi da su mu na tom sastanku predložili dva akta koji su se odnosili na tumačenja primjene odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, a to je da je pravobranilac R. S. u cilju bržeg uvođenja postupaka dao uputstva o načinu postupanja i da u pogledu primjene odredbe člana 8a navedenog zakona, da Republiku Srpsku zastupa Pravobranilaštvo, da iz tih razloga Gradu Banjaluka nije uručeno rješenje kojim je odlučeno o pravo svojine podnosioca zahtjeva "Građa". a.d. Banjaluka, pa je on naložio svojoj saradnici B. Č. da se dopune informacije u pogledu postupanja prvostepenog organa, da se on sjeća tačno gdje je i ko sjedio, ali da on nije mogao kao direktor RUGIPP da vrši bilo kakav pritisak na učesnike u postupku, cijeneći da su ovlaštena službena lica u svom radu samostalna i nezavisna, da on nije mogao dati pismeni nalog kako da postupa prvostepeni organ obzirom na odluku istog, postoji redovan pravni lijek, a to je žalba. Potvrdio je da je on obavljajući poslove direktora RUGIPP i imao pravo da organizuje sastanak, da se sastanci takvog tipa odvijaju svakodnevno obzirom da su upravni postupci višestranački postupci, a upravni organ je dužan da primjenjuje odredbe ZUP-a, kao i druge zakone, i da mu nije poznato zašto je predmet vraćen prvostepenom organu, da mu nije jasno zašto je nakon što je predmet vraćen riješen na drugi način, a da mu je dobro poznato da organ uprave ne treba da bude pristrasan u pogledu bilo koje stranke. Iznosi i druge pojedinosti u pogledu pravosnažnosti prvostepenog rješenja, da je isto provedeno u zemljišnim evidencijama, da je Gradu Banjaluka dostavljen primjerak rješenja i po njegovim saznanjima se žalio, a Područna jedinica Banjaluka je odbacila žalbu zbog nepostojanja aktivne legitimacije podnosioca iste Grada Banjaluka. Obrazlaže način postupanja prvostepenog organa nakon donošenja rješenja kojim je odbijen zahtjev podnosioca zahtjeva, te da nije uobičajeno da se izreka rješenja mijenja da je logično da se prethodno rješenje stavi van snage, ali da on ne može tumačiti zakon, da je jedino tražio da se utvrdi namjena zemljišta o kojem je odlučivano da mu je saopšteno da su u upravnom postupku učestvovali vještaci geodetske i arhitektonsko-građevinske struke, da je nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke utvrđeno da se radi o izgrađenom zemljištu koje je privedeno namjeni prema regulacionom planu za to područje, da je nakon što je predmet vraćen prvostepenom organu održana rasprava na kojoj je bio prisutan pravobranilac i da je o tome sačinjen zapisnik. Nije mu poznato da li je vršen uviđaj na licu mjesta. Iznosi da su mu dostavljena tumačenja odrede člana 8a Zakona o izmjeni dopuni ZPDKP koje je potpisao R. S. iz 2014. godine ali da mu nije poznato kako su postupale lokalne zajednice.. Na upit odbrane potvrđuje da je zaposlen u Gradskoj upravi Grada Banjaluka, da je on obavljao poslove direktora RUGIPP u vrijeme nastupa R. I. na televiziji i da je po prvi puta preko medija saznao o postupanju upravnih organa u predmetu "Građa" a.d. Banjaluka, da je on nakon toga tražio, da se upravni organ izjasni, a nakon što je dobio dogovore, organizovao je sastanak, na kojem je sve učesnike pitao zašto Grad Banjaluka kao stranka nije uključen u postupak, da mu nije poznat ishod postupka u predmetu "Građa" a.d. Banjaluka nakon njegovog odlaska sa mjesta direktora RUGIPP-a nikada nije pitao gradonačelnika Grada Banjaluka R. I. da li je Grad obaviješten od strane Pravobranilaštva Republike Srpske da ga više ne zastupa. Potvrđuje da je bilo i drugih sastanaka sa predstavnicima Gradske uprave koji se odnosio na ubrzano provođenje eksproprijacija. Potvrđuje da je on ovlastio optuženog D. A. da potpiše drugostepeno rješenje, da

je tražio informacije od optuženog G. D. šta se dešava u predmetu „Građa“ o čemu je dobio informacije 17. 01.2017. godine a dopunu izjašnjenja sutradan a već 03.01.2017. godine je doneseno rješenje kojim je mijenjano prethodno rješenje a predmet je prethodno bio vraćen dana 28.12.2016. godine radi upotpunjavanja činjeničnog stanja. koje je uručeno pravobranilaštvu RS i tražio je da isto rješenje dostavi i Gradu Banjaluka ali to nije učinjeno već je to učinjeno od strane B. Č. i Gradu Banjaluka je dostavljeno prvostepeno rješenje na kojem je udarena klauzula pravosnažnosti sa danom 30.01.2017. godine. i time je postupak okončan. Objašnjava da su neki od učesnika iznosili mišljenje da su u takvim postupcima stranke pravobranilaštvo i preduzeće u kojem je vršena privatizacija. Potvrđuje da je nakon saznanja iz medija tražio informacije o postupanju u predmetu “Građa” i “Naš dom”, da je to činio iz razloga da bude siguran u odnosu na ono što potpisuje, da je on nakon pribavljenih informacija zakazao sastanak u svom kabinetu, na kojem sastanku je bio prisutan i optuženi D. A, G. D, da optužena K. D, B. J. i J. S, B. Č, da je to bio prvi sastanak na kojem se raspravljalo o predmetu “Građa”, da se on ne može sjetiti prethodnih sastanaka koji se odnose na taj predmet, ali da je postojala svakodnevna komunikacija sa šefom Područne jedinice Banjaluka G. D, da on se sa sigurnošću ne može izjasniti da li je znao da postoji rješenje koje je doneseno 03. januara 2017. godine. Da je sastanak zakazan da se prikupe informacije, te utvrdi zašto su mediji tako nastupali da je RUGIPP bila u žiži interesovanja, da je bilo opravdano zakazati sastanak, da je na tom sastanku saznao da je predmet vraćen prvostepenom organu, da on kao direktor ne može znati sve pojedinosti, da on nije dobio informaciju da je rješenje izmijenjeno, niti se u vezi toga raspravljalo, ali da je tačno da on u svojoj praksi nije imao takve slučajeve, da se od drugostepenog organa traži povrat spisa radi utvrđivanja novih činjenica, da on smatra da je pogrešno postupanje upravnog organa u pogledu ne obavještavanja Grada Banjaluka. Objasnio je način na koji je dostavljen prvostepeni predmeta “Građa” a.d. Banjaluka, da je tačno i to da je vršen nadzor o postupanju upravnog organa, da on nije donio odluku o presignaciji predmeta cijeneći da na prvostepeno rješenje postoji mogućnost izjavljivanja žalbe, da on nije želio da ulazi u nadležnost prvostepenog organa, da mu je poznato da je donesen zaključak o ponavljanju postupka na koji zaključak je kasnije Grad Banjaluka izjavio žalbu, da on i nije mogao preduzimati radnje bilo kakve obzirom da je rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu “Građa” a.d. Banjaluka postalo pravosnažno. potvrdio je da ga je predmetu “Građa” a.d. Banjaluka obavijestila saradnica B. Č, da je navedeni predmet vraćen Područnoj jedinici Banjaluka, te da je nakon vraćanja predmeta prvostepeni organ usvojio žalbene navode, te donio novo rješenje kojim je usvojen zahtjeva “Građa” a.d. Banjaluka i utvrđeno da ima pravo svojine, da se on slaže sa time da ZUP predviđa mogućnost da se nakon izjavljene žalbe, cijeneći navode žalbe može upotpuniti činjenično stanje, to odredbe ZUP dozvoljavaju, da su se u njegovoj praksi takvi slučajevi rijetko događali, da je u predmetu “Građa” bilo nužno prethodno utvrditi da li se radi o izgrađenom ili neizgrađenom zemljištu, a ukoliko na zemljištu postoje objekti u takvim slučajevima se utvrđuje zemljište za redovnu upotrebu objekta, da je po njegovom mišljenju potrebno bilo uključiti Grad Banjaluka kao stranku u postupku na taj način bi bila stvorena situacija da je Grad imao mogućnost da izjavljuje žalbe, te da koristi druga pravna sredstva u cilju zaštite svojih interesa.

Svjedok optužbe V. S. je na glavnom pretresu izjavio da je on zaposlen kao Okružni javni tužilac u Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka, da je on kao okružni javni tužilac u određenom periodu postupao u predmetu koji se odnosio na anonimnu prijavu o nezakonitom postupanju u RUGIPP, kao i u Pravobranilaštvu, Sjedište zamjenika u Banjaluci, objasnio je proceduru postupanja po anonimnoj prijavi, postupanje istražioca koji rade u Policijskoj upravi Banjaluka, da je on negdje od mjeseca novembra 2016. godine, pa sve do kraja mjeseca juna 2017. godine, obavještavan u predmetu koji je vođen pred RUGIPP, pred sudovima, te je od ovlaštenog službenog lica koji je bio zadužen sa predmetom G. N. tražio da sačini službenu zabilješku sa detaljnom analizom sve dokumentacije, a radilo se obimnom predmetu i sjeća se da mu je dostavljena službena zabilješka koja je dostavljena 05.07.2017. godine prema kojoj službenoj zabilješci je postojala prema policiji sumnja o postojanju kriminalne grupe koja se pojavljivala u

predmetu Varnica Marije. Spominjana su neka lica i to zaposlena u RUGIPP kao i u Pravobranilaštvu sjedište zamjenika u Banjaluci, pa je nakon toga ocijenio da bi se moglo raditi o djelu iz nadležnosti Republičkog javnog tužilaštva, te je kompletan spis negdje 06.07.2017. godine dostavio Republičkom javnom tužiocu, a od ovlaštenih službenih lica je tražio da mu se dostave izvještaji o do tada prikupljenim priložima i obavještenjima. Tada ga je ovlašteno službeno lice obavijestilo da u policiji nije praksa da se na pola predmeta prekine rad na predmetu, da to nedozvoljava njegov načelnik, da ga je obavijestio da dalje ne može postupati s obzirom da to nije njihova nadležnost, pa je od njega zahtijevao da uputi pismeni zahtjev što je i učinio 19.07.2017. godine, a 20.07.2017. godine mu je dostavljen izvještaj sa prikupljenim obavještenjima i analizom cjelokupne dokumentacije sa priložima, a kasnije negdje 21.07.2017. godine predmet je dostavljen Republičkom javnom tužilaštvu, Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije i organizovanog kriminala kako bi se utvrdilo eventualno nezakonitosti dr S. M. (2), a Republičko javno tužilaštvo je preuzelo rad na navedenom predmetu. Navodi da poznaje D. A. iz razloga što ga je tužilac u nekim predmetima saslušavao kao svjedoka dok je u nekim predmetima imao status osumnjičenog, ali je donešena naredba o obustavi istrage protiv istog. Takođe, poznaje G. D. iz viđenja i kada se isti nije kompletirao dok optuženu K. D. i ne poznaje, nije nikada ni vidio u životu. Potvrđuje da optuženu M. Ž. poznaje obzirom da je ista radila u Osnovnom sudu Banjaluka kao pripravnik, a da je po njegovom saznanju kasnije otišla da radi u RUGIPP-u, da je od njih jedino kontaktirao sa M. Ž. dok je radila u Osnovnom sudu Banjaluka kao sudijski pripravnik u krivičnom odjeljenju, da su ti kontakti kao i sa svim drugim kolegama, samo su se pozdravljali, dok druge kontakte nije ostvarivao. Dalje, navodi da je on u jednom predmetu koji se vodio u upravnom postupku, a vezano je za uspostavu zemljišta koje je neophodno i potrebno za izgrađeni objekat, baraka u Budžaku koja je dio njegovog vlasništva, a jedan dio bivše supruge, da je vođen upravni postupak po zahtjevu njegove supruge, da se sa M. Ž. susreo slučajno u prolazu, te ju je pitao da li je ona nešto radila u predmetu „Varnica Marije“ na šta mu je ona odgovorila da nije ništa radila u tom predmetu i da je bolje što nije postupala obzirom da tamo ima svašta po njegovom ličnom mišljenju, da je to jedini kontakt i razgovor sa optuženom M. Ž. Dalje, navodi da je u maju 2018. godine tražio da bude obaviješten od Republičkog javnog tužilaštva, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije i organizovanog kriminala da ga obavijesti o tužilačkoj odluci u predmetu S. M. (2) dok optuženi i nisu pominjani u dopisu. Na upit odbrane potvrđuje da je u prolazu u tržnom centru upitao M. Ž. je li šta radila u predmetu „Varnica“ ona mu odgovorila da nije i tako se završio razgovor, da je napismeno obavijestio ovlaštena službena lica da predmet preuzima Specijalno tužilaštvo, da je naknadno dobio izvještaj i od ovlašćenih službenih lica tražio da mu izvrše analizu dokumentacije radi prosleđivanja Republičkom javnom tužilaštvu te potvrđuje da ni do danas nije donesena naredba o sprovođenju istrage sve iz razloga što nije dostavljen izvještaj tužilaštvu.. Navodi da optužena M. Ž. nije uopšte pominjana iako je u izvještaju samo spominjana zloropotreba u tom predmetu niti je imao komunikaciju sa optuženom. Prilikom dodatnog ispitivanja od strane tužioca objašnjava da nije ulazio u strukturu izvještaja od policije obzirom da je predmet dostavljen Republičkom tužilaštvu. Naveo je neka od spominjanih imena A. (1), S. Č. (1), N. (1) ili N. (2), porodicu Z. (2) koji su bili investitori u jednoj zgradi kao i da je neka saznanja dobio od tužioca prilikom njegovog saslušanja. da nije imao saznanja o bilo kakvom postupanju optuženih dok je on dužio predmet, dok mu je kasnije rečeno da su navodno optužena M. Ž, G. D, navodno od lica S. i A. (1) tražili neki novac, a da predmet ostane kod njega, da se ne prosleđuje u Republičko javno tužilaštvo, Posebno odjeljenja za suzbijanje korupcije i organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, da je kasnije preduzimaio radnje, te da se neke tvrdnje novinara se ne podudaraju. Spominjanje datuma 12.07.2017. godine kada je navodno održan sastanak između G. D. i A. (1) kao i datum od 14.07.2017. godine, kada oni to prijavljuju policiji. Istakao je da se pogrešno smatra da postoji neka istraga u Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka, da sve što se pričalo je bila nemoguća misija o kojoj pričaju u medijima, da nije postojalo bilo kakvo “sređivanje predmeta”. Navodi da on vidi situaciju da A. (1) i S. i nisu bili sa M. Ž. da se radi samo o kako navodi pokrenutoj mašineriji koja je pokrenuta 12.07.2017. godine a po njegovom mišljenju Grad Banjaluka je u

predmetu „Varnica Marija“ oštećen, da je on krajem 2017. godine konkurisao za glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine kao i to da su sve radnje navedene putem medija nemoguće u odnosu na njega niti on dozvoljava da mu se inputira da neko ima službeni uticaj na lica koja su zaposlena u Geodetskoj upravi obzirom da oni funkcionalno nemaju nikakve veze sa Tužilaštvom, da se ne može raditi o pretpostavljenom uticaju u smislu da poznaje M. Ž. ili pak D. A, vodeći neku istragu protiv njega ili pak saslušaj, niti on može biti uvučen u bilo kakvu priču, a ni kriv ni dužan. Potvrđuje da nikada nije komunicirao sa optuženim G. D, da je on sa glavnim tužiocem specijalnog tužilaštva telefonom dogovario način preuzimanja mnogih predmeta, da ona ima korektan odnos od 2003. godine od kada rade zajedno i često je istog i usmeno obavještavao u pogledu krivičnih djela primanja i davanja mita, te potvrđuje da je od 12.07.2017. godine policiji naređeno da prekine rad, a radilo se o obimnoj dokumentaciji koju je bilo nužno popisati, da se u postupanjima nije radilo o predmetu koje je postupala optužena M. Ž, dok su u predmetu „Marija Varnica“ kao službeno lice postupali S. D. i A. N, pa mu nije poznato da li su oni imala status osumnjičenih, a da mu je poznato da je predmet „Marija Varnica“ preuzet od strane RJT, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije i organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala. Iznosi da kod njega postoji listing poziva i da su kroz izvještaje pominjana imena A. (1), S. N. (1), N. (2) i referent Č. (1) a samo je jednom je pomenuto ime optužene M. Ž, da je postojala komunikacija sa Specijalnim tužilaštvom u vezi predmeta S. M. (2).

A. N, svjedok optužbe je na glavnom pretresu izjavio da je bio zaposlen na poslovima savjetnika za pravne poslove gradonačelnika Grada Banjaluka, da na tim poslovima radio od 28.11.2016. godine. Potvrđuje da poznaje optuženog G. D. još od 2010. godine kada je radio kao pripravnik u Pravobranilaštvu RS dok optuženu M. Ž. poznaje još iz studentskih dana, dok je optuženog D. A. upoznao otkada je počeo da radi kao savjetnik za pravne poslove gradonačelnika Grada Banjaluka, a optuženu K. D. poznaje od 2012. godine. Potvrđuje da je dana, 12.07.2017. godine telefonom ga pozvao optuženi G. D. pred kraj radnog vremena otprilike oko 14,40 časova, te mu predložio da se nađu u hotelu „Talija“ i tom prilikom ga zamolio da pozove i S. D, iz razloga što je on njegov broj izbrisao u svom telefonu. Ističe da mu u telefonskom razgovoru G. D. nije saopštio zbog čega treba da se nađu i da su se oni ranije susretali kroz posao, a kada su došli u hotel „Talija“ optuženi G. D. mu je saopštio da je bio sastanak u Geodetskoj upravi na kojem sastanku su bili prisutni on, optuženi, D. A. i B. Č, kao i još neka lica iz geodetske uprave, ali da se ne može sjetiti imena svih prisutnih, da je tema razgovora bila rješavanje imovinsko-pravnih pitanja na lokalitetu Rakovačke bare. Na tom sastanku učestvovao je i on kao predstavnik gradske uprave. Na upit odbrane potvrđuje da je on radeći posao savjetnika gradonačelnika Grada Banjaluka imao potrebu da obavijesti svoje pretpostavljene o načinu rješavanja imovinsko pravnih poslova i da je on podnio krivičnu prijavu. Iznosi da su postojale informacije putem medija u predmetu „Varnica Marija“, da se ne može sjetiti zaključka u novinama „Faktor“ u kojima je objavljena i njegova fotografija kao i to da je vezi tog predmeta pisao i V. S, da su pisanja po njegovom sjećanju prije njegovog sastanka u hotelu „Talija“ ali da sva ta događanja nisu bila od uticaja na podnošenje krivične prijave. Potvrđuje da je prilikom razgovora svjedok S. D. rekao da je to izmišljena konstrukcija i da on u tom trenutku o tome nije ni razmišljao. Potvrđuje da ništa nije od njega traženo niti pominjana bilo kakva cifra ali da je on razumio da je od njega tražen novac i da od njega niko ništa nije zahtijevao niti mu je poznato koji je bio postupajući tužilac. Nije spominjano ni davanje na kafu niti kontaktirao posle tog sastanka optuženu M. Ž. mada je poznaje još sa fakulteta i da je imao njen broj telefona. Iznosi da je S. D. rekao da se radi o smiješnoj konstrukciji o bilo kakvom pritisku na tužioca od strane specijalnog tužilaštva i da o tome da li će Okružni javni tužilac ustupiti predmet Specijalnom tužilaštvu ne odlučuje tužilac Okružnog tužilaštva. Nakon što mu je od strane Tužilaštva predodčen Zapisnik o prijemu usmene krivične prijave sačinjene od strane Uprave za organizovani i teški kriminalitet MUP RS zavedenu pod brojem 03/1-236/17 od 14.07.2017. godine potvrdio je da je on lično potpisao navedenu prijavu, da je razlog obavještavanja gradonačelnika kao i zamjenika gradonačelnika Grada Banjaluka, smatrao kao svoju dužnost da ih obavijesti o sadržaju razgovora sa G. D, to je učinio

isti dan, 12.07.2017. godine, da je tačno i to da ih je obavijestio da će podnijeti krivičnu prijavu kao i to da mu je poznato da je u to doba bilo problema u pogledu komunikacija između Pravobranilaštva i Grada Banjaluka zbog nekih predmeta. O problemima u pogledu komunikacije je saznao na sastancima kao i iz medija. Objašnjava da je prilikom podnošenja prijave otišao do zgrade MUP-a RS-e koja se nalazi na Starčevici, gdje je na portirnici upućen gdje treba da podnese prijavu i da je od njega kao ovlašteno lice izjavu uzimao Š. S, da prilikom razgovora nije bilo ni govora o bilo kakvom njegovom angažovanju kao informatora. Dalje, iznosi da je takođe izjavu dao i pred tužiocem kao i to da u vrijeme razgovora sa optuženim G. D. nije znao da je podnesena prijava i protiv njega niti je provjeravao da li je protiv njega prijava podnesena, a sa optuženom M. Ž. i nije bio u kontaktu. O tome da se u kancelariji optuženog D. A. pričalo saznao je od G. D. prilikom razgovora u hotelu „Talijski“, da je sve do tog razgovora sa istim bio u korektnim odnosima dok tvrdi da tada D. A. i nije uopšte poznao, niti je naknadno poslije podnošenja prijave razgovarao sa gradonačelnikom kao i zamjenikom Grada Banjaluka. Na upit optuženog G. D, navodi da je nakon što je dao izjavu ovlaštenom službenom licem Š. S. Na upit branioca optužene M. Ž, tvrdi da nikada nije kontaktirao istu, kao i to da ona nije bila prisutna prilikom vođenja razgovora sa optuženim G. D. u hotelu „Talijski“ niti je smatrao da nakon toga razgovora ima potrebu da istu pozove telefonom, kao i to da je nakon razgovora u hotelu „Talijski“ rekao S. D. da će podnijeti krivičnu prijavu, da on o tome ništa nije komentarisao, već je samo rekao da je uredu je, niti je sa S. D. razgovarao za prijavu koja se odnosi na njega obzirom da uopšte nije znao da je prijava podnesena. Iznosi da mu nije poznato ime tužioca kojem je trebalo nešto dati na kafu, da se od njega ništa nije ni traženo kada je u pitanju novac niti je bilo govora gdje treba isti novac podnijeti, niti on može tvrditi da je optužena M. Ž. bilo šta rekla u pogledu potvrde davanja novca, već je o razgovoru da je trebalo tužioca počastiti, saznao od optuženog G. D. prilikom razgovora u hotelu „Talijski“. Na upit optužene M. Ž. potvrdio da je sa istom u korektnim odnosima, da se poznaju još sa fakulteta, da ga ona nikada nije pozvala u vezi predmeta „Varnica Marije“ niti o održavanju glavnog pretresa. Na upit optužene M. Ž. tvrdi da mu nije nuđen bilo kakav novac koji je obilježen, a da on smatra da razgovor sa G. D. za njega nije bio prijatan s obzirom na njegovu sadržinu, a nakon što mu je predočen zapisnik o njegovom saslušanju od strane tužioca pod brojem T12 1 KTK 000385 17 od 07.12.02017. godine potvrdio je da je on sva ta događanja u pogledu sastanka smatrao kao pokušaj diskreditacije njega i gradonačelnika Grada Banjaluka u vezi afera sa gradskim građevinskim zemljištem. Na upit suda je potvrdio je da nije bilo jasno niti bliže određenih radnji koje su se odnosile na to kako bi se počastio tužilac, da on nakon što mu je događanja sa sastanka ispričao optuženi G. D. nije shvatio kao ponudu da se treba počastiti postupajući tužilac, već da je on to shvatio kao obavještenje šta se događalo na sastanku i da je stekao utisak da je potrebno nešto ispitati, ali da on u razgovoru sa optuženim G. D. u hotelu „Talijski“ nije shvatio kao nebitan razgovor već kao ozbiljan razgovor, pa je iz tih razloga nadležnim organima istog i prijavio.

S. D, svjedok optužbe je na glavnom pretresu potvrdio da je sredinom jula ga je pozvao A. N. te mu je saopštio da ga je pozvao G. D. i zamolio da dođu hotel „Talijski“, iz razloga što ih treba. Na samom početku kada je došao u hotel počela je neobavezan razgovor, a nakon toga im je optuženi G. D. ispričao da su u RUGIPP imali sastanak i da mu je tom prilikom optužena M. Ž. ispričala da ona ima kolegu koji radi u Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka od kojeg je zatraženo da ustupi predmet Republičkom javnom tužilaštvu Banjaluka, ali bi on taj predmet završio tako što bi ga arhivirao, ali bi za to ga trebalo „počastiti kafom“. Ističe da po njemu ta priča sama po sebi bila bez veze, obzirom da u predmetu „Varnica Marija“ po njemu nema ništa nezakonito i da je sva ta priča po njemu smiješna, pogotovo što on zna da kada je u pitanju preuzimanje spisa od strane Republičkog javnog tužilaštva nije potrebna bilo kakva saglasnost niti odobrenje tužioca Okružnog tužilaštva, pa iz tih razloga odmah dok su sjedili za stolom saopštio optuženom G. D. kao i A. N. da je to samo jedna naivna i smiješna priča, a nakon što su popili piće otišli su iz hotela „Talijski“. Iznosi i druge pojedinosti o njegovom saslušanju od strane ovlaštenih službenih lica kao i to da je optuženi G. D. dok je sjedio u navedenom hotelu djelovao

zabrinuto, da on bez obzira na saopštenje koje je optuženi G. D. njima rekao radi se o sadržini razgovora između njega i M. Ž. i nije pridavao bilo kakvom značaju obzirom da nije u vezi sa stvarnošću i da je sav taj razgovor shvatio kao razgovor između djece niti je on to shvatio kao bilo kakvu ponudu da se da novac zbog oduzimanja nekih radnji od strane tužioca Okružnog javnog tužilaštva. Na upit odbrane optužene M. Ž. istakao je da je i A. N. prokomentarisao da su to gluposti, da niko nije tražio novac. Na upit optuženog G. D. se izjasnio da se on nemože izjasniti da li je to bilo prenošenje informacije niti se može reći da je bilo trgovine uticajem niti on može čitati njegove misli i da je to shvatio kao prenošenje sadržaja razgovora između njega i M. Ž, a da mu je poznato i to da je u predmetu „Varnica Marija“ postupao svjedok A. N. da se imovina po kojoj je odlučivano u navedenom predmetu nalazi u području Banjalučkog polja u blizini stare toplane, da se na tom lokalitetu grade stambene zgrade da su se iste gradile i u vrijeme njegovog saslušanja pred ovlaštenim službenim licima, kao i to da mu je poznato da mu je predmet „Varnica Marija“ u upravnom postupku završen, da su se u predmetu „Varnica Marija“ vodi više upravnih postupaka i sudskih sporova. I u pogledu imovine navedenog lica postoji više presuda. Na upit odbrane M. Ž. potvrdio je da nije imao telefonskih komunikacija sa istom, da je poznaje samo iz viđenja, dok je kontaktirao sa A. N. telefonom, ali da se sa istim intenzivno ne druži kao i to da mu je poznato da je protiv njega i A. N. i drugih iz medija lista „Faktor“ saznao da postoje prijave. Potvrđuje da je tačno da je saslušan od strane ovlaštenih lica MUP RS da su ga oni pozvali na mobilni telefon, te mu rekli da je potrebno da dođe u prostorije MUP RS. Tvrdi da je prilikom njihovog poziva nije mu bila poznato zašto je trebalo da dođe, a prilikom saslušanja saznao da je A. N. radnik Gradske uprave Grada Banjaluka podnio prijavu u kojoj piše da je zajedno sa istim sjedio u hotelu „Talijski“ i da je potrebno da ispriča sve što mu je poznato u vezi navedenog razgovora, da je on sav razgovor u hotelu „Talijski“ shvatio kao neozbiljan razgovor bez bilo kakvog značaja, da je tačno i to da mu je pripadnika MUP-a nuđena saradnja u pogledu predaje novca, ali da im je on saopštio da on to ne može da uradi. Prilikom dodatno ispitivanja od strane tužioca nakon što je tužilac predao zapisnik o njegovom saslušanju MUP-a RS broj 03/1-237/17 od 14.07.2017. godine ponovo je potvrdio da su to sve samo gluposti i smiješne stvari da neko najvjerovatnije nastoji od njih pribavi novac i da je to njegov utisak. Na upit odbrane optuženog G. D. potvrdio je da je radio u Pravobranilaštvu kao i u Ministarstvu pravde i u opštini Banjaluka, na poslovima šefa odsjeka za pravna pitanja i propise u kabinetu gradonačelnika, da se on sjeća kada je A. N. primljen u Pravobranilaštvo RS, da je tačno da je on A. N. upoznao radeći u Pravobranilaštvu obzirom da je on tamo radio, da je sva ta priča optuženog G. D. je bila samo prepričavanje sa sastanka u RUGIPP, a da nije bilo govora o tome ko treba dati, gdje treba dati novac i da mu je to sve izgledalo smiješno.

Vještak Zoran Gavrić je na glavnom pretresu potvrdio da je vršio identifikaciju parcela navedenih u tački 1 i 2 optužnice o kojim je odlučivano u predmetu „Naš dom“ i „Građa“ da je izvršio upoređivanje starog i novog premjera te je objasnio koje parcele po novom premjeru odgovaraju starom premjeru, da je iste uporedio sa zk ulošcima. Objasnio je da su podaci novog premjera nastali na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja, da su plavom bojom u nalazu i mišljenju upisani brojevi po novom premjeru a pink bojom brojevi po starom premjeru odnosno zemljišno knjižno stanje. Na upit odbrane potvrdio je da je bio na licu mjesta, ali da je moguće da to nije napisano u nalazu i mišljenju, da podatke koje je naveo u nalazu i mišljenju su podaci koji postojali u vrijeme izrade istog.

Vještak Vučen Boja je na glavnom pretresu potvrdila da je na Listi stalnih sudskih vještaka, da je na osnovu naredbe Republičkog javnog tužilaštva izvršila vještačenje tržišne vrijednosti preduzeća „Naš dom“ a.d. Banja Luka i građevinskog zemljišta preduzeća „Građa“ a.d. Banja Luka. Dalje, navodi da je bila na licu mjesta, te da je predmetne nekretnine slikala, pogledala sve objekte i upoznala se sa stanjem objekata. Iznosi pojedinosti u pogledu objekta u Grčkoj ulici, a to je da je prvi sprat u funkciji, dok postoje i pomoćni objekti u kojima je primjetila šivaće mašine. Objašnjava da na objektu preduzeća „Naš dom“ nije primjetila značanja oštećenja,

osim što je krov u lošem stanju, a takođe i stolarija kao i sanitarni čvorovi su u dosta lošem stanju i da je objekat pod zaštitom. Navodi i druge pojedinosti u vezi sa navedenog objekta, te određuje bliži lokalitet, a to je da se nalazi u blizini kod glavnog parkinga preko puta Muzeja „Savremene umjetnosti“. Ističe da je prilikom procjene navedenog objekta upotrijebila metodu uporednih vrijednosti, pri tom cijeneći vrijeme izgradnje objekata, a to je 1912. godine, te vrijeme izgradnje pomoćnih objekata koji su izgrađeni 1968. godine. Dalje, navodi da je ispitivanjem tržišta uzela tri ponude za nekretnine u blizini kao i to da je uzela cijenu vrijednosti Poreske uprave za poslovne objekte, pri tom objašnjava zonu gradskog građevinskog zemljišta te na koji način je izvršila procjenu vrijednosti, rizike tržišta, prosječnu cijenu kvadrata objekat, kao i to da se radi o objektu koji se nalazi u centru Banjaluke i da je vrijednost korisne površine metra kvadratnog 3.100,00 KM a kako se radi o površini 625 metara kvadratnih, koja predstavlja neto površinu korisnog prostora, da je cijenila potrebu ulaganja u objekat, njegovo redovno održavanje, te je cijeneći sve navedene parametre kao i umanjenja cijenila da je tržišna vrijednost navedenog objekat za 2020. godinu 1.943,730,00 KM, pri tome objašnjavajući na koji način je cijenila toleranciju tržišne vrijednosti. Objasnjava i to da je prilikom procjene tržišne vrijednosti „Građe“ a.d. Banjaluka, posjedovala podatke o nekrentinama pri tome opisujući položajni oblik predmetnih nekrentina, gdje se iste nalaze, u kojoj zoni gradsko građevinskom zemljištu se radi, te da je neposrednim opažanjem utvrdila da postoje objekti koji su u ruševnom stanju, da su neki od njih zapušteni, te je objasnila privedenost zemljišta namjeni, te da su na predmetnim nekrentinama prema katastarskoj evidenciji postojalo cijepanje određenih parcela, da ima i parcela koje su u privatnom vlasništvu, i da je takođe da u pogledu procjene vrijednosti se rukovodila tržišnom ponudom pri tome, ističiću koje kriterijume je cijenila, koja umanjenja je primjenila, te da je vrijednost tih nekrentina 3.312,587,00 KM, te do detalja objasnila namjenu zemljišta koji dio zemljišta je predviđen za redovnu upotrebu postojećih objekata, koje zemljište je određeno kao parking prostor. Na upit odbrane ističe da je uradila otprilike 10 nalaza i mišljenja u krivičnom postupku, te da je prilikom izrade svog nalaza i mišljenja koristila validnu dokumentaciju, a to je zemljišno-knjižnu evidenciju, te objasnila na koji način je obišla predmetne nekretnine nakon identifikacije vještaka geodetske struke, da je iste fotografisala, a što je vidljivo na osnovu fotografija koje čine prilog nalaza i mišljenja, da je ona na osnovu regulacionog plana potvrdila da se radi o spomeniku kulture, pa prema regulacionom planu su jasno i precizno određeni gabariti objekat, njegova spratnost, što je opisano na strani 8 nalaza i mišljenja vještaka. Objasnila je i to da je zemljište neophodno potrebno za upotrebu objekat i čini pravno jedinstvo sa objektom, te je na osnovu svih tih parametara kao i uzetih vrijednosti pribavljenih i utvrdila vrijednost predmetnog objekta. Objasnila je i to da je zemljište koje se nalazi u kompleksu preduzeća „Građa“ a.d. Banjaluka privedeno namjeni i da je moguća takva situacija iako se radi o objektima koji su neupotrebljivi. Pri tome objašnjava da se radi o devastiranim nastrešnicama koje su korištene kao skladišni prostor, da je ona sve tu utvrdila obilaskom predmetnih nekrentina, te da je primjetila da se radi o zapuštenim nekrentinama, te da ona i nije smatrala sve nekretnine i moraju biti fotografisane a cijeneći da je ona vještak arhitekonsko građevinske struke nema ograničenja da bude i procjenitelj predmetnih nekrentina. Objasnila je i to da je ona koristila jednu od tržišnih metoda izrade svog nalaza i mišljenja, analizom tržišta pri tome cijeneći sve pogodnosti koje nekretnine imaju, njihovu namjenu, pa je na osnovu upravo tržišnih vrijednosti procijenila vrijednost navedenih objekata. Objasnila je i to da komparativna metoda se koristi na osnovu pribavljenih ponuda susjednih nekrentina, probavljenih podataka Poreske uprave i da je cijenila da su objekti montažno-demontažni, što je svakako uticalo na procjenu vrijednosti.

Izvedeni su i dokazi odbrane i to subjektivne prirode, saslušani su svjedoci odbrane: K. J, T. P. M, A. M, P. B, B. Č, K. A, S. M, D. R, H. E, K. S, M. B, O. N, T. V, , S. M. (1), D. Lj, I. S, i vještaci Siniša Cvijić.

Svjedok odbrane K. J. je na glavnom pretresu potvrdila da je ona od 2002. godine do 2018. godine, radila u RUGIPP na poslovima višeg stručnog saradnika za drugostepeni postupak

i njena kancelarija je bila u Bijeljini. Potvrđuje da je odlučivala o izjavljenim žalbama protiv rješenja prvostepenog organa područnih jedinica kao i o vanrednom pravnom sredstvu, da je prilikom odlučivanja bila potpuno samostalna. Navodi da je kao viši stručni saradnik za drugostepeni postupak izrađivala nacрте rješenja ispitujući činjenično stanje i provedeni postupak od strane prvostepenog upravnog organa i da su joj predmeti dostavljani poštom te da ju niko od optuženih nije zvao. Iznosi da se sjeća predmeta “Naš dom”, ali se ne može sjetiti datuma kada je zaprimila predmet i da se radilo o podnesenom zahtjevu u kojem je podnosilac zahtjeva “Naš dom” tražio pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine na osnovu odredbe člana 324. ZSP i da je u tom predmetu zahtjev navedenog preduzeća od strane prvostepenog organa bio odbijen, a takođe i žalba je odbijena, a kao razlog odbijanja koliko ona može da se sjeti je bio to što kapital preduzeća nije bio stopostotno u vlasništvu Republike Srpske da je nakon što je žalba odbijena pred Okružnim sudom u Banjaluci je vođen upravni spor u kojem je uvažena tužba preduzeća “Naš dom” sa datim uputama da prvostepeni kao i drugostepeni organ nije pravilno odlučio o izmijenjenom zahtjevu. Postupajući po presudi Okružnog suda Banjaluka, predmet je vraćen na ponovni postupak, a nakon toga je preduzeće “Naš dom” izmijenilo zahtjev na način da je zatražilo utvrđivanje prava svojine uz primjenu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Iznosi da po Zakonu o javnom pravobranilaštvu, Pravobranilaštvo zastupa Republiku Srpsku i jedinice lokalne samouprave, da je tokom postupka ispitala da li su ispunjeni uslovi u pogledu zastupanja da je utvrdila da je postupak pravilno sproveden, pravilno je angažovan vještak građevinske struke, da je postojala potrebna neophodna dokumentacija IRB-a, te da su pravilnom ocjenom svih provedenih dokaza postojali uslovi da se utvrdi pravo svojine na objektu koji je bio predmet privatizacije kao i zemljištu koje je neophodno potrebno za njegovu redovnu upotrebu. Objasnila je to da bez obzira što je Skupština opštine Banjaluka upisana kao organ upravljanja bilo nebitno u konkretnom slučaju obzirom da je zemljište na osnovu raznih evidencija vođeno kao društveno zemljište odnosno opštenarodna imovina i na takvoj imovini se upisivao organ koji je upravljao imovinu. Iznosi da nikada od strane službenih lica joj nije sugerisano na koj način da određeni predmet riješi niti je ona dozvoljavala bilo kakve intervencije, da optuženog G. D. i ne poznaje kao i to da je u njenoj dosadašnjoj praksi bilo više predmeta u kojima je ona odlučivala u pogledu primjene odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, da je za nju predmet “Naš dom” bio kao i svaki drugi predmet i da ona koliko se može sjetiti prvostepeno rješenje bilo dobro urađeno, pravilno određeno ko su stranke i da je pravobranilaštvo učestvovalo u postupku. Ukazuje na supsidijarnu primjenu odredbi ZUP. Na upit tužioca ističe da nema dilema u pogledu toga ko su stranke kada je u pitanju primjena odredbe člana 8a Zakona o izmjeni dopuni ZPDKP, da presude u pogledu naknade štete i nisu od uticaja za rješavanje navedene upravne stvari obzirom da je privatizacija odobrena i objekat „Naš dom“ nije objekat od posebnog historijskog značaja i da je u rubric „C“ zemljišno knjižnog izvodka bilo upisano pravo korišćenje u korist navedenog preduzeća.

Svjedok T. P. M, svjedok odbrane je na glavnom pretresu potvrdila da je ona dobila predmet 2015. godine, “Naš dom” i to u fazi kada je trebalo postupati po rješenju drugostepenog organa i tim drugostepenim rješenjem poništeno je bilo drugostepeno rješenje kojim rješenjem je odbijen zahtjev “Našeg doma” za pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine. Navodi da je tokom postupka promijenjen pravni osnov zahtjeva kojim preciziranim zahtjevom je traženo da se utvrdi pravo svojine uz primjenu odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, nakon što je proveden postupka izvedeni dokazi doneseno je rješenjem kojim je usvojen zahtjev preduzeća “Naš dom” kojim je utvrđeno pravo svojine na objektu kao i na zemljištu koje je bilo predmet postupka. U postupku su kao stranke bili Pravobranilaštvo RS i preduzeće kojim je odobren program privatizacije i procedura je ispoštovana a kasnije je dostavljeno rješenje stranakama. Pravobranilaštvo je izjavilo žalbu i žalba je u drugom mjesecu 2016. godine odbijena, nije bilo tužbe u upravnom sporu tako da je donošenjem drugostepenog rješenja, isto je postalo pravosnažno. Da je odboren program pravatizacije utvrđeno je na osnovu uvjerenja Direkcije za privatizaciju, a nakon što je rješenje kojim je odlučeno o pravu, postalo pravosnažno i stavljanja

štambilja o pravosnažnosti je njena posljednja radnja u tom predmetu. Kada se vratila sa bolovanja bila je to krajem januara 2018. godine ponovo je preuzela navedeni predmet te u predmetu zatiče prijedlog za ponavljanje postupka u kojem se nalaze zaključak kojim je odlučeno tako što je zaključkom odbačen prijedlog kao podneseni od strane neovlaštenog lica, a postupajući po žalbi na navedeni zaključak, žalba je odbijena, a protiv tog rješenja pokrenut je upravni spor pred Okružnim sudom u Banja Luci i tom presudom je poništeno rješenje RUGIPP a u presudi je navedeno da Grad kao zainteresovano lice ima interesa da učestvuje u postupku i da je postupak potrebno ponoviti. postupajući u izvršenju navedene presude predmet je vraćen na ponovni postupak i odlučivanje a u međuvremenu je protiv presude 11 0 U 020710 17 U od 01.11.2017. godine podnesen prijedlog za vanredno preispitvanje Ističe da je postupajući po uputama presude Okružnog suda Grad upućen da samostalno postupi i na taj način je proširen krug stranaka u kojem su stranke bili "Naš dom", Pravobranilaštvo i Grad Banjaluka koji je samostalno štitio svoje interese i Grad Banjaluka je zastupala V. J. Iznosi da su vođeni i parnični postupci između Grada Banjaluka i preduzeća "Naš dom" u kojima postoje presude koje se odnose na predaju u posjed Gradu Banja Luka kao i da je vođen parnični postupak u pogledu naknade štete. U ponovljenom postupku Pravobranilaštvo RS kao i Grad Banjaluka su imali iste zahtjeve nisu postojale razlike u pogledu njihovih izjašnjenja čak je po njenoj ocjeni bilo prepisivanja ranijih izjašnjenja a nakon provedenog postupka, u ponovljenom postupku doneseno je rješenje kojim je zadržano na snazi ranije rješenje, to je rješenje od 01.12.2015. godine, cijeneći da su provedeni identični dokazi i da je ranije rješenje bilo zakonito. Nakon toga utvrđuje da je rješenje koje je doneseno 15.3.2018. godine dostavljeno strankama, Pravobranilaštvu, punomoćniku "Naš dom" kao i Gradu Banja Luka. Na to rješenje je izjavljena žalba od strane Grada Banjaluka i Pravobranilaštva Republike Srpske a rješenjem RUGIPP žalbe su odbijene a nakon toga je pokrenut upravni spor. Potvrđuje da je navedeno rješenje kao šef područne jedinice potpisao A. M, koji je i danas šef navedene područne jedinice i po njenom saznanju donesena je drugostepena odluka kojom je odbijena žalba koje rješenje je potpisala direktor RUGIPP P. B. Navodi da je pokrenut upravni spor protiv tog rješenja ali da ona nema informaciju da li je isti okončan. Objašnjava da je pravni osnov za postupanje bila primjena odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP-a kako su svi provedeni dokazi uključivanje Grada Banjaluka u cjelokupni upravni postupak, ispoštovana je odredba člana 38. ZUP. Svjedok objašnjava upise u rubrici B kao i rubrici C da je kao organ upravljanja bila upisana Skupštine opština Banjaluka dok je u rubrici C sa pravom korištenja bez prava raspolaganja bio upisan podnosilac zahtjeva "Naš dom" i sam upis Skupštine opštine Banjaluka kao organa upravljanja i nije bilo od bilo kakvog značaja iz razloga što je zakonom koji je donesen 1965. godine radi se o Zakonu o nepokretnosti u društvenoj svojini pretvoreno u pravo korišćenja i da je članu 6 jasno navedeno da sam upis i označavanja organa upravljanja nema pravnog značaja i da se takav upis i ne smatra upisom obzirom da je izvršena transformacija prava upravljanja u pravo korišćenja, a nadležni organi nisu po službenoj dužnosti provodili promjene na osnovu navedenog zakona. Navodi i to da je članom 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP propisano ko su stranke u postupcima koji se vode u upravnom postupku u pogledu utvrđivanja prava svojine na zemljištu i objektima gdje je izvršena privatizacija, da su stranke u tim postupcima Pravobranilaštvo RS i preduzeće koje je vršilo privatizaciju imovine. Iznosi da je takvih slučajeva bilo dosta, da je izvršena uknjižba prava svojine upravo na osnovu rješenja kojim je utvrđeno pravo svojine i da u takvim slučajevima Grad Banjaluka uopšte i nije reagovao niti je tražio da bude uključen u upravni postupak. Objasnila je da se nekretnine preduzeća "Naš dom" nalaze u ulici Grčkoj broj 4. da je u rubrici "C" upisano pravo korišćenja u korist preduzeća koje je vršilo privatizaciju kao i to da postojanje ugovora u izvršenoj privatizaciji i nije propisano kao uslov da se utvrdi pravo svojine na osnovu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Potvrđuje da je prvostepeno rješenje koje je ona izradila potpisao rukovodilac područne jedinice G. D, da on na nju nije uticao u pogledu izrade nacrt odluke takođe da nije postojao bilo kakav pritisak na nju kao referenta prilikom izrade Nacrta novog rješenja koje rješenje je potpisao rukovodilac Područne jedinice A. M, koji i danas obavlja tu funkciju. Objašnjava i to da primjena odredbe ZPDKP ima prioritet u pogledu primjene odredbe

ZUP, da je poznato da su i nakon donošenja Odluka u upravnom postupku donesene presude po kojima je Upravni organ i postupao prihvatajući upute iz navedenih presuda, a da joj je poznato i to da je izjavljen zahtjev za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, da je tačno i to da je vođen i parnični postupak po tužbi preduzeća “Naš dom” da ona kada je donosila odluku je provjerom utvrdila da u zemljišnoj evidenciji odnosno u zemljišno knjižnom izvadku nije upisano bilo kakva zabilješka spora, a parnični postupak je vođen u vezi naknade štete da joj je poznato i to da je vođen parnični postupak po tužbi Grada Banjaluka protiv preduzeća “Naš dom” u kojem postupku je utvrđivano postojanje jačeg prava i da je na osnovu navedenog parničnog postupka “Naš dom” obavezan da preda u posjed nekretnine “Naš dom” Gradu Banja Luka i predmet tužbenog zahtjeva je vraćanje u posjed što po njoj nije vlasnička tužba, već se radi o posesornoj tužbi koja ne obavezuje upravni organ. Objasnjava da je rješenje koje je ona uradila dostavljeno strankama, a to su Pravobranilaštvu RS i podnosiocu zahtjeva “Naš dom” odnosno njihovim punomoćnicima obzirom da je zakon jasan, ko su stranke u postupku i da ona kao voditelj postupka i nije ovlaštena da cijeni ko su stranke u postupku obzirom da su jasno propisane da su stranke Pravobranilaštvo RS i preduzeće čija imovina je privatizovana, da je upravo jasno propisana i nadležnost upravnog organa da utvrđuje pravo svojine na imovini koja je bila predmet privatizacije, a kasnije su podnesene i tužbe u upravnom sporu. Na upit tužilaštva objašnjava da je Zakonom o Javnom pravobranilaštvu su propisane nadležnosti Pravobranilaštva i da je odnos Pravobranilaštva i Grada i nije od uticaja za vođenje upravnog postupka cijeneći da Pravobranilaštvo zastupa i Republiku i Grad Banja Luka, da po njenom mišljenju Grad Banjaluka nije stranka da je tačno i to da je ona preduzimala radnje dostavljanja spisa drugostepenom organu da je tačno i to da je dana 17.12.2015. godine zaprimljena žalba Grada Banja Luka zastupana po Pravobranilaštvu da je od strane Grada Banjaluka izjavljena žalba ali u toj žalbi je navedeno da je Grad Banjaluka zastupan po Pravobranilaštvu i žalbu je potpisao pravobranilac G. Lj. Navodi da na osnovu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na posjed i nije moglo biti upisano pravo svojine tom presudom je odlučeno o depoziranju kao i to da tokom vođenja upravnog postupka od strane Pravobranilaštva nije bilo prijedlog da se upravni postupak prekine radi raspravljanja prava svojine, a cijeneći da je postojalo uvjerenje Direkcije kao i program privatizacije u kojem su iskazane nekretnine bile predmet privatizacije te na osnovu druge dokumentacije kao i mišljenje vještaka građevinske struke M. B. obavljen uviđaj na licu mjesta odlučeno je o zahtjevu preduzeća “Naš dom”, a u obrazloženju rješenja kojim je odlučeno o pravu dati su razlozi. Na upit tužioca objasnila je da vođeni sporovi nisu ni mogli uticati na donošenje drugačije odluke obzirom da se o učešću Grada Banjaluka izjasnio Vrhovni sud Republike Srpske ukazujući da nisu postojali uslovi za ponavljanje postupka i da pravilnom primjenom odredbe člana 8a Zaokona o izmjeni dopuni ZPDKP nema uključivanja Grada Banjaluka, obzirom da program privatizacije odobren i izdano uvjerenje od strane Direkcije za privatizaciju.

Na glavnom pretresu svjedok odbrane A. M, je izjavio da je zaposlen u RUGIPP-u, Područna jedinica Banjaluka na mjesto kao šef područne jedinice Banja luka, da je navedene poslove obavljao i G. D. Potvrđuje da on kao rukovodilac Područne jedinice nije radio nacрте rješenja u predmetu „Naš dom“ obzirom da je nacrt rješenja sačinila u ponovljenom postupku T. P. M, koja je bila zadužena sa tim predmetima, a takođe u određenom periodu zbog bolovanja predmet je dužila i referent K. M. Nakon što je proveden ponovni postupak doneseno je prvostepeno rješenje kojim rješenjem je ostalo na snazi ranije rješenje kojim je utvrđeno da je privredno društvo „Naš dom“ steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala, a to prethodno rješenje je potpisalo G. D. Iznosi da je u samoj odluci o zahtjevu utvrđeno pravo svojine u korist navedenog privrednog društva i da je njemu poznato da je nakon što je prvostepeno rješenje dostavljeno Pravobranilaštvu RS-e i Gradu Banjaluka doneseno je drugostepeno rješenjem kojim je žalba odbijena. Potvrđuje da je u ponovljenom postupku Grad Banjaluka zastupalo lice zaposleno u Gradskoj upravi dok je Republiku Srpsku zastupalo Pravobranilaštvo RS, da nije postojao suprostavljeni interes a sam sadržaj žalbi izjavljenih kako od Grada Banja Luka, tako i Pravobranilaštva RS su identičan. Dalje navodi je on nema saznanja o tome kako je predmet

riješen i kakve odluke je donio Okružni sud u Banja Luci, kao i Vrhovni sud Republike Srpske i da naknadno učešće Grada Banjaluka nije bilo od uticaja na donošenje drugačije odluke. Objasnio je da je pred Vrhovnim sudom RS postupak po zahtjevu za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banja Luci, i da po njegovom saznanju navedeni pravni lijek je pokrenulo privredno društvo „Naš dom“ a.d. Banja Luka, da njemu nije poznato da li je kao referent u vrijeme kada je bila zadužena za predmet K. M. preduzimala ikakve procesne radnje obzirom da on kao šef Područne jedinice samo potpisuje i vrši kontrolu rješenja. Objasnio je i to da se dešavaju situacije u kojima se on kao šef Područne jedinice se ne slaže sa referentom i u takvim situacijama se usaglašavaju stavovi i da u predmetu „Naš dom“ nije postojao suprotavljeni interes između Grada Banjaluka i Pravobranilaštva Republike Srpske. Rješenje koje je on potpisao je broj 21.11/476-363/12 od 15.03.2019. godine, od strane optuženih nije postojao nikakav uticaj koji se odnosi na donošenje odluke, te je objasnio postupak koji se provodi u upravnom postupku i donosi rješenje kojim se utvrđuje pravo svojine nakon što se utvrde sve potrebne činjenice, a to su da se prethodno izvrši identifikacije zemljišta kao i objekata koji su bili predmet privatizacije na osnovu izvršenih upisa u zemljišnim evidencijama, te da u određenim slučajevima se angažuju vještaci odgovarajuće struke, a to su vještaci geodetske i građevinske struke, a u određenim slučajevima ukoliko za određeno područje ne postoji urbanistička regulativa obavlja se stručno mišljenje. Potvrđuje da se primjenjuje sudska praksa kao i to da se u predmetima u kojima se odlučuje o zahtjevu primjenom odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP kao stranke pozivaju Pravobranilaštvo RS i preduzeće koje je privatizovano. Iznosi da su predmeti „Naš dom“ i „Građa“ pravosnažno okončani i da je izjavljena i apelacija kao i to da je bilo više postupaka.

Na glavnom pretresu kao svjedok odbrane P. B. je istakla da je ona obavlja funkciju direktora RUGIPP, da je obavljala i druge poslove u upravi. Ističe da joj je poznato postupanje u predmetu u predmetu „Naš dom“, tako što je postupajući po uputama presude Okružnog suda u Banja Luci poništeno prethodno rješenje i predmet vratila drugostepenom organu na ponovno odlučivanje. Ističe da je rješenje u tom predmetu parafirala B. Č. tadašnji pomoćnik Sektora za imovinsko-pravne poslove a direktor je odbio da potpiše isto iz razloga što je smatrao da će imati problema sa R. I. tadašnjim gradonačelnikom Grada Banjaluka a B. Č. je tada rekla da odluka zakonita i urađena u skladu sa zakonom i da mu je tada B. Č. rekla da to rješenje preda optuženom D. A. da ga on potpiše. nakon što je postala direktor došlo je do hapšenja i do ponavljanja postupka. Objašnjava da se radilo se o više rješenja i to žalbama na rješenje kojim je prijedlog za ponavljanje postupka odbačen, kao i rješenje kojim je odlučeno o ukidanju klauzule pravosnažnosti, da su upravo zbog različitosti postupaka postojale i dvije žalbe, pa je tako presudom tužba odbijena koja je podnesena na odluku o zahtjevu za ponavljanje postupka, da je u jednoj presudi je tužba uvažena, tako da je to stvaralo nedoumice u pogledu samog načina ponavljanja postupka, a sve to je popraćeno i medijski. Ističe da se RUGIPP opredijelila na uputstva data u presudi kojom je tužba uvažena, a kasnije je Vrhovni sud RS je postupajući po zahtjevu za vanrednog preispitivanje navedene presude ukinuo presudu i ukazao na to da je upravni organ pravilno odlučio kada je odbacio prijedlog za ponavljanje postupka. U ponovljenom postupku se u osnovi isto odlučilo kao i prvi put, ali nakon što je u ponovljenom postupku učestvovao i Grad Banja Luka, mada je odlukom Ustavnog suda RS jasno određeno ko su stranke u datim postupcima. I nakon što je ponovno donesene odluke, donesena su i drugostepena rješenja, a uslijedile su i tužbe u upravnom sporu. Potvrdila je i to da je jasno odredbom člana 8a. Zakona o izmjeni ZPDKP propisana koja dokumentacija je potrebna prilikom podnošenja zahtjeva pri tome navodeći i dokumentaciju koja je podnošena u postupku privatizacije potrebi izjašnjavanja vještaka određene struke, da se radilo o identičnim žalbenim navodima i u ponovljenom postupku Grada Banja Luka i Pravobranilaštva RS-e, da se radilo o navodima u kojima se Grad pozivao na presude koje su se odnosile na predaju u posjed objekta koji je privatizovan da je u obrazloženju objašnjeno da u takvim žalbenim navodima nemaju nikakav pravni značaj obzirom da je privatizacijom kupljen kapital navedenog preduzeća, te objašnjava da se popisivanjem aktive su obuhvaćene nepokretnosti, da je vršena procjena, te je označena cijena akcija, a samom

kupovinom akcija se kupuje i nepokretnosti koje su navedene kao aktiva u preduzeću koje je privatizovano. Objasnila je i to da se samom kupovinom akcija ne stiče pravni osnov za upis prava svojine, pa je iz tih razloga primjenjujući odredbu člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP utvrđuje pravo svojine i koje služi kao pravni osnov da se provode promjene u odgovarajućim zemljišnim evidencijama. Potvrđuje da su upravo utvrđujući odlučne činjenice, te ocjenom žalbenih navoda žalbe odbijene i rješenjem kojim je utvrđeno pravo svojine je potvrđeno, da je ona ispitujući žalbe, te upise u ZK uložku u kojem je u rubrici „B“ vlasnički list upisana kao društvena svojina, a u rubrici „C“ je upisano pravo korišćenja, a samo naznačenje organa upravljanja i nije bilo od uticaja s obzirom da se radilo o društvenoj svojini, a pravo navedeno u rubrici „C“ je stvarno pravo tako da je u pogledu polaganja određenog prava prvostepeno rješenje sadržavalo sve razloge kojim je potvrđeno pravo svojine u korist podnosioca zatjeva. Objasnila je i to da samo naznačenje organa upravljanja u suštini i nije pravo i takav upis može da proizvede određeno pravo samo ukoliko ta prava nisu upisana u rubrici „C“, obzirom da je upravo označeni organ upravljanja vršio dodjelu prema ranijim propisima vršen upis u rubrici „C“, vlasničkog lista, a radi se o izvedenim pravima. Objasnila je i to da u postupku privatizacije kao obavezna radnja nije propisano zaključivanje ugovora niti je isti trebao da postoji obzirom da upravo nakon što stranka kupi akcije određenog preduzeća kasnije zaključuje ugovor sa prodavcem, a to je Republika Srpska, te se nakon toga ugovor knjiži i na taj način je riješeno oko hiljadu predmeta privatizacije u uknjiženo pravo na kupca. Objasnila je i to da se na osnovu aviosnimanja nemože steći pravo svojine kao i da je u postupcima primjene člana 8 a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP, *leks specijalis* u odnosu na odredbe ZUP-a. Potvrđuje da je ona posvetila veću pažnju u navedenim predmetima obziroma se vodi krivični postupak, da je podignuta optužnica objašnjavajući koji sve upravni postuci su nođeni u predmetu „Naš dom“ te odluke koje su donesene po tužbama vođenim u upravnim sporovima. Objasnila je da su jedinice lokalnih zajednica bile upisane kao organ upravljanja i sam upis organa upravljanja nije od uticaja ako je u rubrici c. ZK uložka upisano neko od stvarnih prava, da je Republika Srpska vršila privatizaciju i da nije postojala obaveza zaključivanja ugovora. Navodi da je Ustavni sud Republike Srpske u postupku ocjene ustavnosti odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP jasno zauzeo stav da stranke koje smatraju da je povrijeđeno njihovo pravo svojine svoja prava mogu ostvariti u postupku pred redovnim sudom. Dalje navodi da Grad Banjaluka i nije vodio postupak za upis prava svojine na imovini preduzeća „Naš dom“, a kada je u pitanju imovina „Građa“ a.d. Banjaluka objasnila je da sam upis u katastru na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja i nije pravni osnov za upis prava svojine te je objasnila postupak pogrešnog upisa. Iznosi da je primjnom odredbe člana 8 a. jasno određeno ko su stranke da je materijalno pravni propis i odredbe ZUP-a se primjenjuju samo u slučaju kada to nije propisano posebnim zakonom obzirom da se navedeni zakon primjenjuje supsidijarno. Ističe da na nju nije vršen bilo kakvi uticaj niti pritisak u pogledu odluke. Na upit tužilaštva objasnila je da je zakonom propisano ko su stranke u postupku privatizacije, da ona nije primijetila da se objekat u Grčkoj ulici vodi kao sporan a u uvjerenju IRB se ne navodi da se radi o spornom objektu, da sam upis organa upravljanja i nije pravo te objasnila postupak dodjele zemljišta kao drugih nepokretnosti subjektima koji su koristili iste u vrijeme socijalističkog uređenja, način transformacije prava upravljanja, korišćenja i raspolaganja kao i to da niti jednim propisom nije propisano pretvaranje prava u korist organa upravljanja o čemu se izjnsio i Ustavni sud u svojoj odluci broj 17/24. Iznosi da se Vrhovni sud Republike Srpske u više svojih odluka izjasnio u pogledu privatizacije kapitala pa kako je odobrena privatizacija i u postupku privatizacije nije bilo spora i država je prodala svoju imovinu trećim licima prodajom akcija.

Svjedok odbrane B. Č. je na glavnom pretresu potvrdila da je radila u Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko pravne poslove, da je pregledala drugostepene odluke i da je u vrijeme kada je odlučivano u predmetu „Naš dom“ direktor uprave bio K. M. (1). Iznosi da su drugostepenci smješteni bili u Banjaluci i Bijeljini i da je u to doba svjedok K. J. radila u Bijeljini. Kada je u pitanju predmet „Našeg doma“ navodi da je tadašnji gradonačelnik donio predmet u Upravu i tada se krenulo sa pretraživanjem šta se događalo u navedenom predmetu. Potvrđuje da

su pomoćnici direktora imali svoj štambilj sa kojim su bili zaduženi i njen zadatak je bio da nakon što utvrdi da je odluka zakonita istu parafira te su ovjeravali sa navedenim štambiljom. Nakon što je branilac pokazala rješenje od 17.02.2017. godine potvrđuje da se radi o drugostepenom rješenju te objašnjava da su u to vrijeme u upravi imali problema sa drugostepenim predmetima, da je ona imala ovlaštenje da potpisuje rješenja u svim predmetima prije dolaska direktora K. M. (1). Objašnjava o kakvom se rješenju radilo. Na upit tužioca potvrđuje da je gradonačelnik R. I. dolazio u upravu i upoznao nju i direktora o postupanju u predmetu „Naš dom“, da je prilikom provjere u spisu utvrdila da je odluka donesena pravilno i po zakonu. Objašnjava da je vjerovatno direktor uprave tada htio da sebe da zaštiti.

Svjedok K. A, svjedok odbrane je na glavnom pretresu potvrdio da je u RUGIPP-u počeo da radi 2014. godine, da je postupao u predmetu “Građa” održao više rasprava, postupak je vođen po zahtjevu navedenog preduzeća a zahtjev se odnosio na parcele kao i objekte navedenog preduzeća. Objašnjava da se nekretnine nalaze u blizini Banjalučkog sajma koliko se može sjetiti bile su obuhvaćene programom privatizacije navedenog preduzeća. Objašnjava da su u navedenom postupku učestvovali i još dva lica koja su tvrdila da su kupili nekretnine od “Građa” a.d. Banja Luka, tako da su i oni bili uključeni u postupak. Objašnjava da je vršen uviđaj na licu mjesta da je ispred Pravobranilaštva RS bio prisutan A. N, i da je bila D. Lj. kao vještak građevinske struke. Objašnjava postupak identifikacije nekretnina te nakon što vještak geodetske struke identifikuje parcele o tome da li je zemljište privedeno namjeni, izjašnjavao se vještak građevinske struke. Ističe da su u predmetu bili izvodi iz ZK izvadka kao i posjedovni listovi. Objašnjava da se vještak građevinske struke D. Lj. čiji je zadatak bio da se izjasni u pogledu privedenosti zemljišta namjeni, da je u vrijeme provođenja postupka postojala komunikacija sa Pravobranilaštvom a cijeneći da je zahtjev bio jasno opredijeljen u kojem postupku su stranke preduzeće koje je bilo predmet privatizacije i Pravobranilaštva. Na upit tužioca iznosi da u vrijeme njegovog postupanja Grad Banja Luka se nije obraćao sa zahtjevom da bude upućen kao stranka u postupku, niti je pozivan iz razloga što je tada bilo mišljenje da su stranke Pravobranilaštvo i preduzeće koje je privatizovano, da nije postojao oprečni interes kao i da parnični postupak počinje dostavljanjem tužbe na odgovor i da se često podnose tužbe iz obijesti i da po njegovom mišljenju bilo opravdano podnošenje zahtjeva za zabilježbu postojanja spora. Navodi koje objekte je zatekao prilikom vršenja uviđaja na licu mjesta i da po njegovom mišljenju nije postojala obaveza pozivanja Grada Banjaluka iako je u posjedovnom listu bio upisan kao posjednik SIZ stanovanja. Objasnio da ukoliko postoje oprečni interesi Republike Srpske i jedinice lokalne samouprave taj odnos se uređuje između Pravobranilaštva i navedenih zastupanih lica. Objašnjava i to da on je smatrao da nije bilo potrebno uključivati Grad Banja Luka obzirom da ga zastupa Pravobranilaštvo RS, a da je došao zahtjev za priznavanje statusa stranke od strane Grada, o tom zahtjevu je on bio u obavezi da odluči. Objašnjava i to da ukoliko je postojao spor između Republike i Grada Banjaluka o tome je trebao biti obaviješten od strane Pravobranilaštva RS kako bi štitio svoje interese dok je on smatrao da su u procesnom smislu ispunjenje pretpostavke za vođenje postupka obzirom da su jasno određene stranke, a to je Pravobranilaštvo i preduzeće koje je vršilo privatizaciju državnog kapitala.

Svjedok odbrane S. M, je na glavnom pretresu je istakao da od 2012. godine je zaposlen na poslovima načelnika Odjeljenja za drugostepeni postupak u osnivanju i održavanju katastra nepokretnosti RUGIPP, da je pored toga što je bio načelnik obavljao i poslove višeg stručnog saradnika za drugostepeni postupak kako u imovinskom sektoru tako i u sektoru za održavanje katastra nepokretnosti. Iznosi da je učestvovao u predmetu “Naš dom”, odlučivao je o žalbi podnesenoj na prvostepeno rješenje kojim rješenjem je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka, kao i u predmetu koji se odnosi na ukidanje klauzule pravosnažnosti na rješenje kojim je utvrđeno pravo svojine u korist podnosioca zahtjeva “Naš dom”. Objašnjava da on kao načelnik učestvuje u drugostepenim postupcima priprema nacрте odluka ispituje žalbene navode i ostalo. Objasnio je način postupanja u predmetima kojima odlučuje o žalbi, da je odlučujući o žalbi koja

se odnosi na ponavljanje postupka u predmetu “Naš dom”, te utvrdio da je prijedlog za ponavljanje postupka neblagovremen. Objasnio je i to da je prvostepeni organ odlučujući o prijedlogu za ponavljanje postupka odbacio prijedlog podnesen kao od neovlaštenog lica i u procesnom smislu se u suštini i ništa i ne mijenja, te je zaključak kojim je odbačen prijedlog potvrđen pa u tom smislu su navedeni i razlozi i da je nakon odluke Vrhovnog suda republike Srpske takav stav potvrđen. Objasnio je i procesni položaj gradonačelnika Grada Banjaluka, da je cijenio navode iz prijedloga o ponavljanju postupka, a poznato mu je i to da Pravobranilaštvo Republike Srpske u imovinskim sporovima zastupa Republiku Srpsku kao i jedinice lokalne samouprave. Ističe da je u pogledu rješenja kojim je odlučivao o žalbi pokrenut i upravni spor pred Okružnim sudom u Banjaluci, da je u tim predmetima u ime Grada Banjaluka podnijelo Pravobranilaštvo Republike Srpske, kao zakonski zastupnik, da mu je poznato da je Okružni sud u Banjaluci rješenjem kojim je odlučivao u pogledu prijedloga za ponavljanje postupka poništeno, da su u presudi navedene upute koje se odnose na stranačku legitimaciju, te da je postupajući po uputama navedenim u presudi poništeno rješenje i predmet vraćen na ponovno postupanje. Ponovo je pokrenut upravni spor i postupak je pred Okružnim sudom u Banjaluci i da je u tom pravcu odlučivao i Vrhovni sud Republike Srpske. Objasnjava da se on prilikom donošenja odluke koja se odnosi na ponavljanje postupka prvenstveno bavio procesnim pitanjima. Objasnio je da postoje razlike u pogledu prava korišćenja u odnosu na pravo upravljanja pri tome iznoseći da je to regulisano zakonima i da je u postupku podružljivnja označavan organ upravljanja, a takođe je upisivan nosilac prava korišćenja, a što po njemu nije isto. Iznosi da je moguća ta i situacija da je isti organ upisan i kao organ upravljanja i kao nosilac prava korišćenja, te iznosi da je kasnije pravo korišćenja nekakav način pretvoreno u pravo raspolaganja, a zakonima iz 1993. godine društvena svojina je pretvorena u državnu svojinu, tako da su postojali uslovi da Republike Srpska vrši privatizaciju.. Ističe da je imovina “Našeg doma” iskazana u početnom bilansu stanja kroz program privatizacije, da je program privatizacije odobren. Navodi da je on u predmetu “Građa” a.d. od strane direktora RUGP-a određen da izvrši nadzor sa još jednim kolegom i da smatra da je sve pravilno urađeno, da upotpunjen postupak i se vrši uviđaj na licu mjesta i da o treba da postoji trag u spisu.

D. R, svjedok odbrane je na glavnom pretresu potvrdio da je on bio stečajni upravnik “Građe” a.d. u stečaju od 17.12.2010. godine do 06.06.2019. godine. Navodi da stečajni postupak još uvijek nije okončan, da je stečajni sudija u tom predmetu bio V. M. Iznosi da je preduzeće “Građa” bilo državno preduzeće i da je vršena privatizacija od kada je postalo akcionarsko društvo sa većinskim privatnim kapitalom odnosno pojedincima. Navodi da je navedeno preduzeće Direkciji za privatizaciji predalo program privatizacije, koje je tada od strane ovlaštene državne institucije proveden u cijelosti. Dalje navodi da je preduzeće “Građa” u obrasu P1 uvrstila svu svoju imovinu da postoji tabela iz koje je vidljiv pregled imovine radi se o površini od 33.721 m². Potvrđuje da je preduzeće “Građa” a.d. podnosilo zahtjev za utvrđivanje prava svojine nad svom imovinom u kojoj se nalazi i navedeno skladište broj 1, da je postupak vođen od strane područne jedinice Banjaluka koja je u tom smislu i donijela odluku o uspostavi prava vlasništva od strane preduzeća “Građa” nad tom imovinom i da je po njemu bez obzira na veću površinu zemljište bilo izgrađeno, a neki od građevinskih objekata su bili u stalnoj funkciji bili su opremeljni strujom vodom, dok su određene površine navedenog preduzeća služilo kao građevinsko skladište u kojem se nalazi pruga i tako su navedeni prostor koristili za utovar i pretovar građevinskog materijala. Navodi da je nad cjelokupnim zemljištem kao posjednik bila upisana “Građa”, dok je na dijelu imovine bio upisan SIZ stanovanja Banja Luka. Objasnjava da Grad Banjaluka nikada nije podnosio vlasničku tužbu, da odobrena privatizacija i da program privatizacije nikada nije osporen, sva imovina navedenog preduzeća je ušla u aktivni bilans i o svim radnjama koje preduzimao u postupku stečaja bio je upoznat stečajni sudija, da je bilo ukupno devet licitacija, da je bilo osporavanja prodaje imovine koja je prodana u stečajnom postupku i da su parnični postupci prekidani do donošenja konačne odluke u upravnom postupku, da su nerado kupovane nekretnine navedenog preduzeća.. Objasnjava da su neke parcele u Katastru upisane nad SIZ

stanovanja Banja Luka te da mu nije poznato po kom pravnom osnovu je SIZ stanovanja upisan sa pravom posjeda a odgovor u tom pravcu nije dobio ni od Grada Banja Luka. Dalje, ističe da je nakon prijema rješenja o uspostavi prava vlasništva nad nepokretnostima u korist "Građa" a.d. navedeno preduzeće je prodavalo određene parcele u više navrata i u stečajnom postupku su vršene prodaje uz prethodno provedenu odgovarajuću proceduru.. Potvrđuje da je za sve licitacije imao saglasnost od Skupštine povjerilaca kao i Odbora povjerilaca i stečajnog sudije.

Svjedok odbrane S. M. (1) na glavnom pretresu izjavio da je u preduzeću „Građa“ a.d. Banjaluka zaposlen od 11.03.2011. godine i da je podnosio nekoliko zahtjeva za pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine, da je nakon prikupljene dokumentacije uz primjenu člana 8a) Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP da je po tom osnovu doneseno prvostepeno rješenje kojim je odbijen zahtjev a nakon uložene žalbe i nakon nekog vremena riješeno je pozitivno. Objašnjava da je u postupku donošenja rješenja proveden postupak, održano više ročišta, vršena identifikacija nekretnina po vještaku geodetske struke i vještaku arhitektonske struke te opisuje sadašnje stanje nepokretnosti navedenog preduzeća. U krugu postoje dva kolosjeka željezničke pruge preko kojih je dovožen građevinski materijal, navodi da je 2014. godine otišao u penziju i da od tada zastupa navedeno preduzeće kao i to da nije preduzimao bilo kakve radnje u provođenju stečajnog postupka u navedenom preduzeću, da mu je poznato da je bilo više licitacija i da je ostalo neprodano oko 2500 m² zbog pristupa parcelama. Objašnjava da su na predmetnim nekretninama postojala opterećenja odnosno hipoteka od strane preduzeća „Vrbas“ i „Metala“ Banjaluka i da su ti postupci završeni, da mu je poznato da je u tim postupcima Pravobranilaštvo zastupao A. N, da su prilikom trećeg izlaska na lice mjesta bili prisutni on i A. N, radi se o ponovljenom postupku a kasnije je po tom predmetu radio K. S. Objasnio je i to da je sa A. N. prilikom vršenja uviđaja identifikovao parcele koje se prodaju. Provođen je postupak javnog oglašavanja prilikom prodaje, da u pogledu pravnog slijeda sticanja prava na predmetnim nekretninama ukazivano rješenjima. Na upit tužioca potvrđuje da je od strane službenice iz Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove upućen da izmijeni zahtjev, te navodi brojne postupke koji se odnose na upravno rješavanje i provođenja stečajnog postupka. Objasnio je da je tokom postupka učestvovalo Pravobranilaštvo Republike Srpske i da je on kontaktirao sa A. N. Ističe da je bilo prodaje nekretninana, na koji način je vršena licitaciuja ali da nije bilo problema kao i na koji način je riješeno pitanje potraživanja sa preduzećem Vrbas.Navodi da je preduzimao radnje zajedno sa stečajnim upravnikom i da je pravobranilaštvo o svemu bilo upoznato, vršeni uviđaji na licu mjesta najmanje tri puta, da je predmetu tražena dopuna, da mu je poznato da je voditelj postupka bila M. za koju je zaboravio prezime i da je sve rađeno profesionalno i da su u svim radnjama sačinjavani zapisnici koje je i on potpisivao.

Saslušan je kao svjedok, dr H. E. koji je na glavnom pretresu je istakao da je on profesor na pravnom fakultetu u Zenici , da je doktr pravnih nauka iz oblasti građanskog prava, da se bavio problematikom tranzicije društvene svojine u kojem obliku svojine je dominantna uloga bila države. Društvena svojina je definisano kao pravno ničija a ekonomski svačija kategorija i kao takva nije imala jasno odeređene tiulare i to nastaje od 1946 godine. Upogledu zemljišne evidencije preduzeća „Naš dom“ izjasnio se da se vjerovatno radilo o područstvljavnju, da se i takvim slučajevima postupalo, da su društveno pravna lica imala ovlašćenja. Objasnio razne modalitete vršenja prava korišćenja kao i to da je u tom periodu napušteno povjernje u zemljišne knjige a da sam upis je imao zaštitu države i za postojanje različitih upisa je bitno ovlašćenje upisanog subjekta. Objasnio je i to da blagovremeno nisu provođene promjene iako suštinski društvena svojina pretvorena u državnu svojinu još 1993 godine a da su skupštine opština upisane kao organ upravljanja i iste su imale pravo da vrše dodjele što je u predmetu „Naš dom“ i učinjeno i upisano je pravo korišćenja u korist Centra za ekonomiku i domaćinstvo. Objasnio je i to da su donošenjem ZSP, kao ZPDKP je bila osnovna ideja da se društvena svojina pretvori u pravo svojine. Objasnio upis prava u slučajevima postojanja pravnog jedinstva zemljišta i objekta, da su postojali brojni problemi vezani za katastarsku evidenciju i evidenciju zemljišne jnjige da je za

svako provođenje promjene morao postojati odgovarajući pravni osnov na osnovu kojeg je donošeno rješenje. Objasnio je posljedice izvršene privatizacije a to je da je umjesto osnivača preduzeća se pojavljuje neko ko je kupio kapital koji je pretvoren u akcije. Objasnio je da zakon o privatizaciji kapitala nije dao odgovor u pogledu sudbine privatizovanih preduzeća pa je odredbom člana 8 a.Zakona o izmjeni dopuni ZPDKP omogućeno da se utvrđuje pravo svojine u korist titulara koji je upisan sa određenim pravom. Objasnio je da upisom prava korištenja više upis organa upravljanja i nema značaj i upisani organ upravljanja ne polaže bilo kakvo pravo već to pravo stiče upisani nosilac prava korišćenja koje pravo je upisano u rubrici C zemljišnoknjižnog izvodka kao i da aerofotogrametrijsko snimanje nije osnov za upis prava svojine, da je postupak privatizacije provoden po volji države i da su privatizovana preduzeća postali nosioci prava svojine.

Svjedok odbrane K. S, je na glavnom pretresu izjavio da on od samog početka vođenja postupka pokrenutom po zahtjevu "Naš dom" nije odmah preduzimao radnje iz razloga što je kao punomoćnik navedenog preduzeća postupao M. M, a on je kao punomoćnik angažovan kao 2010. godine. Potvrđuje da je između Grada Banjaluka kao i preduzeća "Naš dom" pred Osnovnim sudom u Banjaluci vođen parnični postupak radi predaje u posjed objekta koji se nalazi u ulici Grčka broj 4, i da se u tom parničnom postupku nije raspravljalo o svojini na objektu, a takođe da mu je poznato da je u rubrici "B" vlasnički list upisana kao oblik svojine društvena svojina, dok je pravo korištenja upisano u korist preduzeća "Naš dom" a.d. Banjaluka, a kao organ upravljanja je upisana Skupština opštine Banjaluka. Iznosi da je u tom upravnom predmetu postojala specifična situacija da je on podnio prijedlog za brisanje društvene svojine i pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine shodno odredi člana 324. ZSP, da je nakon podnošenog zahtjev upravni organ neko vrijeme i nije odlučivao, a kako je u međuvremenu došlo do promjene nadležnosti, da je postupak vođen pred prvostepenim organom RUGIPP da su održavane rasprave i on je postupao kao punomoćnik preduzeća "Naš dom", dok je Pravobranilaštvo Republike Srpske zastupalo Grad Banjaluka. Dalje navodi da je odlučujući po zahtjevu preduzeća "Naš dom" Područna jedinica Banjaluka odbila zahtjev navedenog preduzeća koji se odnosio na pretvaranje prava korišćenja i pravo svojine i da je na to prvostepeno rješenje izjavljena žalba koja je odlukom drugostepenog organa odbijena, protiv tog drugostepenog rješenja RUGIPP pokrenuo je upravni spor pred Okružnim sudom u Banjaluci u kojem je tužba uvažena, drugostepeno rješenje RUGIPP poništeno. Postupajući po uputama iz presude ponovljen je postupak, a u ponovljenom postupku je on izmijenio prvobitni zahtjev tako što je umjesto podnesenog zahtjeva za pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine po odredbama 324. ZSP, precizirao je zahtjev na način što je isti opredijelio, a to je da se na osnovu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP odluči o pravu svojine podnosioca zahtjeva "Naš dom" cijeneći da se u međuvremenu iskristalisala i sudska praksa po tim pitanjima. Potvrđuje da je kao dokaz dostavio ZK uložak kao i posjedovni list, kopiju katastarskog plana, program privatizacije sa uvjerenjem IRB-a o izvršnoj privatizaciji. Ističe da je u programu privatizacije koji program je sastavni dio uvjerenja sačinjena tabela koje su navedene nepokretnosti među kojima je između ostalih i zgrada koja se nalazi u ulici Grčka broj 4, sa označenom katastarskom česticom kao i površinom od 801 m², što je zapamtio. Navodi da je u upravnom postupku angažovan vještak arhitektonsko građevinske struke koji je imao zadatak da utvrdi da li je zemljište koji služi za redovnu upotrebi objekta privedeno namjeni, da se zemljište nalazi u ogradi i čini jedan kompleks koji je zatvoren i ozidan zidom. Navodi da je upravni organ odlučujući po preciziraom zahtjevu donio rješenje kojim je usvojen zahtjev podnosioca "Naš dom" te utvrđeno je pravo svojine na nekretninama koje se nalaze u ulici Grčka broj 4, a nakon toga je odbijena žalba, te je na osnovu pravosnažnog rješenja kao vlasnik upisan "Naš dom". Nakon što je postupak upisa prava svojine završen on je podnio pismeni zahtjev Gradu Banjaluka kojim ga je obavijestio da je postupak okončan, a time je riješen i sporni odnos, pa je iz tih razloga Grad Banjaluka zamolio da poslovnu zgradu vrati preduzeću "Naš dom" u posjed i raspolaganje, a isti zahtjev je upućen i javnoj ustanovi „Radnički univerzitet“ obzirom da je Grad navedenoj javnoj ustanovi dodijeli objekat na korištenje. Navodi da je želio da se ne

potrebno ne izazivaju troškovi vođenja sudskih sporova, ali da je nakon toga uslijedila velika medijska hajka i pritisci od strane gradonačelnika Grada Banjaluka da su sve provedene radnje od strane upravnog organa nezakonite o čemu je on cijeneći medijske natpise bio neugodno iznenađen. Iznosi da je preduzeće “Naš dom” bilo upisano kao hipotekarni dužnik, da je smatrao ako sud prihvata da je pravo korišćenja izjednačeno sa pravom svojine, zašto to ne bi prihvatili i drugi organim te navodi pojedinosti upisa u “C” listu koji se odnose na kreditno zaduženje ili lizing, a kako Grad Banjaluka nije predao navedenu zgradu koja se nalazi u ulici Grčka broj 4, pred Okružnim privrednim sudom je podnio tužbu i donesena je presuda kojom je JU Radnički univerzitet obavezan da preda u posjed poslovnu zgradu, te da nadoknadi štetu, zbog nekorišćenja od dana podnošenja tužbe do dana presuđenja. Navodi da je u upravnom postupku Grad Banjaluka zastupan po Pravobranilaštvu Republike Srpske a od strane Pravobranilaštva tokom postupka ukazano da oni ne mogu zastupati Grad Banjaluka što je vidljivo iz raspravnih zapisnika sa održanih usmenih rasprava, da se radi o upravnom postupku koji je vođen u dužem vremenskom periodu i samim tim se ne može raditi o bilo kakvom iznenađenju obzirom da je postupak vođen 6 do 7 godina. Na upit tužioca ističe da su se donosile razne odluke i tek nakon što je donesena odluka koja neodgovara Gradu Banjaluka došlo je do reagovanja Grada Banjaluka kao i to da je u ponovljenom postupku učestvovao i Grad Banjaluka i da su opet donesene iste odluke primjenom člana 8 a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. potvrđuje da je u pogledu identifikacije zemljišta isto usaglašeno prema zemljišnoj knjizi kao i stanju iz katastarskog aparata što je po njemu rijetkost, da su na licu mjesta angažovani vještaci što je vidljivo i iz raspravnih zapisnika, a da mu je poznato da je privatizacija preduzeća a.d. “Naš dom” provedena u periodu 1998. godine 2000. godina, da je u postupku privatizacije isplaćena kupoprodajna cijena i da postoji potvrda koje je izdala Direkcija za privatizaciju, pa samim tim kupac državnog kapitala je uredno izvršio svoje obaveze i tokom provedene privatizacije nije ista osporavana. Objašnjava da je u obrascu P1 navedena nekretnina koja se nalazi u ulici Grčka 4, da je od strane Direkcije za privatizaciju program privatizacije prihvaćen i ovjeren da je njemu poznato da je vođen parnični postupak koji se odnosi na pravo posjeda između Grada Banjaluka i preduzeća “Naš dom”, ali da Grad Banjaluka i nije nikada osporavao postupak privatizacije niti je to učinila bilo koja druga stranka. Objasnio je da vođen postupak pred Okružnim privrednim sudom i tražena predaja u posjed nekretnina, da je i vrhovni sud odbio reviziju i da će podnijeti apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine, da mu je poznato da Radnički univerzitet drži predavanja.

Svjedok odbrane M. B. je na glavnom pretresu izjavila da je ona po struci diplomirani arhitekta i na listi je vještaka arhitektonsko-urbanističke struke. Potvrđuje da je u nekim predmetima RUGIPP-a vještačila kao i u predmetu “Naš dom” koji je vođen pred upravnim organom i da je ona kao vještak imala zadatak da utvrdi da li je zemljište o kojem je odlučivano bio privedeno namjeni. Iznosi da se nekretnine nalaze u Grčkoj ulici, a kako je zaključkom Upravnog organa određena za vještaka izašla je na lice mjesta, obišla predmetnu lokaciju i nakon toga izadila svoj nalaz i mišljenje u pismenoj formi. Navodi da je prethodno izvršena identifikacija predmetne parcele, te je nakon toga utvrdila da na parceli koja je bila predmet odlučivanja se nalazi objekat sa pomoćnim objektom, da je upravo za predmetnu parcelu postojao regulacioni plan i to u vrijeme privatizacije, a radi se o regulacionom planu Centar Zapad iz 1992. godine. U pogledu identifikacije je utvrdila da parcela u građevinskom smislu odgovara parceli navedenoj u regulacionom planu ukupne površine 801 m², da je upravo u pogledu regulacionog plana došlo do neznatne redukcije tako da je ukupna površine parcele 796 metara kvadratnih, ali se bez obzira na izmjenu u pogledu 5 do 6 metara kvadratnih položaj i oblik parcele je ostao isti i zemljište koje se nalazilo uz izgrađeni objekat je služilo za njegovu redovnu upotrebu. Potvrđuje da je ona od strane upravnog organa pozivana na raspravu na kojoj je interpretiran njen nalaz i mišljenje.

D. Lj. svjedok odbrane je na glavnom pretresu izjavila da je ona u upravnom postupku vještačila kao vještak građevinsko-arhitektonske struke u predmetu “Građa” a.d. Banja Luka. Ukupno je vršila četiri vještačenja i njeni nalazi stoje u navedenom upravnom organu. Objašnjava

lokalitet nekretnina, a to je da se radi o jednoj lokaciji na Malti, dok su druge u Novakovićima, Vujovićima i Zalužanima, kao i u Dragočaju, da je njen zadatak bio da na osnovu raspoložive dokumentacije izvrši uviđaj na licu mjesta, zemljišnoj evidenciji, regulacionih planova i druge potrebne dokumentacije se izjasni kao vještak da li je zemljište privedeno namjeni, da li se na zemljištu nalaze izgrađeni objekti, godina izgradnje, da li su objekti izgrađeni legalno, te da kao vještak definiše zemljište za redovno upotrebu objekata ukoliko su objekti izgrađeni, a prema važećem regulacionom planu. Iznosi da su izlazili na lice mjesta, da svoje vještačenje bazira na kopiji katastarskog plana i geodetskim podlogama na kojima se rade regulacioni planovi, a koristi i drugu dokumentaciju, kao što su aerofotogeometrijski snimci, da je tačno to da je on učestvovala u upravnom postupku kao vještak arhitektonske struke na usmenoj raspravi od 27.01.2017. godine, a radi se o lokalitetu zemljišta na kojem se nalazi skladište i da se ona u svom nalazu izjasnila da je na osnovi identifikacije zemljišta neizgrađeno zemljište predviđeno kao zemljište za redovnu upotrebu objekata, a to su izgrađeni skladišni i prateći objekti kao prateće infrastrukture, a sve prema regulacionom planu koji je važio u vrijeme privatizacije 2000. godine, da na tom lokalitetu postoji industrijska pruga, prizemni objekti, ulazna rampa i drugi objekti koji su predviđeni kao manipulativne betonske površine preko koje se dolazilo do nadstrešnica koje su se nalazile u privrednom kompleksu i da je to zemljište predstavljeno zemljište koje je neophodno potrebno za upotrebu tih objekata. Ističe da se ona u svom nalazu i mišljenju pred upravnim organom izjasnila da je zemljište privedeno namjeni, te je objasnila na osnovu čega i kojih dokumenata zasniva svoj nalaz i mišljenje.

Svjedok odbrane O. N. je na glavnom pretresu potvrdio da je bio zaposlen u RUGIPP-u Područna jedinica Banjaluka, da je dužio predmet „Građa“ a.d. u stečaju i da je u ponovljenom postupku donio rješenje koje se ne razlikuje od ranijeg rješenja uz moguću izmjenu obrazloženja navedenog rješenja te potvrđuje da je vršen uviđaj na licu mjesta u prisustvu predstavnika Grada Banjaluka i Pravobranilaštva te vještaka arhitektonske struke D. Lj. te opisuje stanje na terenu, da se na ternu nalaze devastirane nastrešnice, betoniranom asfaltnom pristupu i da je prostor bio ograđen ogradom dok je neki dio parcela obrastao u šikaru. Na upit optužene K. D. potvrđuje da je korišten i raniji nalaz vještaka D. Lj, da je Grad Banjaluka bio uključen u postupak i da je SIZ stanovanja upisan na osnovu aerofotogrametrijskog snimka koji pravni osnov nije valjan za provođenje promjene. Sa navedenim predmetom je zadužen od 2020. godine, na licu mjesta je bio tri puta, te je objasnio da je u ponovljenom postupku učestvovao i Grad Banjaluka. Na upit tužioca ističe da se radi o većoj površini i da su morali ponovo izaći na lice mjesta u prisustvu vještaka Grada Banjaluka kao i advokata K. S, L. V, D. Ž. i drugi, da su zapisnici potpisivani i da tokom postupka Grad Banjaluka nije imao primjedbi dok se nemože sjetiti da li je bio prisutan G. S.

I. S, svjedok odbrane je na glavnom pretresu izjavila da je zaposlena u RUGIPP da je po zanimanju inženjer geodezije i da je učestvovala u predmetu „Građa“ a.d. Banjaluka. Objasnila je da ona u zavisnosti od zadatka koji joj odredi Upravni organ zaključkom vrši identifikaciju parcela na način što vrši upoređivanja evidencija navedenih u ZK uložku, posjedovnom listu, te objasni istorijat predmetnih nekretnina, izvrši upoređivanje površina i da se ona u takvim slučajevima priprema tako što prvo pregleda posjedovne listove, izvršene upise, a potom izvrši upoređivanje sa evidencijom iz ZK uložka i sve to iznese na raspravi pred upravnim organom. Odgovara na pitanja stranaka u postupku i da se ona u takvim vještačenjima služi i kopijama katastarskih planova, popisnim listovima iz 1969. godine, te istraži kako je u popisnom listu nastala pojedina parcela i po kom osnovu je posjednik upisan. Na upit branioca optužene K. D. potvrdila je da je SIZ stanovanja upisan kao posjednik na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja iz 1969. godine i na osnovu izvršeno izlaganja na javni uvid podataka i premjera, katastarskog klasiranja zemljišta od 27.04.1978. godine, kao i popisnih listova i da je popisni list prethodio provođenju promjena u posjedovnom listu.

Svjedok T. V. svjedok odbrane je na glavnom pretresu potvrdio da je on učestvovao u upravnom postupku identifikacije na "Građa" a.d. Banja Luka. Navodi da se ne može tačno sjetiti broja predmeta kao ni predmetnih parcela, ali se sjeća da je imao zadatak da identifikuje parcele "Građa" a.d. Banja Luka, što je i učinio. Ističe da se on prema zemljišnoj evidenciji i nije upuštao u istorijat parcela niti je objašnjavao njihov položajni oblik, već je njegov zadatak bio da parcele identifikuje i iste pokaže na terenu. O svemu je sačinio nalaz i mišljenje te je identifikovao parcele upisane u pl. 1705 k.o. [...], na kojim je upisan kao posjednik G. S, sin L. sa dijelom 1/1 dok su neke od parcela upisane na i to u PL broj 019 [...] kao posjed SIZ stanovanja sa dijelom 1/1. Dalje, iznosi da se on nije upuštao niti je objašnjavao u pogledu pravnog osnova sticanja posjeda već je njegov zadatak samo da identifikuje predmetne parcele koje su bile upisane u katastarskom aparatu. Objašnjava da se on u pogledu promjena koje su nastajale prije njegove identifikacije nije bavio već je identifikovao parcele upisane na taj dan kada je vršio uviđaj. Nalaz i mišljenje je sačinio 10.06.2015. godine a prije izrade nalaza i mišljenja izvršio je provjeru u katastarskom aparatu, nije se bavio koje su parcele bile predmet privatizacije i koliko se može sjetiti da prilikom pokazivanja predmetnih parcela nije bilo primjedbi od drugih učesnika postupka. Objašnjava da do sada nije ispitivan od bilo koga, a identifikaciju parcela je izvršio na osnovu zaključka koje je donio ovlašteno službeno lice K. A. Objašnjava da je obavljanje uviđaja na licu mjesta i neposrednim opažanjem utvrdio da se radi o lokaciji predmetnih parcela u blizini "Metalu", da je prostor bio većim dijelom betoniran, dok je jednim dijelom postojala šikara, a na predmetnim parcelama nalazile su se i devastirani objekti. Potvrđuje da je sa zapadne strane navedenih parcela postojala ograda i to prema "Metalu", a sa druge strane je se nalazila ulica. Tvrdi da nije bilo pritiska na njega u pogledu izrade nalaza i mišljenja. Na upit Tužilaštva navodi da je nakon uviđaja na licu mjesta bio i na raspravi koja je vođena pred upravnim organom da na njegov nalaz nije bilo primjedbi. Kao i to da je prilikom identifikacije i upoređivanja starog i novog premjera utvrdio da su površine predmetnih parcela usaglašene.

Vještak odbrane mr Siniša Cvijić, vještak građevinsko-arhitektonske struke kao vještak odbrane. Ističe da je vještak od 2015. godine, da je dobio naredbu da izvrši vještačenje u pogledu zemljišta „Građe“ a.d., da li je privedeno namjeni da li se radi o izgrađenom zemljištu, o kojim nekrentimama se radi, da li na istom postoje objekti. Potvrđuje da je izašao na lice mjesta u pratnji vještaka geodetske struke. Bio je na licu mjesta sa vještakom geodetske struke i identifikovao parcele da ima izgrađenih objekata i da za isto postoji regulacioni plan. Tvrdi da je zemljište izgrađeno, da se u svom nalazu i mišljenju izjasnio o svakoj parceli ponaosob, i da zemljište čini jednu cijelnu i da je to zemljište izgrađeno kao i to da ostaje u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja. Na upit odbrane potvrđuje da je na lice mjesta izlazio sa vještakom geodetske struke Zoranom Gavrić, ulazio u prostorije objekata te sačinio fotodokumentaciju. Na upit tužioca objasnio je na osnovu čega je utvrdio da je zemljište privedeno namjeni koji postoje objekti na teretnu i da li su upisani u katastru, i naveo da postoji razna dokumentacija na osnovu koje je utvrdio da je zemljište privedeno namjeni. Opisuje da na terenu postoji pruga i imaju dva rezervoara za benzin betonski, oni su u solidnom stanju i nalaze se na parceli 1137/1 neposredno pred ulazom u kompleks. U svom nalazu na strani 8 u drugom pasusu identifikovao je zgradu, baraka, skladište, šupa te da postoje nastrešnice kao i to da su bile i neke kancelarije, do detalja je objasnio stepen izgradnje, stanje objekata, njihovu izgrađenost, te na osnovu kojih akata je zemljište privedeno namjeni a to je regulacioni plan sa djelatnošću poslovno-trgovačka. Do detalja je objasnio način nastanka pojedinih parcela njihovo cijepanje i provođenje promjene u zemljišnim evidencijama, objektima navedenim u katastarskom operatu a to je da se radi o pilanskoj prodavnici, skladištu, kancelarijama i dr. kao i na kojim parcelama su izgrađene što je do detalja naveo i u svom nalazu i mišljenju.

Analizirajući sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, sud je savjesnom ocjenom svakog dokaza pojedinačno, i u vezi sa ostalim dokazima kako to nalaže odredba člana 295. stav 2. ZKP RS zaključio da nije dokazano da su optuženi D. A, G. D, K. D. i M. Ž. počinili krivična djela

koja su im predmetnom optužnicom stavljena na teret i to na način i pod okolnostima kako je to pobliže opisano u izreci ove presude, a iz sljedećih razloga:

Postupajući po uputama Vrhovnog suda Republike Srpske navedenim u presudi broj 11 0 K 021428 21 Kž 2 od 13.09.2022. godine kojom presudom je ukazano da nisu dati razlozi od odlučnog značaja a koji se odnose na umišljaj optuženih u izvršenju krivičnog djela iz tačke 1 izreke presude, te da nije dato izjašnjenje u pogledu donesenih presuda od strane Vrhovnog suda Republike Srpske i Višeg privrednog suda posmatrane u korelaciji sa sadržajem uvjerenja Investiciono Razvojne Banke Republike Srpske broj 10-295-4/09 od 07.12.2009. godine.

Naime, radnja izvršenja osnovnog oblika krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja je alternativno propisana i ista se javlja u tri vida: kao iskorišćavanje službenog položaja ili ovlašćenja, prekoračenja granica službenog položaja ili ovlašćenja ili nevršenje službene dužnosti. Iskorišćavanje službenog položaja ili ovlašćenja postoji kada se taj položaj ili ovlašćenje koristi ne zbog interesa službe, odnosno ostvarivanja ciljeva službe, već radi ostvarivanja nekog sopstvenog interesa ili interesa trećeg lica ili na štetu interesa nekog lica, što znači da izvršilac tog oblika radnje izvršenja ostaje u okvirima svog službenog položaja ili ovlašćenja. Za postojanje tog oblika zloupotrebe često je presudan motiv i to naročito kod onih službenih radnji kod kojih službeno lice ima diskreciono pravo prilikom odlučivanja i uobičajeno se smatra da se taj oblik zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja smatra zloupotreba u subjektivnom smislu. Druga dva oblika radnji izvršenja zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja u objektivnom smislu su prekoračenje službenog ovlašćenja ili da se službena dužnost ne vrši i u takvim slučajevima je motiv irelevantan, cijeneći da se prekoračuju granice službenog ovlašćenja ili se službena dužnost ne vrši. Izvršilac krivičnog djela može biti samo službeno lice, a teži oblik tog krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja postoji, kada je izvršenjem osnovnog oblika krivičnog djela pribavljena imovinska korist koja je veća od 50.000 KM (slovima pedeset hiljada konvertibilnih maraka). Za postojanje krivičnog djela iz člana 347. stav 3. KZ RS, nije nužno da je imovinska korist i pribavljena, djelo se smatra svršenim samim utvrđenjem namjere, dok je za postojanje djela iz člana 347. stav 4. KZ RS pribavljena korist čini konstitutivni elemenat krivičnog djela i nužno je dokazati nastupanje imovinske koristi. Imajući u vidu da je u tom pravcu izmijenjena optužnica i optuženima je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela iz čla 347. stav 3. KZ RS sud će postupajući po uputama Vrhovnog suda dati razloge u pogledu stvorene namjere kod optuženih prilikom preduzimanja radnji da navedenim preduzećima pribave imovinsku korist što čini subjektivnu sferu krivičnog djela zloupotrebe položaja a to je namjera optuženih da sebi ili drugom pribave protivpravnu imovinsku korist. Tvrdnje optužbe da su optuženi D. A, G. D. i K. D. iskorišćavanjem i prekoračenjem službenog položaja počinili djela navedene pod tačkom 1. i 2. optužnice su izvođenjem dokaza kako odbrane tako i tužilaštva dovedene u ozbiljnu sumnju pa je sud primjenjujući princip „In dubio pro reo“ oslobodio optužene na osnovu odredbe člana 298. stav 1. tačka v) ZKP RS-e iz sljedećih razloga:

Tužilaštvo u činjeničnom opisu optužnice, kao i tokom izvođenja dokaza radnju izvršenja krivičnog djela, optuženom G. D. opisuje da je potpisao u svojstvu šefa Područne jedinice Banjaluka, prvostepeno rješenje broj: 21.05/476-363/12 od 01.12.2015. godine, kojim je odlučivano o zahtjevu preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka o ispunjenosti uslova za primjenu člana 8a. Zakona o izmjeni ZPDKP što i nije sporno. Međutim, kada je u pitanju primjena odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP u članu 8a. stav 1. je propisano da se na osnovu evidencije o izvršenoj privatizaciji državnog kapitala u preduzećima po odredbama ZPDKP i odredbama okvirnog zakona o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini Investiciono Razvojna Banka Republike Srpske a.d. Banjaluka po zahtjevu preduzeća izdaje uvjerenje u kojem se označavaju nepokretnosti onako kako su u početnom bilansu stanja (program privatizacije) označene i iskazane u imovini preduzeća koje je bilo predmet izvršene privatizacije. U stavu 2. navedene odredbe je propisano da će na osnovu uvjerenja Investiciono Razvojne Banke te druge

potrebne dokumentacije Republička uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove provesti postupak i nakon izvršenog uviđaja i izjašnjenja od strane lica geodetske struke u pogledu identifikovanja zemljišta ispod objekta i zemljišta neophodnog za redovnu upotrebu objekta a po potrebi i izjašnjenja vještaka druge struke donosi rješenje kojim se odlučuje o pravu svojine podnosioca zahtjeva na objektu koji je bio predmet privatizacije i na zemljištu neophodnom za upotrebu tog objekta. U stavu 3 navedene odredbe je propisano da su stranke u tom postupku preduzeće iz stava 1. i Pravobranilaštvo Republike Srpske. Odlukom Ustavnog suda Republike Srpske broj U 75/14 od 27. aprila 2016. godine je jasno ukazano da privatizacija podrazumijeva prodaju i prenošenje državnog kapitala u preduzećima koji je u svojini Republike Srpske u svojini domaćih i stranih fizičkih i pravnih lica te da je postojao pravni interes Republike Srpske da se privatizuje kapital u preduzećima kao i to da je zakonodavac donoseći navedenu odredbu a to je odredba člana 8a. stav 3. Zakona o izmjeni ZPDKP se rukovodio interesima subjekata koji učestvuju u postupku i da njihovi interesi budu optimalno zaštićeni. Navedenom odredbom nije uskraćeno pravo trećim licima da postojanje imovinskih i drugih prava i interesa na relevantnim nekretninama ostvaruju pred redovnim sudovima. U tom pravcu su u brojnim presudama Okružnog suda u Banjaluci kao i presudama Vrhovnog suda je ukazano da su stranke u postupku preduzeće koje je privatizovano i Pravobranilaštvo Republike Srpske te je ukazano da je postojao interes Republike Srpske da se privatizuje državni kapital. Takav stav je zauzet u presudi Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 007013 11 U od 29.08.2013. godine, presudi Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017021 15 U od 12.04.2016. godine, presude 11 0 U 020672 17 U od 09.10.2017. godine, presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 015136 17 Uvp od 27.08.2018. godine kojom presudom je ukazano na nadležno odstupanje Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove, dok je presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 003413 10 U od 11.02.2021. godine jasno ukazano značaj upisa posjeda SIZ-a stanovanja Banjaluka izvršena na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja 1969. godine. U pogledu navedene presude Vrhovni sud Republike Srpske je zahtjev za vanredno preispitivanje odbio presudom broj 11 0 U 003413 11 Uvp od 08.02.2012. godine kojom presudom je ukazano da izvršeni upis na osnovu aerofotogrametrijskog snimanja ne predstavlja valjan pravni osnov za upis. Imajući u vidu iznesene stavove u navedenim presudama Vrhovnog suda Republike Srpske kao i ovlašćenje zakonodavca da odredi ko su stranke u postupku a dovodeći ih u vezu sa opisanim radnjama optuženih u pogledu iskorišćavanja službenog položaja ili pak prekoračenja granica svojih ovlašćenja Tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi G. D. donoseći rješenje RUGIPP-a PJ Banjaluka broj 21.05/476-363/12 od 01.12.2015. godine iskorišćavajući svoj službeni položaj preduzimao radnje suprotno interesima organa u kojem je zaposlen imajući u vidu da je proveden postupak privatizacije državnog kapitala ODP „Naš dom“ Banjaluka sa navedenim podacima u pogledu sadržaja nepokretnosti, i nije bilo nužno zaključivati ugovor sa Direkcijom za privatizaciju Republike Srpske. Preduzimanje radnji suprotno interesima organa se ne mogu smatrati ni saznanja o vođenju parničnog postupka koji je vođen u predmetu broj 57 0 PS 009394 11 Rev od 01.11.2012. godine iz razloga što u navedenom parničnom postupku i nije odlučivano o pravu svojine već je o pravu svojine odlučivano pred nadležnim organom a to je Republička uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove nakon izvršene privatizacije državnog kapitala. Navedenom presudom je do detalja objašnjeno da Republika Srpsa nije prouzrokovala štetu akcionarima B. G. i I. B. označenim kao tužioci u postupku naknade štete sa jasno navedenim razlozima koji se odnose na kupovinu akcija, ovlašćenjima Direkcije za privatizaciju prilikom razmatranja početnog bilansa stanja prema prethodno popunjenom i dostavljenom obrascu P-1 i da je Republika Srpska odobrila privatizaciju, te dala razloge u pogledu zablude prilikom kupovine akcija, sa jasno ukazanim na to da drugotužitelj B. G. nije mogao steći pravo svojine već da je kupio 30% državnog kapitala preduzeća „Naš dom“ označen u predmetnom privrednom sporu kao prvotužitelj, kao i to da objekat nije prodavan na berzi pa kako nisu vlasnici i Grad Banjaluka im i nije prouzrokovao štetu. Tom presudom je ukazano da se kupovinom državnog kapitala stiče pravo svojine na akcijama sa jasno navedenim uputama da samo vlasnik objekta stiče pravo svojine i na zemljištu sa ukazanim modalitetima vršenja prava (korišćenja,i

raspolaganja) što za ovaj sud i nije sporno. Kada je u pitanju subjektivna sfera izvršenja krivičnog djela u činjeničnom opisu se navodi to da je kod istog postojalo saznanje da navedeno preduzeće nije moglo steći pravo svojine na navedenim nekretninama koje su pobliže opisane u činjeničnom opisu tačke 1). optužnice, a radi se o nekretninama navedenog preduzeća, te smatra da je optuženi G. D. bio svjestan da navedeno preduzeće nije moglo steći pravo svojine obzirom da su vođeni sudski sporovi pri tome navodeći presudu u kojoj je odlučivano o smetanju posjeda, radi se o presudi Osnovnog suda u Banjaluci iz 2006. godine, da je optuženom bilo poznato da objekat koji se nalazi u Grčkoj ulici broj 4, koristi Javna ustanova „Radnički univerzitet“ kao i to da provodeći postupak uz primjenu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni ZPDKP nije postojao ugovor o izvršenoj privatizaciji, kao i to da je optuženi G. D, donoseći prvostepeno rješenje kojom se utvrđuje pravo svojine u korist navedenog preduzeća je iskoristio svoj službeni položaj kao i to da je prekoračio službena ovlaštenja. Posmatrano u koleraciji izdano uvjerenje o izvršenoj privatizaciji sa presudama vođenim u privrednim sporovima koji se odnose na naknadu štete pa i presudu Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 Ps 121562 21 Pž 3 od 23.12.2021 godine sud je ukazao da iz raspoložive dokumentacije se pozdano nemože utvrditi da li su predmetne nepokretnosti u postupku privatizacije prijavljene kao spomenik kulture. kao i to da je u parničnom postupku vođen po tužbi za smetanje posjeda utvrđeno da Grad Banjaluka ima jače pravo, te ukazujući ne presudu ovog suda broj 11 0 K 020893 17 K kojom presudom je S. M. (2) pravosnažno osuđen. Imajući u vidu da je navedenom presudom iz 2006 godine odlučivano o pravu na posjed a ne o pravu svojine, da je su presudama donesene u privrednim sporovima odlučivano o raznim vidovima štete, a ne o pravu svojine, da posjed na nekretnima može imati i neovlasnik na ovako opisanoj radni nije dokazano bilo kakvo iskorišćavanje službenog položaja. Kod toga da nekretnine koje su bile predmet privatizacije nisu osporavane, da je da su od Direkcije za privatizaciju dostavljena uvjerenja o izvršenoj privatizaciji preduzeća u postupku utvrđivanja prava svojine u smislu odredbe člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP upravni organ utvrđuje da li je zemljište pri tom cijeneći izgrađenost istog privedeno namjeni. Kako su se vještaci građevinske strukle izjasnili o tome uslijedilo je donošenje prvostepenih i drugostepenih rješenja kako u predmetu „Naš dom tako i u predmetu „Građa ad. u stečaju. Na osnovu iskaza A. M, T.-P. M. i P. B. koja je obavljala poslove direktora RUGIPP i upravnih spisa u navedenim predmetima sud je utvrdio da su i u ponovljenom postupcima ostala na snazi ranija rješenja i nakon uključivanja Grada Banjaluka kao zainteresovane stranke imajući u vidu upise u zemljišnoj evidenciji.

U odnosu na optuženog D. A. Tužilaštvo gradi tezu da je on odlučujući po žalbi na prvostepeno rješenje kojim je utvrđeno pravo svojine u korist preduzeća „Naš dom“ a.d. pri tome navodeći da je u vrijeme donošenja drugostepenog rješenja broj 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine, je postojala presuda kojom je odlučeno o pravu Gradu Banja Luka, te da je optuženi D. A. pored svih navedenih saznanja proizvoljno tumačio propise da je imao selektivan pristup i da se upravo u takvom njegovom ponašanju ogleđa namjera kao subjektivno obilježje krivičnog djela za koje se tereti a to je da preduzeće „Naš dom“ pribavi imovinsku korist da je upravo drugostepeno rješenje poslužilo kao pravni osnov za provođenja promjena u zemljišnim evidencijama. Smatra da je na takav način optuženi D. A. prekoračenjem svojih ovlaštenja omogućio sticanje protivpravne imovinske koristi preduzeću „Naš dom“ a na štetu Grada Banjaluka. Tužilaštvo takođe, radnju prekoračenja obrazlaže da je postupanje optuženog G. D. se ogleđa u onemogućavanju Gradu Banjaluka da učestvuje u provođenju upravnog postupka pokrenutom po zahtjevu preduzeća „Naš dom“ koji zahtjev je nakon više odluka preciziran kao zahtjev za utvrđivanje prava svojine uz primjenu odredbe člana 8a. ZPDKP. Posmatrajući uvjerenje Investiciono Razvojne Banke Republike Srpske broj 10-295-4/09 od 07.12.2009. godine u kojem uvjerenju se navodi da je rješenjem Direkcije za privatizaciju Republike Srpske broj 01-50-4/99 od 07.03.2001. godine odobren program privatizacije preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka sa navedenom vrijednošću državnog kapitala i procentima u pogledu akcijskog dijela državnog kapitala, a kako je odredbom člana 8a Zakona o izmjeni ZPDKP jasno propisano da se

pravo svojine utvrđuje na osnovu evidencije o izvršenoj privatizaciji državnog kapitala u preduzećima utvrđuje pravo svojine uz utvrđivanje okolnosti propisanih u stavu 2 navedene odredbe, jasno određeno ko su stranke u postupku, proveden je postupak utvrđivanja prava svojine pa kod tog da je optuženi D. A. drugostepeno rješenje broj 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine potpisao na osnovu ovlaštenja koje je dobio od tada direktora Republička uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove K. M. (1) a saslušani svjedok B. Č. na glavnom pretresu je istakla da je tada direktor K. M. (1) nakon saznanja u medijima o događanjima u predmetu „Naš dom“ i „Građa“ ovlastio da drugostepeno rješenje potpiše optuženi D. A. Nadalje navedeni svjedok je na glavnom pretresu potvrdila da joj je tada direktor K. M. (1) saopštio da bi mogao imati problema sa Gradonačelnikom Grada Banjaluka R. I. Ovlaštenje je potpisano 03.03.2016. godine kao i ovlaštenje koje se odnosi na donošenje i potpisivanje drugostepenog rješenja broj 21.05/476-36/17 i 21.05/476-35/17 koje ovlaštenje se odnosi na postupanje optuženog D. A. u predmetu odlučivanja po žalbi na doneseni zaključak kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka, a koji zaključak je parafirala K. D. a potpisao optuženi G. D. Navedenim postupanjem optuženog D. A. po ocjeni ovog suda i nisu prekoračena ovlaštenja koja je po zakonu imao prilikom odlučivanja o žalbama na prvostepeno rješenje kojim je odlučeno o pravu svojine preduzeća „Naš dom“ rješenje Područne jedinice Banjaluka broj 21.11/476-363/12 od 01.12.2015. godine kao ni postupanje u predmetu Područne jedinice Banjaluka broj 21.05/476-35/17 od 21.04.2017. godine kojim rješenjem je odbijena kao neosnovana žalba Grada Banjaluka izjavljena protiv Zaključka Republička uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove Republike Srpske Područna jedinica Banjaluka. Nadalje, Tužilaštvo nije dokazalo ni opisane radnje u pogledu onemogućavanja Grada Banjaluka da učestvuje u predmetnim upravnim postupcima iz razloga što je tokom provođenja upravnog postupka u postupku učestvovalo Pravobranilaštvo Republike Srpske kao zastupnik Republike Srpske i Jedinica lokalne samouprave koje ovlaštenje proizilazi iz člana 1. Zakona o pravobranilaštvu Republike Srpske. Tokom postupka pred ovim sudom svi svjedoci su potvrdili i to kako svjedoci odbrane tako i svjedoci tužilaštva da između Republike Srpske i Grada Banjaluka nisu postojali oprečni interesi u smislu odredbe člana 20. Zakona o pravobranilaštvu RS, pa kako je Pravobranilaštvo kao stranka u postupku i po ovlaštenju imalo mogućnosti da osporava pravo utvrđivanja prava svojine u korist privatizovanog preduzeća i pokrenuti parnični postupak se ne može pripisati kao radnja prekoračenja optuženih D. A. i G. D. i njihovim postupanjem nije ograničeno pravo bilo kojim od učesnika u postupku da pokreće redovnu građansku parnicu i dokazuje pravo svojine na nekretninama koje su prethodno privatizovane. Tokom postupka ovaj sud je nesporno utvrdio da je proveden postupak privatizacije državnog kapitala i tokom postupka nije bilo osporavanja od strane Grada Banjaluka o provedenoj privatizaciji, da su izdata uvjerenje Investiciono Razvojne Banke Republike Srpske kako u pogledu preduzeća ODP „Naš dom“ Banjaluka tako i u pogledu izvršene privatizacije preduzeća a.d. „Građa“, pa se i ne može raditi o prekoračenju postupanja optuženih već su optuženi postupali u granicama svojih zakonom propisanih ovlaštenja a takođe i u pogledu primjene odredbe člana 38. ZUP-a imajući u vidu pritom supsidijarnu primjenu odredbi ZUP-a propisanu u članu 3. navedenog zakona. U pogledu stranačke legitimacije u navedenim upravnim sporovima Vrhovni sud Republike Srpske je u presudama broj 11 0 U 1358/15 Uvp od 07.09. 2017 godine, 11 0 U 144423/18, 11 0 U 014092/15, 110 U 144 34/18 ukazao na stranačku legitimaciju i da Grad Banjaluka nije stranka u postupku već Republika Srpska koja je vršila privatizaciju i pravobranilaštvo kao zastupnik interesa Republike Srpske i jedinica lokalne samouprave je imalo mogućnosti pokretanja parničnih postupaka.

Opisane radnje u odnosu na optuženu K. D. radnju izvršenja krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja opisuje, da je sačinila i potpisala zaključak kojim se odbacuje prijedlog Grada Banjaluke za ponavljanje postupka, a radi se o rješenju broj 21.11/476-363/12 od 05.10.2017. godine, koje rješenje je kao šef Područne jedinice Grada Banjaluka potpisao G. D, da je optužena upravo donoseći takvo rješenje onemogućila učešće Grada Banjaluka da učestvuje u upravnom postupku u kojem je odlučivano o pravu preduzeća „Naš dom“, a Grad Banjaluka je na predmetnim nekretninama upisan kao organ upravljanja odnosno u ZK ulošku je upisana

Skupština opštine Banjaluka kao organ upravljanja. Sačinjavanje nacrtu zaključka kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka okončanog pravosnažnim rješenjem RUGIPP-a Područna jedinica Banjaluka broj 21.11/476-363/12 od 05.01.2017. godine se odlučivalo o procesnim uslovima za izjavljivanje žalbe i imajući u vidu jasno propisano ko su stranke u postupku ne može se raditi o bilo kakvom prekoračenju ili pak iskorišćavanju službenog položaja od strane optužene K. D. niti postoji opisana namjera kao subjektivno obilježje predmetnog krivičnog djela da ista pomogne optuženom G. D. i time da se pribavi protivpravna imovinska korist. Iz navedenih radnji opisanih u činjeničnom opisu tačke 1 izreke ove presude ne proizlazi da su optuženi D. A. donoseći drugostepeno rješenje, G. D. potpisujući prvostepeno rješenje a K. D. parafiranjem zaključka kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka prekoračili ovlašćenja koja po zakonu imaju niti su objektivno posmatrano navedenim radnjama iskorišćavali svoj službeni položaj imajući u vidu da su nekretnine koje su bile predmet privatizacije prethodno privatizovane, privatizacija nije osporavana a kako se u upravnom postupku gdje je privatizacija izvršena utvrđuje pravo svojine nakon što se prethodno utvrde odlučne činjenice u pogledu privedenosti zemljišta namjeni utvrđuje postojanje prava svojine. Nadalje, opisane radnje u odnosu na optuženu da u postupku upotpunjavanja postupka nije obavila uviđaj na licu mjesta nisu prihvatljivi. Optužena je nakon održane usmene rasprave u kancelariji odmah istog dana izašla na lice mjesta i u prisustvu stranaka je izvršena identifikacija parcela preduzeća „Građa“ ad. u stečaju, o čemu su se izjasnili i saslušani svjedoci S. M. (1), G. A. koji postupao po ovlašćenju broj U 1112/15, vještak arhitektonske struke D. Lj, zapisnik broj 21.11/476-126 /15 od 27.01.2017 godine.

Kada su u pitanju opisane radnje pod tačkom 2) optužnice, Tužilaštvo je opisujući radnju prekoračenja kao i iskorišćavanja službenog položaja u predmetu „Građa“ a.d. Banjaluka takođe opisala da su prvooptuženi G. D. nakon što je odlučeno po zahtjevu navedenog preduzeća zatražio od drugostepenog organa spis broj: 21.11/473-126/15 od 03.01.2017. godine, te da je nakon vraćanja spisa od drugostepenog organa takođe onemogućavajući da u toku upravnog postupka učestvuje i Grad Banjaluka, te ne dostavljajući rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu „Građa“ a.d. Gradu Banjaluka je iskoristio i prekoračio svoje službeno ovlašćenje dok mu je u tome pomogla optužena K. D. Na osnovu provedenih dokaza prvenstveno na osnovu uvjerenja Investiciono Razvojne Banke Republike Srpske broj 10/01-249-2/12 od 11.12.2012. godine iz kojeg uvjerenja je vidljivo da je odobrena privatizacija „Građa“ a.d. Banjaluka te da je Pravobranilaštvo Republike Srpske svojim podneskom broj U 1112/15 od 18.01.2017. godine zatražilo upotpunjavanje postupka, da je dana 27.01.2017. godine održana rasprava u prostorijama Područne jedinice, na kojoj su bili prisutni punomoćnik a.d. „Građa“ S. M. (1), pomoćnik pravobranioca G. A, vještak arhitektonske struke D. Lj. i G. S, pa nakon što je punomoćnik pravobranioca pozvan da se izjasni o nalazima vještaka predložio je da se prije izjašnjenja ponovo obavi uviđaj na licu mjesta što je i učinjeno, razjašnjena je sudbina predmetnih nekretnina u pogledu postojanja odobrenja za građenje te namjene predmetnih nekretnina, da je na licu mjesta obavljen uviđaj u prisustvu svih stranaka i da je na osnovu nalaza i mišljenja vještaka arhitektonske struke utvrđeno da je predmetno zemljište privedeno namjeni pa iz opisanih radnji u optužnici u pogledu predmeta „Građa“ a.d. ne stoje tvrdnje da na licu mjesta nije obavljen uviđaj a kako su postojali zakonski uslovi u smislu odredbe člana 220. ZUP, a to je upotpunjavanje postupka nije dokazano da prethodno nije obavljen uviđaj na licu mjesta. Obzirom da su saslušani svjedoci na glavnom pretresu potvrdili da je u cilju upotpunjavanje postupka nakon održanog dijela usmene rasprave u kancelariji Područne jedinice Banjaluka obavljen je i uviđaj na licu mjesta istog dana u prisustvu svih stranaka koji zapisnik su potpisali svi prisutni.

Nije sporno da su optuženi prilikom preduzimanja službenih radnji imali svojstva službenih lica, a što je sud utvrdio na osnovu priloženih rješenja o rasporedu na poslove i zadatke u RUGIPP za sve optužene. Takođe nije sporno da je u određenom momentu očigledno postupajući po upustvima Republičkog javnog pravobranioca R. S. došlo do prekida komunikacija

između Grada Banjaluka i Javnog pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka, da je do prekida komunikacije došlo na osnovu upućenog cirkularnog pisma brojnim ustanovama u Republici Srpskoj koje je uputio Pravobranilac u sjedištu Banjaluka S. M. (2), kao i to da su upravo zbog nepostojanja komunikacije uslijedili brojni upravni postupci, a to su postupanje po zahtjevima preduzeća „Naš dom“, kao i preduzeća „Građa“ a.d. u kojim predmetima je utvrđeno pravo svojine uz primjenu odredbe člana 8a. ZPDKP pravo svojine u korist navedenih preduzeća, da drgostepena rješenja nisu blagovremeno dostavljana Gradu Banjaluk. Kroz cjelokupan postupak i izvođenje dokaza pred sudom, Republičko javno tužilaštvo kao i odbrana su izvodili svoje dokaze, pri tome je Tužilaštvo gradilo tezu da je kod optuženih G. D, D. A. i K. D. postojala namjera da se navedenim preduzećima pribavi protivpravna imovniska korist na štetu Grada Banjaluka, da su upravo navedena preduzeća provođenjem promjena u zemljišnim evidencijama stekli određenu korist. Međutim po ocjeni ovog suda nije dokazano da su optuženi imali namjeru niti iz preduzetih radnji optuženih proizlazi da je kod istih takva namjera postojala prilikom preduzimanja opisanih radnji što za krivično djelo zloupotrebe službenog položaja iz člana 347. stav 3. KZ RS čini subjektivnu komponentu navedenog djela. Brojni svjedoci su tokom saslušanja pred sudom iznosili hronologiju postupanja u upravnom postupku, iz kojih je vidljivo da je u upravnom postupku odlučivano o pravu navedenih preduzeća i utvrđivanju prava svojine, a da je zbog nepostojanja komunikacije između Grada i Pravobranilaštva RS, Sjedište zamjenika Banjaluka je uslijedio i postupak ponavljanja upravnog postupka pokrenut po prijedlogu Grada Banjaluka, kao i upravni postupak koji se odnosi na ukidanje klauzule pravosnažnosti. Na osnovu odluka upravnog organa vođeni su upravni sporovi pred Okružnim sudom u Banjaluci, kao i to da je podnošen zahtjev za vanredno preispitivanje presuda Okružnog suda u Banjaluci, u kojima je odlučivao Vrhovni sud RS u kojim presudama je ukazivao na propuste upravnih organa te je davao upute u pogledu primjene odredbe člana 8. Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP. Naime, brojni svjedoci optužbe iznose hronologiju postupanja u upravnom postupku, pa tako V. N. je do detalja opisala upravni postupak koji je vođen po zahtjevima navedenih preduzeća, da su od strane Grada Banjaluka u cilju zaštite prava preduzimane radnje, dok svjedok B. B. je prilikom saslušanja pred sudom izjasnio da mu nije jasno da Grad Banjaluka koji je pravni sljednik Skupštine opštine Banjaluka koja je u ZK uložku upisana kao organ upravljanja, dok se u pogledu mnogobrojnih pojedinosti i svjedok G. Z. izjasnio da mu nije jasno kako je zakonodavac kao stranku mogao odrediti Pravobranilaštvo RS, kada Pravobranilaštvo to svojstvo ne može imati, a odredbom člana 8a. Zakona o izmjeni ZPDKP je jasno propisano da su u postupcima utvrđivanja prava svojine, stranke Pravobranilaštvo RS i preduzeće čija je imovina privatizovana. Takođe, različito se pojedini svjedoci izjašnjavaju u vezi potrebe pozivanja Grada Banjaluka i njegovim učesćem u upravnom postupku obzirom da je privatizaciju provodila Republike Srpska dok je Skupština opština Banjaluka je upisana samo kao organ upravljanja, kao i to da su se različito izjašnjavali o postojanju navedenog upisa u zemljišnim evidencijama. Upravo cijeneći različita izjašnjenja svjedoka kako optužbe tako i odbrane, o tome da li je učesće Grada Banjaluka nužno, da li je upravni organ bio dužan odlučiti o učesću u upravnom postupku Grada Banjaluka, modalitetima vršenja upisanih prava, njihovom značaju što svakako predstavljaju pravna pitanja o kojima su postojala i različita mišljenja pa se iz tih razloga vođenjem krivičnog postupka postavlja pitanje postojanje radnje izvršenja krivičnih djela koja se stavljaju na teret optuženima. Ovaj sud je nesporno na osnovu analize iskaza svih svjedoka kako optužbe tako i odbrane utvrdio da između Grada Banjaluka i Republike Srpske koja je provodila privatizaciju nije postojao suprostavljeni interes. Svjedoci V. N, B. B, K. M. i V. J. su mišljenja da je bilo nužno da Grad Banjalua bude uključen u upravni postupak. Cijeneći da je odredbom člana 8a. Zakona o izmjeni ZPDKP jasno propisano ko su stranke u postupku utvrđivanja prava svojine na nepokretnostima koje su početnom bilansu stanja, označene i iskazane imovine preduzeća koje je bilo predmet izvršene privatizacije, a u stavu 2) navedenog člana su propisane radnje koje upravni organ preduzima, a to je da RUGIPP sprovodi postupak, te nakon izvršenog uviđaja i izjašnjenja od strane lica geodetske struke u pogledu identifikovanja zemljišta ispod objekta i zemljišta neophodnog za redovnu upotrebu objekta, a po potrebi

izjašnjenje vještaka druge struke donosi rješenje kojim se odlučuje o pravu svojine podnosioca zahtjeva, na objektu koji je bio predmet privatizacije i na zemljištu neophodnim za redovnu upotrebu tog objekta. Iz navedene odredbe se jasno izvodi zaključak da je navedena uprava imala ovlaštenje da provodi navedene postupke. U upravnom postupku preduzeća „Naš dom“ a.d. vođen je prethodno postupak pretvaranja prava korišćenja upravljanja i raspolaganja u pravo svojine, da je sa navedenim zahtjevom navedeno preduzeće odbijeno što je vidljivo iz priloženih rješenja, Područne jedinice Banjaluka, te da je nakon što je odbijen zahtjev podnosilac zahtjeva navedeno preduzeće je preciziralo zahtjev pri tom, je zatraženo da se utvrdi pravo svojine na imovini navedenog preduzeća koja se nalazi u ulici Grčkoj broj 4. Na osnovu provedenog upravnog postupka je vidljivo da je prvostepenim rješenjem Područne jedinice Banjaluka broj 21.05/476-363/12 od 01.12.2015. godine utvrđeno da je privredno društvo „Naš dom“ steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala u ODP „Naš dom“ Banjaluka, sa navedenim pojedinostima u pogledu objekata kao i pomoćnih objekata, kao i zemljišta koji služi za redovnu upotrebu objekata. O čemu su dati razlozi i u drugostepenom rješenju broj: 21.05/476-314/15 od 08.02.2016. godine. Takođe, je i u predmetu „Građa“ a.d. Banjaluka doneseno prvostepeno rješenje broj: 21.11/476-126/15 od 03.02.2017. godine, kojim rješenjem je utvrđeno da je navedeno preduzeće steklo pravo svojine kupovinom državnog kapitala u ODTP „Građa“ Banjaluka sa navedenim upisima. Cijeneći provedene upravne postupke Tužilaštvo smatra da su optuženi G. D, D. A. i K. D. počinili djelo navedeno pod tačkom 1) optužnice, dok su pod tačkom 2) optužnice G. D. i K. D. počinili djelo zloupotrebe službenog položaja iz člana 347. stav 3. KZ RS, a u vezi sa članom 25. istog zakona. Po ocjeni ovog suda spornim se ukazuje da li su optuženi G. D. donošenjem i potpisivanjem prvostepenog rješenja, kojim je utvrđeno pravo svojine u korist „Našeg doma“, a optuženi D. A. potpisivanjem rješenja kojim je žalba odbijena zaista i iskoristili svoj službeni položaj ili prekoračili svoja ovlaštenja. Optuženi su po ocjeni ovog suda postupali u okvirima ovlaštenja koje RUGIPP ima, primjenjujući odredbe ZUP, a takođe, sud je utvrdio da je u predmetu koji je vođen po tužbi Grada Banja Luka, radi se o presudi Vrhovnog suda Republike Srpske broj 57 0 PS 009394 11 Rev od 01.11.2012. godine, u kojem predmetu je odlučivano u reviziji protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 PS 009394 11 Pž od 22.09.2011. godine i u navedenom sudskom sporu nije odlučivano o pravu svojine Grada Banjaluka niti je Grad Banjaluka na osnovu navedene presude izvršio upis prava svojine u svoju korist, radi se dakle o tužbi koja je vođena u pogledu naknade štete, a ne i o utvrđivanju prava svojine. Kako je odbrana izvodeći svoje dokaze dovela u ozbiljnu sumnju tvrdnje tužilaštva da je Grad Banjaluka, zaista i vlasnik objekta koji se nalazi u Grčkoj ulici broj 4. u Banjaluci i nemože se raditi o bilo kakvom iskorišćavanju ili prekoračenju službenih ovlaštenja optuženih a razlozi za donošenje rješenja su navedeni u tim rješenjima. Takođe, je odbrana izvodeći svoje dokaze dovela u ozbiljnu sumnju tvrdnje tužilaštva da preduzeće „Naš dom“ na osnovu izvršene privatizacije nije moglo steći pravo svojine, pa se osnovano postavlja i pitanje zašto Grad Banjaluka nije upisan kao nosilac prava svojine, ako je navedena presuda po tvrdnjama Republičkog javnog tužilaštva mogla poslužiti kao pravni osnov za upis navedenog prava. Sud smatra da Tužilaštvo tvrdnjama da je optuženi D. A. proizvoljnim i selektivnim tumačenjem prekoračio službena ovlaštenja, da je i pored saznanja da objekat koji se nalazi u ulici Grčkoj broj 4, Banjaluka koristi Javna ustanova „Radnički univerzitet“ donio drugostepeno rješenje kojim je odbijena žalba. Za ovaj sud nije sporno ni to da ugovoru o zakupu može zaključiti i nevladnik, a takođe neažurnost i nepostupanje po službenoj dužnosti nadležnih organa, koja se odnose na provođenje promjena po službenoj dužnosti u zemljišnim evidencijama, se nemogu pripisati kao prekoračenje ili iskorišćavanje službenog položaja što čini bitno obilježje djela koja im se stvljaju na teret. U provednim upravnim postupcima utvrđivane su odlučne činjenice za donošenje rješenja u upravnom postupku i u obrazloženju istih su sadržani razlozi za donošenje. Takođe bez obzira što je Skupština opštine Banjaluka upisana kao organ upravljanja, samim upisom jednog od modaliteta načina vršenja prava, a to su upravljanje, korišćenje ili pravo raspolaganja, tim upisom postaje bez uticaja upis organa upravljanja koji nije brisan i u vrijeme podruštvljavanja je imao posebnu ulogu pa se na osnovu toga i ne može izvesti zaključak da je samo saznanje da je na

predmetnoj nekretnini upisano pravo Skupštine opštine Banjaluka kao organa upravljanja i ne može pripisati postojanju prekoračenja službene radnje a time i nepostojanje subjektivne sfere optuženih G. D. i D. A. koja se po navodima tužilaštva ogleda u namjeri da se navedenom preduzeću omogući sticanje protivpravne imovinske koristi. Kod činjenice da imovinska korist predstavlja objektivnu komponentu krivičnog djela koja se stavlja na teret optuženima, a i kod toga da Tužilaštvo tokom potupka i nije dokazalo da je navedeno preduzeće pribavilo protivpravnu imovinsku korist, sud je našao da nije ispunjena ni navedena subjektivna komponenta krivičnog djela koje se stavlja na teret optuženima. Sud je takođe je utvrdio da je po naredbi tužilaštva vještak Vučen Boja je imala zadatak da utvrdi tržišnu vrijednost objekta koji se nalazi u Grčkoj ulici broj 4, pri tome nedajući istoj zadatak da i utvrdi pribavljenu imovinsku korist, a sama procjena tržišne vrijednosti se ne može prihvatiti kao pandam za pribavljenu imovinsku korist. Takođe sud nalazi da su jokončani razni postupci kod Okružnog suda u Banjaluci u kojima su nakon ponovljenih postupaka u kojima je Gradu Banjaluka omogućeno učešće u upravnom postupku, i ponovo je odlučeno da je preduzeće „Naš dom“ steklo pravo svojine, pa je samim tim upitna i nastala šteta Grada Banjaluka. Tužilaštvo gradi tezu da je samim provođenjem promjena u zemljišnim evidencijama pribavljena i imovinska korist što za ovaj sud nije prihvatljivo iz razloga što su u tom pravcu okončani postupci. Sud nalazi da je pozivanje tužilaštva na odredbu člana 38. ZUP kojom odredbom je propisano da stranka po čijem zahtjevu je pokrenut postupak ili protiv kojeg se vodi postupak ili koje radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa i ima pravo da učestvuje u postupku. Tužilaštvo zasniva pravo Grada Banjaluka da učestvuje u upravnom postupku obzirom da je SO Banjaluka upisana kao organ upravljanja na predmetnim nekretninama, zanemarujući da je kasnije konstituisano pravo korišćenja preduzeća „Kućna radinost“ o čemu je odbrana izvela valjane dokaze a to je Zaključak opštine Banja luka broj; 06/I-476-77/84 kojim zaključkom je tada preneseno pravo raspolaganja na Centar za ekonomiku i domaćinstva „Naš dom“ samim tim se ne može smatrati da je došlo do prekoračenja ovlašćenja optuženih koje se ogleda u tome da su optuženi znali da se nemože utvrditi pravo svojine u korist preduzeća koje je privatitovano. Takođe kada je u pitanju radnja nepozivanja Grada Banjaluka da učestvuje u upravnom postupku koji je provođen po zahtjevu preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka, osnovani su prigovori odbrane da je zakonodavac odredbom člana 8a Zakona o izmjeni i dopuni ZPDKP jasno odredio ko su stranke u postupcima koje se vode po zahtjevu preduzeća koje je privatizovano. Odbrana je izvela brojene dokaze a to su presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 007013 11 U od 29.08.2013. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 015501 14 U od 29.10.2015. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 017021 15 U od 12.04.2016. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 020672 17 U od 09.10.2017. godine; Presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 015136 17 U od 27.08.2018. godine; u kojima je jasno ukazano da je postojala potreba da se izvrši uknjižba prava svojine na imovini preduzeća koja su privatizovana te je ukazano ko su sranke u takvim postupcima a očemu se izjasnio i svjedok Dr H. E. ugledni stručnjak iz te oblasti koji iskaz je ovaj sud prihvatio kao uvjerljiv iz razloga što je navedeni svjedok objasnio do detalja cilj provedene privatizacije. Cijeneći odredbu člana 3 ZUP-a kojom odredbom je propisana supsidijarna primjena tog zakona, pa kako je posebnim zakonom propisano ko su stranke, u takvoj vrsti postupaka po ocjeni ovog suda kao i brojnim presudama Vrhovnog suda RS koje je kao dokaze odbrana izvela pred ovim sudom, je jasno zauzeto stanovište ko su stranke u takvim postupcima ne može se raditi o bilo kakvom prekoračenju ovlašćenja obzirom da je Pravobranilaštvo tokom cjelokupnog postupka učestvovalo i štitilo interese zastupanih subjekata. Sud primjećuje da je od strane Pravobranilaštva RS, Sjedište zamjenika Banjaluka, zastupalo Grad Banjaluka o čemu su se izjasnili i svjedoci V. N. i V. J, međutim, do prestanka komunikacije dolazi nakon što je Pravobranilac, Sjedište zamjenika u Banjaluci S. M. (2) uputio obavijest da u takvim postupcima i nije nužno da Grad Banjaluka učestvuje u takvim postupcima. Sud takođe primjećuje da je od strane Pravobranilaštva RS istina ukazivano da je potrebno Grad Banjaluka ukuljičiti kao zainteresovano lice u takvim postupcima, međutim, nije jasno zašto se Pravobranilaštvo nije pozivalo na odredbu člana 132. ZUP, u kojem je data mogućnost da se kao

prethodno pitanje raspravi i samo učešće Grada Banjaluka kao zainteresovanog lica a postojala je mogućnost i osporavanja prava i mogućnost da se pravo svojine dokazuje u parničnom postupku. Na osnovu iskaza svih saslušanih svjedoka kako odbrane tako i tužilaštva može se zaključiti da između Republike Srpske i Grada Banjaluka i nisu postojali suprotstavljeni interesi u kojim slučajevima Grad Banjaluka određuje lice koje će ga zastupati. Na osnovu izvedenih dokaza odbrane ovaj sud je zaključio da se nemože raditi o prekoračenju službenih radnji nepozivanjem Grada Banjaluka da učestvuje kao zainteresovano lice u upravnim postupcima obzirom da je Pravobranilaštvo kao zastupnik na osnovu zakona je bilo u obavezi da štiti interes kako Republike Srpske koja je provodila privatizaciju tako i interes Grada Banjaluka na način kako je to propisano odredbama Zakona o pravobranilaštvu a to što je došlo do prekida komunikacije nemože biti pripisano optuženima kao radnja prekoračenja službenog položaja.

Ovaj sud je posebno cijenio iskaz svjedoka Dr pravnih nauka i univerzitetski profesora H. E, koji je na glavnom pretresu objasnio intenciju zakonodavca o donošenju odredbe člana 8a. Zakona o izmjeni ZPKP, a to je da je nakon što je od strane Direkcije sprovedena privatizacija, uplaćeni iznosi na račun Republike Srpske na osnovu izvršene privatizacije, prethodno doneseno rješenje kojim je od strane Direkcije kao organa Republike Srpske, odobrena privatizacija na nekretninama označenim u početnom bilansu stanja Obrazac P-1, pa je samim tim bilo nužno da se utvrdi procedura i postupak utvrđivanja prava svojine u korist preduzeća, što je učinjeno upravo navedenim izmjenama, te je zakonodavac odredio da postupak sprovodi RUGIPP, a na osnovu prethodno utvrđenih relevantnih dokumenata, što je u upravnim postupcima i učinjeno, pa iz tih razloga sud nije prihvatio tvrdnje tužilaštva koje se odnose na saznanja optuženih da se nije moglo utvrditi pravo svojine u korist preduzeća „Naš dom“ a.d. Banjaluka kao i „Građa“ a.d. Banjaluka. U svojim odlukama upravni organ odlučujući o zahtjevima navedenih preduzeća je dao razloge za donošenje takvog rješenja, takva rješenja su podložna preispitivanju podnošenjem tužbi u upravnim sporovima, nakon čega su zauzeti stavovi suda u tom pravcu. Ovaj sud je cijeneći sve provedene upravne postupke navedenih preduzeća koji se odnose na utvrđivanje prava svojine, ponavljanje postupka kao vanrednog pravnog lijeka i ukidanje klauzule pravosnažnosti, a takođe je Okružni sud u Banjaluci presudom odlučivao i o zahtjevu za zaštitu Ustavom zagarantovana prava Grada Banjaluka i presudom je odbijen kao neosnovan zahtjev. Osnovan je i prigovor odbrane da optuženi D. A. i nije postupao u navedenom predmetu koji se navodi u tački 1) optužnice koji počinje od 1.12.2015. godine obzirom da je predmet na osnovu ovlašćenja direktora RUGIPP zadužio dana 03.03.2017. godine, a takođe odbrana je tokom izvođenja brojnih dokaza kako tužilaštva tako i odbrane isticala da su optuženi postupali na osnovu ovlašćenja koja su imali po zakonu, da ne mogu biti krivično gonjeni za izneseno mišljenje u svojim odlukama pogotovo što su odluke podložne preispitivanju u zavisnosti od faze postupka, pa su samim tim osnovano su dovedene u sumnju tvrdnje tužilaštva da su optuženi D. A. i G. D. kao i K. D. počinili krivično djelo navedeno u tački 1) optužnice iz tih razloga ih je sud i oslobodio primjenjujući princip „In dubio pro reo“.

Kada je u pitanju djelo pod tačkom 2) optužnice osnovani su prigovori odbrane da primjenom odredbe člana 219. ZUP-a i 220. ZUP-a prvostepeni organ nakon izjavljene žalbe, razmatranja iste može drugačije odlučiti ukoliko utvrdi da su navodi žalbe osnovani, što su u konkretnom slučaju i učinili optuženi G. D. i K. D. na način opisan u tački 2) optužnice. Istina je i to da se to u praksi rijetko dešava ali nije ni izričito zabranjeno, nakon što se prvostepeni spis uputi drugostepenom organu na rješavanje po žalbi zatraži da se spis vrati prvostepenom organu i pri tom nakon upotpunjenog postupka se donese novo rješenje, što je propisano odredbom člana 220. stav 1. ZUP, ali je u takvoj pravnoj situaciji omogućeno je nezadovoljnoj stranci da ponese žalbu kao redovno pravno sredstvo i niti jednom odredbom ZUP takvo postupanje i nije zabranjeno. Cijeneći odredbe člana 1. Zakona o pravobranilaštvu RS, kojom odredbom je propisano da Pravobranilaštvo Republike Srpske preuzima pravna sredstva radi zaštite imovinskih prava i interesa Republike Srpske, Grada, opštine i njihovih organa i organizacija, te

drugih organa i organizacija koji nemaju svojstvo pravnog lica, a nisu upisani u sudski registar, a finansiraju se iz budžeta Republike Srpske. Osnovano odbrana ističe da je tokom vođenja upravnog postupka Pravobranilaštvo zastupalo Republiku Srpsku i da je samim tim šticeeno pravo Republike Srpske, a to što Pravobranilaštvo RS nije blagovremeno obavještavalo Grad Banjaluka ne može se pripisati optuženima kao kršenje blanketnih propisa kao i to da se tim radnjama prekoračuju službena ovlašćenja. Takođe Tužilaštvo ni u pogledu ove tačke optužnice nije dokazalo pribavljenu imovinsku korist koju je nužno dokazati kada je u pitanju djelo iz člana 347 stav 3. KZ RS nužno je dokazati namjeru kao subjektivno obilježje djela. Donošenjem izmijenjenog rješenja na koje nije izjavljena žalba a koje je nakon pravosnažnosti poslužilo kao pravni osnov za provođenje promjena i nije zaista na pouzdan način dokazano da je i pribavljena imovinska korist. U pogledu navedene tačke optužnice provedeni su brojni dokazi kojim je Tužilaštvo dokazivalo radnje iskorišćavanja kao i prekoračenja ovlašćenja pri tom navodeći procesne propuste prilikom provođenja upravnog postupka i ti propusti su bili predmet preispitavanja u toku vođenja upravnih sporova. Ovaj sud je na osnovu svih izvedenih brojnih dokaza cijenio da li su zaista i dokazani kako objektivni tako i subjektivni elementi krivičnog djela za koje su G. D. i K. D. optuženi, pa kako optužba nije dokazala objektivne uslove postojanja djela, nije dokazalo radnju iskorišćavanja niti prekoračenja službenog položaja kao ni pribavljenu imovinsku korist niti namjeru da se preduzeću „Građa“ ad pribavi protivpravna imovinska korist sud je zbog nedostatka dokaza oslobodio optužbe. Ocjenom preduzetih radnji optuženih, sud nije prihvatio tezu tužilaštva da se izmijenjenim prvostepenim rješenjem kojim je odlučeno o pravu navedenog preduzeća vrši zloupotreba iz razloga što je takvo postupanje po odredbama ZUP dozvoljeno i pripisano u članu 220. navedenog zakona, a nije prihvatljiva tvrdnja da je zaista i pribavljena i imovinska korist. Ovaj sud primjećuje da je Tužilaštvo radnju izvršenja krivičnih djela navedenim pod tačkom 1) i 2) optužnice gradilo uglavnom na pravnim pitanjima a to su da li je bilo obavezno pozivati Grad Banjaluku da učestvuje u provođenju upravnog postupka, da li postojala obaveza optuženih da znaju da su vođeni sudski sporovi kada je u pitanju predmet „Naš dom“ koji sporovi se odnose na utvrđivanje sasvim drugih prava tako navodeći radnju izvršenja krivičnih djela navedenih pod tačkom 1 i 2.) optužnice, međutim te radnje tokom postupka i nije dokazalo.

Kada je u pitanju opisana radnja krivičnog djela Trgovine uticajem u tački 3) optužnice navodi da su optuženi G. D. i M. Ž. obavljajući službene poslove zatražili od svjedoka S. D. i A. N. određeni novčani iznos radi kako bi isti novac dali postupajućem tužiocu V. S, a koji bi za uzvrat obustavio istragu koja se vodi protiv njih, te ne bih dostavljao spis na postupanje Republičkom javnom tužiocu.

U pogledu tačke 3) optužnice sud je utvrdio da na osnovu iskaza saslušanih svjedoka A. N, S. D. i V. S. i nije tražen bilo kakav novac od njih niti im je traženjem novaca upućena ponuda da daju nagradu kako ne bi bila izvršena službena radnja niti je dokazano postojanje pretpostavljenog uticaja. Svjedok A. N. je na glavnom pretresu potvrdio da je podnio krivičnu dana 14.07.2017. godine i ista se odnosi na događanje od 12.07.2017. godine nakon što se sastao sa optuženim G. D. i S. D. u hotelu „Talijsa“ u Banjaluci kada mu je G. D. saopštio da postoji prijava protiv njega, optuženog G. D. i S. D, da se po njegovom shvatanju radi o smiješnoj konstrukciji, da je on shvatio iz priče optuženog G. D. da je trebalo počastiti Okružnog javnog tužioca V. S, da mu se da nešto na kafu da ne dostavlja predmet Republičkom javnom tužilaštvu te je potvrdio da od njega niko nije tražio novac. Iznosi i da je i svjedok S. D. ta razgovor shvatio kao bezveznu priču i da je on imao obavezu da obavijesti svoje pretpostavljene što je i učinio. Gradonačelniku R. I. je poslao poruku a zamjenika A. (2) je usmeno obavijestio. ističe da je on postupao u predmetu „Varnica“ i da su se kolege mijenjale radilo se o zahtjevu za pratvaranje prava korištenja u pravo svojine i da je o postupanju u tom predmetu pisao V. S. (1). na upit odbrane ističe da od njega nije tražen novac ali da je on to iz priče tako shvatio i da je davanje na kafu traženje novca i da nije spominjana bilo kakva cifra niti je ostvarivao kontakt sa optuženom

u tom periodu, niti se interesovao kako je završen predmet „Varnica“ u Specijalnom tužilaštvu. Prijavu je podnio zbog straha nakon razgovora sa G. D. i da mu je i danas neprijatno kad priča o tome i podnošenje prijave je shvatio kao svoju dužnost. Ocjenom iskaza navedenog svjedoka i cijeci ga u odnosu na sadržaj naveden u zapisniku o prijemu usmene krivične prijave ovaj sud nalazi da ne postoje radnje zahtijevanja od strane optuženih a njegovo shvatanje da je bio u obavezi da podnese prijavu se ne mogu prihvatiti kao radnje zahtijevanja zbog postojanja pretpostavljenog uticaja. Svjedok S. D. je na glavnom pretresu potvrdio da je on priču G. D. u hotelu „Talija“ shvatio samo kao bezveznu priču, iz čega se nesporno izvodi zaključak da optuženi G. D. i nije zahtijevao od navedenih svjedoka bilo kakvu naknadu da se određena radnja izvrši ili ne izvrši od strane ovlaštenih službenih lica a sam razgovor o postojanju krivične prijave se nemože prihvatiti kao radnja zahtijevanja da se da nagrada kako službena radnja ne bila preuzeta. Sama radnja zahtijevanja po svom intezitetu mora biti takva da se zaista osoba od koje se traži nagrada dovodi u jedadan poseban položaj u kojem shvata kao nužnost davanja nekakve nagrade što saslušani svjedoci i nisu tako shvatili. Osnovani su prigovori da od strane optuženih i nije postojalo bilo kakvo zahtijevanje niti je postojao bilo kakav pretpostavljeni uticaj cijeneći vršenje službe koju obavljju optuženi. Obzirom da su svjedoci se jasno izjasnili da se radilo o nekoj priči koja sama po sebi je bezveze, a takođe i svjedok V. S. je na glavnom pretresu potvrdio da on optuženu M. Ž. samo poznaje iz vremena kada je bila pripravnik u Osnovnom sudu u Banjaluci, da ju je slučajno susreo na ulici i da ju je pitao da li je ona postupala u predmetu Varnica Marije, tada joj je tom prilikom rekao da je bolje što nije postupala, a i sam je potvrdio da je on neke detalje saznao iz sredstava informisanja, da sa njim niko na tu temu nije razgovarao i da su sve to bezvezne priče, pa samim tim imajući u vidu da Tužilaštvo i nije dokazalo da su optuženi zahtijevali od svjedoka bilo kakvu nagradu za sebe ili za drugog, da bi posredovali kod tužioca V. S. da isti izvrši ili ne izvrši neku od službenih radnji, pa se na osnovu toga izvodi jedini mogući zaključak, da radnja zahtijevanja optuženih da posreduju kod zaduženog tužioca V. S. da se spis arhivira ili pak da se isti ne dostavi Republičkom javnom tužilaštvu i nisu dokazani. Navedeni svjedok se pred sudom izjasnio da nije je bilo razgovora o bilo kakvom preduzimanju neregularnih radnji i uticaja od strane njega kao tužioca niti je od strane optuženih prilikom razgovora sa svjedocima A. N. i S. D. zahtijevana bilo kakva nagrada, pa je iz tih razloga sud u pogledu navedene tačke optužene oslobodio, iz razloga što Republičko javno tužilaštvo i nije dokazalo da su optuženi G. D. i M. Ž. zaista i zahtijevali bilo kakvu nagradu od svjedoka S. D. i A. N, koji a i oni su se jasno izjasnili da su oni sam razgovor shvatili kao bezveznu priču, a da su oni razgovor sa G. D. prijavili Gradonačelniku Grada Banjaluka R. I. u cilju zaštite kredibiliteta gradonačelnika Grada Banjaluka. Ovaj sud je cijenio i dokaze koji se odnose na provedenu privatizaciju i zaključio da u tim postupcima Pravobranilaštvo i nije osporavalo istu a u dostavljenoj dokumentaciji kao i rješenju je vidljivo da je privatizacija i odobrena o čemu se izjasnio i svjedok Dr H. E.

Kako na osnovu svega iznesenog kako Tužilaštvo nije dokazalao radnje iskorišćavanja kao i prekoračenja optuženih provodeći upravne postupke, na pouzdan način nije dokazalo pribavljenu imovinsku korist a ni namjeru optuženih da sebi ili drugom pribave imovinsku korist, ovaj sud je na osnovu odredbe člana 298 stav 1. tačka v) oslobodio obzirom da nije dokazano da su optuženi počinili krivična djela za koja su optuženi.

Na osnovu odredbe člana 100. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, troškovi krivičnog postupka u iznosu od 500 KM (koji troškovi se odnose na troškove izvršenog vještačenja vještaka građevinske struke), padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar
Dobrića Sandić

Predsjednik vijeća
Pane Gavrić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Republike Srpske, putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema iste.